

کتابخانه

دانشگاه پیام نور مرکز تهران

دانشکده علوم انسانی

گروه حقوق

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته حقوق جزا و جرم شناسی

عنوان:

مقایسه جرم جاسوسی در محیط حقیقی و مجازی

استاد راهنما :

آقای دکتر مهدی نقوی

استاد مشاور:

آقای دکتر نریمان فاخری

دانشجو:

سیده فهیمه طاهریان

تابستان ۱۳۹۰

تقدیم به:

روح پدرم که اصلی ترین مشوقم به آموختن بود

و

دستان پر مهر مادر مهربانم

ج

سرآغاز کلام سپاسی است ویژه محضر استاد کرامت‌آفرین جناب آقای دکتر مهدی نقوی که به عنوان استاد راهنما قبول زحمت نموده و اینجانب را در

عین تواضع از کجین غنی معلومات خویش بهره مند ساختند.

همچنین از استاد بزرگوار مشاور، جناب آقای دکتر زریان فخری نیز کمال تشکر و تقدیر را دارم، بهره‌مندی از راهنمایی‌های علمی ایشان نقش مؤثری در

تکمیل این پایان‌نامه داشته است.

و در آخر تقدیر و تشکر خاص خود را به مادر مهربان و خواهر عزیزم تقدیم می‌دارم که در همه حال یار و یاور و همراه و مشوقم در پیمان دادن به این پایان‌نامه بوده‌اند.

چکیده

با تصویب قانون جرایم رایانه‌ای (۱۳۸۸)، مفاهیم و جرایم تازه‌ای در حقوق کیفری ایران خلق شد که هر یک نیازمند بررسی‌های دقیق و کارشناسانه می‌باشد. در این میان، جرم جاسوسی اگرچه یکی از جرایم قدیمی و کلاسیک حقوق جزابه شمار می‌رود، ولی در پرتو پیشرفت‌های فناوری، نحوه ارتکاب آن دستخوش تغییراتی می‌شود که در قانون جرایم رایانه‌ای تحت عنوان جاسوسی رایانه‌ای، جرم انگاری شده است.

هرچند که وقوع جرم جاسوسی به هر طریقی امکان پذیر است بعنوان مثال می‌توان اطلاعات را از طریق تلفن به شخص حقوقی یا حقیقی دیگر اطلاع داد و از حیث ابزار بکار برده شده تفاوتی در وقوع جرم ندارد.

اما جرم جاسوسی رایانه‌ای تفاوت‌هایی دارد که به همین لحاظ از جلد جرم کلاسیک بیرون آمده و شکل نوینی از این جرم را پدید آورده است.

از آنجاییکه اکثر کشورها به وضع قوانین خاص در خصوص جرائم رایانه‌ای پرداخته‌اند لزوم وضع این قوانین در کشور مانیزبه چشم می‌خورد به خصوص اینکه جرم جاسوسی کلاسیک در کشور ما بیشتر ناظر به مسائل نظامی و سیاسی و امنیتی است و مسائل بازرگانی و اقتصادی در آن نادیده انگاشته شده در حالی که در اکثر کشورها جرم جاسوسی اقتصادی نیز در نظر گرفته شده است.

جاسوسی سایبری، واقعیتی سیاسی- اجتماعی و فنی- حقوقی است که شناخت آن و یافتن جایگاهش در نظام حقوقی داخلی و بین‌المللی، وابسته به انجام مطالعات میان رشته‌ای است.

علاوه بر جرم انگاری، رویارویی با اعمال جاسوسی سایبری، نیازمند پیشگیری و اتخاذ تدابیر شکلی افتراقی و خاص است.

کلیدواژه: فضای سایبر، جرایم سایبری، جاسوسی، جاسوسی اینترنتی، جاسوسی کامپیوتری، جاسوسی سنتی، محیط حقیقی، محیط مجازی

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه.....	۱
۱. بیان مسأله.....	۳
۲. سؤالات و فرضیات.....	۶
۳. روش تحقیق.....	۷
۴. ضرورت تحقیق.....	۷
۵. اهداف تحقیق.....	۷
۶. سابقه تحقیق.....	۸
۷. ساختار تحقیق.....	۸
فصل اول: ویژگیها و تحولات جرایم سایبری و جاسوسی	
بخش اول: جاسوسی.....	۱۱
۱-۱-۱ تعریف لغوی جاسوسی.....	۱۱
۱-۱-۲ تعریف فقهی جاسوسی.....	۱۱
۱-۱-۳ تعریف جاسوسی از نظر حقوق بین الملل.....	۱۱
۱-۱-۴ تعریف قانونی جاسوسی.....	۱۲
بخش دوم: فضای سایبر.....	۱۲
۱-۲-۱ معمای نامگذاری.....	۱۳
۱-۲-۲ تعاریف.....	۱۴
۱-۲-۳ تعریف واژه سایبر و فضای سایبری.....	۱۶
۱-۲-۴ تعریف جرم سایبری.....	۱۷
۱-۲-۵ تعریف جاسوسی سایبری.....	۱۹
بخش سوم: طبقه بندی ویژگیهای جرایم سایبری.....	۲۰
۱-۳-۱ انواع جرایم سایبری.....	۲۱
۱-۳-۲ بیان ویژگیهای مجرمین مجازی.....	۲۱
۱-۳-۳ ویژگیهای جرایم سایبری.....	۲۷
۱-۳-۳-۱ جهانی و بی مرز بودن.....	۲۷
۱-۳-۳-۲ پنهانی و پوشیده بودن.....	۳۰
۱-۳-۳-۳ ناهنجارمند و کنترل ناپذیر بودن.....	۳۱
بخش چهارم: سابقه تاریخی جرایم رایانه ای.....	۳۳
الف: تاریخچه جرم جاسوسی.....	۳۳
۱-۴-۱ جاسوسی در تاریخ اسلام.....	۳۴
۱-۴-۲ جاسوسی از منظر قرآن و سنت.....	۳۵
ب: تاریخچه جرایم سایبری.....	۳۶

۳۷	۳-۴-۱ تاریخچه جرایم سایبری در ایران.....
۳۸	۴-۴-۱ اولین جرم اینترنتی در ایران.....
۳۹	۵-۴-۱ آمار جرایم رایانه ای در ایران.....
	فصل دوم : شناخت جرم جاسوسی
۴۱	بخش اول : جرم سازمان یافته.....
۴۱	۱-۱-۲ تعاریف جرم سازمان یافته.....
۴۲	۲-۱-۲ ویژگیهای جرم سازمان یافته.....
۴۳	۳-۱-۲ جرم سازمان یافته مجازی.....
۴۷	بخش دوم :شناخت جاسوسی سایبری.....
۴۸	۱-۲-۲ انواع جاسوسی اینترنتی.....
۵۰	۲-۲-۲ جاسوسان سایر.....
۵۰	۳-۲-۲ خصوصیات رفتاری مرتکبین جرائم رایانه ای و انگیزه آنان.....
۵۱	۴-۲-۲ علل گرایش به جاسوسی اینترنتی.....
۵۲	بخش سوم : شناخت جاسوسی سنتی.....
۵۳	۱-۳-۲ انگیزه جاسوسی.....
۵۷	بخش چهارم : شیوه های دست یابی به اطلاعات و روشهای جاسوسی.....
۵۷	۱-۴-۲ مهندسی اجتماعی.....
۵۷	۲-۴-۲ جاسوس افزارها.....
۵۷	۳-۴-۲ افشای اطلاعات سیستم.....
۵۷	۴-۴-۲ سرقت اطلاعات.....
۵۸	۵-۴-۲ رهگیری داده.....
۵۹	بخش پنجم :مراحل جاسوسی سایبری.....
۵۹	۱-۵-۲ دسترسی به دادهها یا تحصیل آنها یا شنود محتوای سری در حال انتقال.....
۵۹	۲-۵-۲ در دسترس قراردادن داده های سری برای اشخاص فاقد صلاحیت.....
۶۰	۳-۵-۲ افشا یا در دسترس قرار دادن داده های مذکور برای دولت ، سازمان ، شرکت یا گروه بیگانه یا عاملان آنها.....
۶۱	بخش ششم : بررسی برخی از مصادیق جرم جاسوسی و ارکان آن.....
۶۱	۱-۶-۲ : بررسی ارکان مرتبط با جاسوسی.....
۶۴	۲-۶-۲: بررسی برخی از مصادیق جاسوسی.....
۶۶	۳-۶-۲ جرم جاسوسی در قانون مجازات اسلامی.....
۶۷	۳-۶-۲ -ارکن مادی جرم جاسوسی.....
۶۸	۳-۶-۲ -ارکن معنوی جرم جاسوسی.....
۶۸	بخش هفتم: بررسی مواد و ارکان مرتبط با جاسوسی رایانه ای.....
۶۹	۱-۷-۲ -اربررسی رکن مادی بند«الف» ماده ۳.....
۷۰	۲-۷-۲ بررسی رکن معنوی بند «الف» ماده ۳.....
۷۱	۳-۷-۲ بررسی رکن مادی بند«ب» ماده ۳.....
۷۱	۴-۷-۲ بررسی رکن معنوی بند «ب» ماده ۳.....

۷۱	۲-۷-۵ بررسی رکن مادی بند «ج» ماده ۳
۷۲	۲-۷-۶ بررسی رکن معنوی بند «ج» ماده ۳
۷۳	۲-۷-۷ داده‌های سری
۷۳	۲-۷-۸ بی‌احتیاطی و بی‌مبالاتی در حفظ داده‌های سری
۷۴	۲-۷-۹ بررسی رکن مادی
۷۴	۲-۷-۱۰ بررسی رکن معنوی
۷۵	بخش نهم: تطبیق جرم جاسوسی کلاسیک با سایبری فصل سوم: پیشگیری از جرایم سایبری و رسیدگی به آن
۷۸	بخش اول: جرم و امنیت در فضای سایبر
۸۱	بخش دوم: پیشگیری از جرایم سایبری
۸۲	۳-۲-۱ راه‌های پیشگیری از جرایم سایبری
۸۲	۳-۲-۱-۱ حفاظت
۸۳	۳-۲-۱-۲ پالایش
۸۴	۳-۲-۱-۳ کنترل
۸۴	۳-۲-۲ چالش‌های موجود در فضای سایبر
۸۵	۳-۲-۳ چالش‌های حقوق کیفری در فضای سایبر
۸۵	۳-۲-۴ چالش‌های تحصیل ادله در فضای سایبر
۸۶	۳-۲-۵ چالش‌های قواعد صلاحیت در فضای سایبر
۸۷	۳-۲-۵-۱ نامعین بودن حیطه‌های جغرافیایی
۸۷	۳-۲-۵-۲ ضرورت تعیین محل ارتکاب جرم سایبری
۸۸	۳-۲-۵-۳ صلاحیت قضایی در قبال مجرمین
۸۹	۳-۲-۶ کنوانسیون جرایم محیط سایبر (بوداپست ۲۰۰۱)
۹۵	بخش سوم: تدابیر شکلی
۹۶	بخش چهارم: تعقیب و رسیدگی جرایم رایانه‌ای در ایران
۹۶	۳-۴-۱ مشکلات تعقیب و تحقیق و اجرای احکام کیفری جرایم سایبری
۹۷	۳-۴-۲ شیوه‌های افتراقی ناظر به اعمال ضمانت اجراها
۹۸	۳-۴-۳ ادله اثبات دعاوی رایانه‌ای
۹۹	۳-۴-۴ ضرور و مسئولیت مدنی در فضای سایبر
۱۰۰	بخش پنجم: صلاحیت قضایی در محیط مجازی
۱۰۰	۳-۵-۱ صلاحیت کیفری در رسیدگی به جرایم سایبری
۱۰۲	۳-۵-۲ صلاحیت رسیدگی به جرایم سایبری در ایران
۱۰۳	بخش ششم: بررسی سیاست جنایی در ایران و راه کارهای پیشنهادی
۱۰۵	۳-۶-۱ راه کارهای پیشنهادی برای حل مشکلات حقوقی در ایران
۱۰۵	۳-۶-۲ راه کارهای پیشنهادی برای مقابله با جاسوسی اینترنتی
۱۰۶	نتیجه‌گیری
۱۰۸	فهرست منابع

مقدمه

ورود به اسرار مردم از جمله اعمالی که مورد مذمت ادیان الهی و اخلاق عمومی جوامع بوده، که متأسفانه با گسترش عرصه فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات^۱ آفت‌های این پدیده شگرف نیز از پیچیدگی‌های خود برخوردار است. مگر نه آن است که خواجه شیراز فرمود:

آنکسست اهل بشارت که اشارت داند

نکته هاهست بسی محرم اسرار کجاست

حافظ از باد خزان در چمن دهر مرنج

فکر معقول بفرما گل بی‌خار کجاست^۲

روزگاری فضای مجازی تنها منحصر به ذهن انسان بود. انسان از همان ابتدا در ذهن خود تخیلاتی داشت بیرون از مکان و متواری از زمان و در این فضا خود را از همه چیز رها می‌کرد. گاه به ماه می‌شتافت و گاه خورشید را به خانه اش می‌آورد. گاهی یاور همه مظلومان می‌شد و گاه بر سر خود تاج ثروت و مکتب می‌یافت. گاه خود را اندرون زیبایی‌ها می‌دید و گاه خود را سیراب از چشمه حیات جاودان می‌کرد. گاهی ریسمان محکم برگردن همه مشکلاتش می‌افکند و گاه قدرت شمارش پیروزی-هایش را از کف می‌داد؛ ولی همه اینها در فضای ذهنش بود. فضایی تنها که خود آن را مرور می‌کرد؛ نه می‌توانست ببیند و نه می‌توانست به دیگران نشان دهد.

فضای سایبر یا فضای مجازی که در گام اول با رادیو و تلویزیون مطرح گردید و سپس رایانه و مخابرات و از همه مهمتر اینترنت پایه‌هایش را بنا نهادند، دست کمی از ذهن آدمی ندارد. ولی این فضا هر چند همچون ذهن درگیر و دار زمان و مکان نیست و نمی‌توان در آن پا نهاد ولی می‌توان آن را دید و می‌توان به دیگران نیز نشان داد. این فضای خارق العاده تنها چهره دورنمای ذهنی دارد ولی در عمل با زندگی انسان عجین شده و معنای دیگری به آن داده است. در یک کلام با توجه به دارایی‌ها و

^۱ Information Technology

^۲ حافظ شیرازی، خواجه شمس‌الدین محمد، ۱۳۷۰، انتشارات حافظ نوین، مصحح عبدالرحیم خلخالی، غزلیات

ویژگی‌های فضای سایبر باید پذیرفت که جهان جدیدی در برابر جهانی که تا کنون می‌شناختیم و می‌شناسانیم، ظهور کرده است. جرم جاسوسی متعلق به این جهان پراز تارنما^۱ است. برای دانستن بستری که در آن جاسوسی اینترنتی شکل می‌گیرد و خیره سرانه رشد می‌یابد، ابتدا باید بستر ارتکاب یا همان فضای سایبر و ارزش‌ها و هنجارهایی که در آن حاکم است را شناخت. شاید بتوان گفت که امنیت این فضا در برابر جاسوسی اینترنتی مهمترین ارزش به شمار می‌رود. با رایانه ای شدن امور و تجهیز مراکز حساس به رایانه و اینترنت، احتمال وقوع جاسوسی به نسبت گذشته افزایش یافته است، با این تفاوت که در فضای سایبر هر لحظه حجم عظیمی از اطلاعات مبادله می‌شوند و هر کاربر اینترنتی که خلایق نفوذ در سیستم داشته باشد، می‌تواند جاسوسی کند. جاسوس رایانه ای نه منحصراً از طرف دولت یا شرکتی خاص مأمور به جاسوسی است و نه لزوماً قصد ابتدایی اش نفوذ به سیستم رایانه ای حاوی اطلاعات حساس یا طبقه بندی شده است، بلکه در برخی موارد کسب اطلاع در فضای سایبر بدون سوء نیت علیه امنیت ملی و صرفاً در اثر کنجکاوی انجام می‌شود، اما در هر حال می‌تواند عواقب سوئی علیه امنیت ملی داشته باشد. امنیت ملی، پیوند محکمی با مرزهای سرزمینی و رابطه دیرینه ای با وضعیت داخلی کشور دارد. اما در فضای سایبر که مرزهای مشخصی برای آن ترسیم نشده و دنیای کوچک است که همه دنیای بزرگ را بهم پیوند می‌دهد، نمی‌توان از اقدامات سنتی برای پاسبانی امنیت ملی در فضای سایبر سود جست، زیرا به قول جناب رنو، دادستان آمریکایی، در فضای سایبر یک هکر نیازی به گذرنامه ندارد، زیرا در هیچ معبری بازرسی نمی‌شود. ویژگی جهانی و بدون مرز بودن این فضا که مهمترین مشخصه اش نورافکنی در هر تاریک خانه بی‌خبر و اسرارآمیز با توسل به فناوری تبادل اطلاعات است، امنیت ملی را با چالشی جدید و جدی مواجه کرده است. اگرچه این فضا راهکارهای نوینی مانند اطلاع رسانی، رمزنگاری و خبرگیری را برای تأمین امنیت ملی پیش رو نهاده است، اما در مقابل تهدیداتی را وارد این حوزه کرده که ماهیتاً با نظایر فیزیکی متفاوت است.

^۱. وب سایت یا وب‌گاه (به انگلیسی: SiteWeb یا Website) مجموعه‌ای از صفحات وب است که دارای یک دامنه اینترنتی یا زیردامنه اینترنتی مشترک‌اند.

ارتکاب دو جرم مشهور جاسوسی رایانه ای و اقدامات تروریستی سایبری ، اگر در حدی بود که رایانه برای تحقق آنها فقط نقش وسیله را داشت ، هر دو را جرم سنتی فرض می کردیم و با قوانین و راهکارهای غیرسایبری موجود به پیشگیری از آنها می شتافتیم . اما در این دو جرم ، اولاً موضوع مستقیم ، امنیت ملی نیست تا ادعا کنیم همان موضوع سنتی جرایم علیه امنیت است . موضوع جرم در جاسوسی محرمانگی داده و سیستم ها و اقدامات تروریستی سایبری ، امنیت اطلاعات و شبکه است که به دلیل پیوند امنیت ملی با آنها ، از جاسوسی رایانه ای و اقدامات تروریستی سایبری نهایتاً به عنوان جرایم علیه امنیت ملی یاد می کنیم . ثانیاً در هر دو جرم ، وسیله بابت جرم آمیخته و در زمانی بسیار کوتاه و در مکان های متکثر مورد نظر مرتکب تحقق می یابد ، کیفیتی که نمی توان در جرایم سنتی سراغ گرفت .

مع الوصف به زودی با دنیای کاملاً رایانه ای و اینترنتی مواجه خواهیم شد که اگر برخورد مناسبی با آن نکنیم ، به پدیده ای مخوف و کنترل ناپذیر علیه همه چیز ، اعم از امنیت ملی ، اخلاق ، دین و روابط اجتماعی و خانوادگی تبدیل خواهد شد .

۱. بیان مسأله

در یک تعریف عام ، جاسوسی رایانه ای یا سایبری عبارت است از « جستجوی غیرمجاز برای آزمودن وضعیت اهداف رایانه ای یا ارزیابی سیستم دفاعی رایانه یا رؤیت اطلاعات یا کپی برداری غیر قانونی از داده های فایل است. »^۱ جاسوسی سایبری شامل واری غیرمجاز جهت کشف پیکربندی کامپیوتر مورد هدف ، یا ارزیابی حفاظت های سیستمی آن یا مرور و کپی برداری غیرمجاز از فایل های داده ای است .

جاسوسی رایانه ای اساساً با جاسوسی سنتی تفاوتی ندارد و در هر دو ، مرتکب در جستجوی اطلاعات است . حتی انگیزه های ارتکاب این دو گونه از جاسوسی نیز می تواند شبیه هم باشد.^۲ به همین دلیل

^۱ . CRS report for congress: **Botnets, Cybercrime, and Cyberterrorism: Vulnerabilities and Policy issues for Congress**, January ۲۰۰۸, P. ۱۲

^۲ . برای دیدن برخی از مهمترین انگیزه های جاسوسی ر.ک میرمحمد صادقی ، حسین؛ جرایم علیه امنیت و آسایش

عمومی ، ص ۷۹ به بعد

می توان گفت که در جاسوسی رایانه ای، رایانه تنها در حد وسیله است و به جهت الکترونیکی شدن اطلاعات و رایانه ای شدن فعالیت های امنیتی، اهمیت یافته است.

جاسوسی در معنای دقیق کلمه، همان تجسس و کنکاش است و عموماً مرحله ای پس از حمله سایبری را در بر می گیرد. در واقع حمله کننده پس از دسترسی به رایانه، اقدام به جستجوی اطلاعات می نماید. این نوع حمله نیز مقدمه ای برای کسب اطلاعات و انجام حمله های سایبری مخرب و مختل کننده است و با انجام آن محرمانگی سیستم و داده ها نقض می شود. جاسوسی سایبری بسیار خطرناک است؛ زیرا با در نظر گرفتن این که شکاف امنیتی پس از کشف متجاوز قابل اصلاح است، نقاط ضعف نا آشکار امنیتی این امکان را می دهد تا از آنها نه برای یک بار، بلکه برای مدت زمانی طولانی بهره برداری کند.

در عمل قانونگذاران کشورها از جمله ایران، جاسوسی را تنها به معنای تجسس و واریسی تلقی نکرده و قبل و بعد از این رفتار را نیز لحاظ کرده اند. به سخن دیگر جاسوسی شامل سه رفتار ورود به مواضع یا مکان حاوی اطلاعات طبقه بندی شده، تجسس و تحصیل اطلاعات و در نهایت افشاء یا ارایه اطلاعات است. به جهت حساسیت اطلاعات طبقه بندی شده و ارتباط آنها با امنیت کشور، زمینه جاسوسی که همان ورود به مواضع یا مکان مربوطه است نیز جرم دانسته شده است.^۱

جاسوسی رایانه ای بر خلاف جاسوسی سنتی که جایگاه مبهمی در قانون مجازات اسلامی دارد، با شفافیت در ماده ۳ قانون جرایم رایانه ای (ماده ۷۳۱ قانون مجازات اسلامی) پیش بینی شده است. طبق این ماده «هرکس به طور غیرمجاز نسبت به داده های سری در حال انتقال یا ذخیره شده در سامانه های رایانه ای یا مخابراتی یا حامل های داده مرتکب اعمال ذکر شده در قانون شود، به مجازات های مقرر محکوم خواهد شد.»

جاسوسی رایانه ای در حقوق کیفری ایران در سه مرحله تحقق می یابد که هر سه مرحله به طور مجزاً جرم تلقی می شود. مرحله نخست، دسترسی به داده های سری یا تحصیل آنها یا شنود محتوای سری در حال انتقال که با جاسوسی سنتی از حیث ورود به مواضع ممنوعه که اطلاعات در آن واقع شده اند برابری می کند. مرحله نخست جاسوسی رایانه ای در واقع همان دسترسی غیرمجاز است و

^۱. بتول، پاکزاد، ۱۳۸۸، *تروریسم سایبری*، پایان نامه دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ص ۱۸۲ به بعد

به لحاظ رفتاری با هم تفاوتی ندارند ولی از جهت قصد مرتکب، در دسترسی غیرمجاز مرتکب صرفاً در صدد نقض تدابیر امنیتی و ورود به سیستم است در حالی که در جاسوسی، مرتکب به قصد به دست آوردن اطلاعات به سیستم رایانه ای دیگری رخنه می کند. از این رو ماده ۴ قانون جرایم رایانه ای، با تکرار ماده یک این قانون که درباره دسترسی غیرمجاز است، تنها موضوع جرم را تغییر داده است. در ماده ۴، موضوع جرم، داده های سری است.

مرحله دوم، در دسترس قرار دادن داده های سری برای اشخاص فاقد صلاحیت و مرحله سوم که مشابه با مرحله دوم بوده ولی متضمن اقدام خطرناک تری است افشای در دسترس قرار دادن داده های سری برای دولت، سازمان، شرکت یا گروه بیگانه یا عاملان آنها است. بدیهی است که در جاسوسی، موضوع جرم حالتی کاملاً امنیتی دارد و آنچه که ماده ۳ قانون جرایم رایانه ای پیش بینی کرده، جاسوسی سیاسی است زیرا طبق تبصره ۱ ماده ۳ داده های سری داده هایی است که افشای آنها به امنیت کشور یا منافع ملی لطمه می زند.

در کنار این نوع جاسوسی باید از جاسوسی تجاری، صنعتی و اقتصادی نیز یاد کرد که می تواند مورد توجه تروریست ها قرار بگیرد. از این رو برخی کشورها، جاسوسی صنعتی که متضمن افشای اسرار تجاری و صنعتی است را، مقوله ای امنیتی می دانند؛ برای نمونه، قانون جاسوسی اقتصادی ۱۹۹۶ ایالات متحده، ربودن، شروع به ربودن و تبانی برای ربودن اطلاعات را جاسوسی اقتصادی دانسته است.^۱ البته این قانون شرط قصد رساندن منفعت به یک عامل بیگانه را نیز ذکر کرده که این امر جاسوسی صنعتی را به جاسوسی سیاسی نزدیک می کند.

ماده ۵ قانون جرایم رایانه ای نیز به تقلید از قانون مجازات اسلامی (ماده ۵۰۶)، رفتارهای غیر عمدی مأمورین مربوطه که منجر به تخلیه اطلاعاتی می شود را نیز جرم دانسته است. طبق این ماده چنانچه مأموران دولتی که مسئول حفظ داده های سری مقرر در ماده ۳ این قانون یا سامانه های مربوط هستند و به آنها آموزش لازم داده شده است یا داده ها یا سامانه های مذکور در اختیار آنها قرار گرفته است بر اثر بی احتیاطی، بی مبالایی یا عدم رعایت تدابیر امنیتی موجب دسترسی اشخاص فاقد صلاحیت به داده ها، حامل های داده یا سامانه های مذکور شوند، به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای

^۱ Ryan, Robin.D; **The criminalization of trade secret theft under the Economic Espionage Act Of 1996: An evaluation of United States v Hsu**, ۴۰ F. SUPP. ۲D ۶۲۳; University of Dayton law review, volume ۲۵, ۱۹۹۹-۲۰۰۰, p. ۲۴۴

نقدی از پنج میلیون (۵.۰۰۰.۰۰۰) ریال تا چهل میلیون (۴۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات و انفصال از خدمت از شش ماه تا دو سال محکوم خواهند شد.

بررسی مقوله جاسوسی سایبری به عنوان شکل نوین از جاسوسی، نیاز جامعه دانشگاهی و نهادهای تصمیم‌گیر است تا از طریق آن با پدیده‌های جدید روز که در دیگر نقاط جهان طرح گردیده آشنا گردند. همین آشنایی نه تنها محققان و دست‌اندرکاران قانونی، قضایی و اجرایی ما را به قافله تحقیقات جدید، نزدیک می‌کند؛ بلکه راهی است برای درک میزان خطری که می‌تواند جاسوسی سایبری برای جامعه اطلاعاتی ایجاد کند و درک راه‌هایی که از همین الان باید به فکر پیمودن آنها بود.

۲. سؤالات و فرضیات

پیرامون جرم جاسوسی اینترنتی و مقایسه آن با جرم جاسوسی سنتی سؤالات بسیاری مطرح است و اگر این دسته از جرایم از نگاه‌های متفاوت مانند جنبه‌های حقوقی، جرم‌شناسی و سیاسی بررسی گردند، تعداد سؤالات عدیده و متنوع خواهند بود. اما سؤالاتی که در این تحقیق در پی پاسخ به آنها هستیم در رده سؤالات فرضیه بردار هستند تا بتوان در پرتو آنها سخن از پایان نامه گفت و در نهایت از آنها دفاع کرد یا بر پایه دلایل قانع‌کننده‌ای آنها را رد نمود. سؤالات اصلی تحقیق حاضر عبارتند از:

۱- آیا با توجه به ویژگی‌های فضای سایبر پدیده‌ای به نام جاسوسی سایبری وجود دارد؟

۲- در حقوق کیفری، جاسوسی سایبری چه ماهیتی دارد؟

۳- در سیاست تقنینی ایران جاسوسی سایبری و سنتی چه جایگاهی دارند؟

۴- آیا سیاست جنایی در رویارویی با جرم جاسوسی نیازمند اتخاذ تدابیر کیفری پیشگیرانه خاصی است؟

فرضیه‌های تحقیق به شکل خبری و در قالب پاسخ به سؤالات فوق به شرح زیر است:

۱- هم از جهت رخ داده‌های عینی و هم از حیث ضوابط هنجاری و مقرره‌های پیش‌بینی شده، جاسوسی سایبری واقعیت وجودی دارد.

۲- جاسوسی سایبری ماهیتاً گونه‌ای جدا از مصادیق سنتی جاسوسی است.

۳- سیاست تقنینی ایران، از جهت محتوا و ویژگی‌های انطباقی، جرم جاسوسی سایبری و سنتی را پذیرفته و پیش‌بینی کرده است.

۴- رویارویی با جاسوسی سایبری نیازمند اتخاذ تدابیری افتراقی است.

۳. روش تحقیق

با توجه به ماهیت و گستره‌ی موضوعی طرح بحث روش تحقیق تحلیلی توصیفی و در مواردی تطبیقی است.

۴. ضرورت تحقیق

ضرورت تحقیق امری است مرتبط با مقتضیات زمانی و مکانی. از حیث مقتضیات زمانی باید گفت ضرورت تحقیق برپایه یکی از سه زمان گذشته، حال و آینده متجلی می‌شود. از حیث گذشته، ضرورت تحقیق از نقطه نظر تاریخی دیده می‌شود تا تجربه و الگویی برای آینده باشد؛ بررسی تاریخی موضوعات حقوقی معمولاً به صورت تبعی است و در کنار بررسی حال این موضوعات صورت می‌گیرد مگر اینکه کلاً چهره‌ی تاریخی به خود بگیرد مانند بررسی محاکم کیفری پیش از دوره مشروطه یا تفحص درباره قوانین کیفری دوره هخامنشیان.

از جهت حال، ضرورت تحقیق به جهت مشکلات، چالش‌ها، نیازها و ابعاد موضوعی است که در جامعه حضور دارد. نسبت به یک موضوع حقوقی عموماً، تحقیق و پژوهش از نگاه زمان حاضر بررسی می‌شود؛ برای نمونه، تحقیق پیرامون یک جرم یا یک نهاد کیفری یا یک مقوله جرم شناختی از آن جهت ضرورت دارد که مقتضیات کنونی جامعه آن را ایجاب کرده است.

از جهت آینده، ضرورت تحقیق از آن رو به چشم می‌آید که پدیده‌ای نوظهور دغدغه آینده ما شود. این قبیل موضوعات در دنیایی که سراسر بر فناوری و صنعت مبتنی است کاملاً بدیهی می‌باشد. در واقع حقوق کیفری امروزه نه تنها باید نگران گذشته و حالش باشد، بلکه باید به آینده نیز نگاهی عمیق داشته باشد. ضرورت انجام تحقیق در رابطه با جاسوسی سایبری دست کم در ایران از منظر آینده‌نگری توجیه می‌شود.

۵. اهداف تحقیق

مهمترین هدف در نگارش این پایان نامه، هشدار درباره شکل‌گیری و رسوخ خیره‌کننده یک پدیده ویرانگر سایبری است. مقابله در برابر تهدید سهمگین جاسوسی در فضای سایبر در جامعه‌ای که روز به روز رایانه‌ای و اطلاعاتی می‌شود، جز با شناسایی درست و کامل آن امکانپذیر نیست. پس

هدف هشدار دادن برای پیشگیری از جاسوسی سایبری سبب می‌گردد تا از همین الان دست به تحقیقاتی گسترده در این زمینه زد.

هدف هشداردهی متوجه قانونگذارونهادهای مربوطه است تا با بهره‌گیری از تحقیقات دانشگاهی، مقررات و تدابیر شایسته اتخاذ کند. در کنار این هدف عمده اهداف دیگری نیز انگیزه نگارش این پایان نامه بوده اند که عبارتند از: تهیه یک مجموعه تحقیقی جامع و درخور توجه جهت استفاده پژوهشگران و دانشگاهیان، فراهم کردن زمینه بررسی موضوعات بسیار جدید در حقوق کیفری ایران، بیان نواقص حقوق کیفری در مبارزه با این پدیده.

۶. سابقه تحقیق

تحقیق و نگارش پایان نامه پیرامون جرایم رایانه ای دارای سابقه‌ای بیشتر از یک دهه است. اگرچه در خصوص جاسوسی سنتی مقالاتی نوشته شده همچنین پایان نامه‌هایی در خصوص جرایم سایبری به رشته تحریر درآمده است لیکن از آنجا که در حوزه جرایم سایبر در بستر دانشگاهی امروزی یکی از موضوعاتی که همواره ناب و بی‌سابقه است موضوعاتی است که در حوزه فناوری اطلاعات و فناوری‌های نوین قرار دارد. در مجموع جاسوسی سایبر به جهت به روز بودن حوزه فناوری جدید و بکر می‌نماید.

۷. ساختار تحقیق

این تحقیق شامل کلیات، ۳ فصل و هر فصل شامل چندین بخش و در صورت نیاز بندهای متعدد و قسمت نتیجه‌گیری می‌باشد.

در قسمت کلیات به بیان مسأله، سؤالات و فرضیات، روش تحقیق، ضرورت تحقیق، اهداف تحقیق و سابقه تحقیق پرداخته شده است. فصل اول که شامل ۴ بخش می‌باشد به تعریف جاسوسی و جرایم سایبری و ویژگیها و سابقه تاریخی جرایم سایبری از جمله جرم جاسوسی پرداخته شده است. در فصل دوم که شامل ۷ بخش می‌باشد به شناخت جرم جاسوسی سایبری و سنتی، شیوه جاسوسی، مراحل جاسوسی، مصادیق جرم جاسوسی، ارکان مرتبط به جاسوسی رایانه ای و تطبیق جرم جاسوسی کلاسیک و سایبری پرداخته شده و در فصل سوم که شامل ۶ بخش می‌باشد به راه‌های

پیشگیری از جرایم سایبری، مشکلات تعقیب و رسیدگی جرایم رایانه ای، ادله اثبات دعاوی رایانه ای، صلاحیت قضایی در محیط مجازی و در آخر به بررسی سیاست جنایی در ایران پرداخته شده است .

فصل اول

ویژگیها و تحولات جرایم سایبری و جاسوسی

بخش اول : جاسوسی

۱-۱-۱ تعریف لغوی جاسوسی

ممکن است تصور شود که معنا و مفهوم جاسوسی به سبب روشن بودن آن، نیازی به بررسی و بیان نداشته باشد لکن باتوجه به معانی مختلفی که این واژه دارد بهترین معنابارت است از: کنجکاوی کردن، بررسی کردن، خبرجستن از امور مردم، اموری که مردم می خواهند پنهان بماند.^۱ در مورد لغت جاسوسی در فرهنگ معین اینگونه بیان شده «جاسوس آن که اخبار و اطلاعات کسی یا مؤسسه‌ای و یا کشوری را مخفیانه گردآورد و به شخص یا مؤسسه و یا کشوری دهد»^۲

۱-۱-۲ تعریف فقهی جاسوسی

اکثر فقهای عظام جاسوسی را تعریف نکرده اند و ممکن است این امر به سبب روشن بودن معنای جاسوسی از دیدگاه آنان بوده باشد، در ابواب فقهی نیز بابتی رابه این بحث اختصاص نداده اند، بلکه در جاهای مختلف به طور پراکنده و گذرا از جاسوسی سخن به میان آمده است. در کتب فقه برای این منظور غالباً از تعبیر عین و عیون استفاده شده است.^۳

۱-۱-۳ تعریف جاسوسی از نظر حقوق بین الملل

به طور کلی در حقوق بین الملل سعی شده قوانینی که وضع می گردد باعث ایجاد وحدت گردد. مثلاً در مورد جاسوسی تعریفی ارائه شود که به لحاظ رعایت حقوق افراد جامعه و ضمانت آزادی های فردی، دولت ها مجاز نباشند که عملی را جاسوسی تلقی نموده و مرتکب راتعقیب نمایند. ماده ۱۲ قطعنامه بروکسل ۱۸۷۴ می گوید: «جاسوس کسی است که به طور مخفیانه وبا وسایل و بهانه های مجهول اطلاعات را جمع آوری یا برای تحصیل اطلاعات در نقاط اشغال شده بوسیله نیروی دشمن با قصد این که آن ها رابه طرف مقابل تسلیم نماید، تجسس می کند».

^۱ محمد قریب، تبیین الغات لتبیین الآیات یا فرهنگ لغات قرآن، ج ۱، ص ۲۷۴ و ۲۷۵

^۲ معین، محمد، ۱۳۸۶، فرهنگ معین، یک جلدی فارسی، انتشارات زرین، ص ۴۹۹

^۳ ساریخانی، عادل، ۱۳۷۸، جاسوسی و خیانت به کشور، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، ص ۳۰ ص ۳۱

ماده ۲۹ آیین نامه ضمیمه قرارداد لاهه مورخه ۱۸ اکتبر ۱۹۰۷ مقرر می کند : « کسی رانمی توان جاسوس دانست مگر اینکه به طور مخفیانه یا به بهانه های مجهول به نفع یکی از متخاصمین درصدد تحصیل اطلاعات یا جمع آوری اشیائی برآید.»^۱

۱-۱-۴ تعریف قانونی جاسوسی

قانون گذار نیز در هیچ یک از نصوص قانونی ، جرم جاسوسی را تعریف نکرده و تنها در برخی از مواد قانونی به کلمه جاسوسی و جرایم مرتبط با آن اشاره نموده است .

اینک با توجه به معنا و مفهوم لغوی جاسوسی و با توجه به طبع و ماهیت عمل مذکور و با استناد به مواد قانونی در تعریف جاسوسی می توان گفت : « جاسوسی به عمل شخصی گفته می شود که با عناوین غیر واقعی و متقلبانه ، اقدام به کسب اطلاعات یا نقشه ها یا مدارک و اسناد مخفی و محرمانه مربوط به اسرار نظامی ، اقتصادی ، سیاسی و تسلیم آنها به کشور بیگانه نماید.»^۲

بخش دوم : فضای سایبر

خلاقیت انسان ، فضای سایبر را به ما هدیه کرده است ، فضایی که منافع و قابلیت های بسیاری دارد. اما هدایای بزرگ بهای گزافی نیز دارند . پیش از اینکه فضای سایبر به عنوان یک فناوری ظاهر شود، تعدادی از فلاسفه در ارتباط با امکان وجود «حقیقت مجازی»^۳ اظهار نظر کرده بودند. برای نمونه، افلاطون در کتاب جمهوری خود به تمثیل غار می پردازد و می گوید « آنچه حقیقت واقعی است در بیرون غار است و ماسایه های آن بردیوار غار هستیم . او می گوید ، ما حقیقت مجازی هستیم و این یک فریب است که فکر می کنیم حقیقت واقعی هستیم.» در هر حال فضای سایبر عبارتی است که در دنیای اینترنتی ، رسانه و ارتباطات بسیار شنیده می شود به نظر می رسد به کارگیری این اصطلاح در این زمینه و برای ارجاع به آن رنگ و بویی صرفاً فنی و مکانیکی داده باشد. ملاحظه دقیق ترین اصطلاح نشان می دهد که این واقعیت وجوه و جنبه های متنوعی از جمله خصلت های روان شناختی

^۱ . شامبیاتی، هوشنگ، ۱۳۷۷، حقوق کیفری اقتصادی، جلد سوم، چاپ آینده، ص ۱۰۱

^۲ . ساریخانی، عادل، پیشین، ص ۳۱

^۳ . Virtual Reality

قابل توجهی دارد.^۱ برای روش شدن بستری که جاسوسی مدرن در آن صورت می گیرد نیاز به تعریف سایبر و محیط سایبری داریم.

۱-۲-۱ معمای نامگذاری

جرم رایانه‌ای^۲، جرم سایبری^۳، جرم مجازی^۴، جرم شبکه^۵، جرم اینترنتی^۶، جرم دیجیتال^۷، جرم فناوری بالا^۸، جرم فناوری اطلاعات^۹، جرم الکترونیکی^{۱۰}، جرم برخط^{۱۱}، به راستی کدامیک از این عناوین در بردارنده معنای واقعی جرایم ارتكابی در فضای غیر مادی هستند؟ در نگاشته‌های مختلف حقوقدانان از اصطلاحات مختلفی برای توصیف موضوع جرم فضای غیر فیزیکی استفاده نموده‌اند.

البته در پاره‌ای موارد استدلال‌هایی نیز صورت گرفته که به توجیه عناوین انتخابی پرداخته‌اند. به عنوان مثال در خصوص جرم رایانه‌ای عده ای با این عنوان که چون جرایم این حوزه به وسیله رایانه‌ها ارتكاب می یابند، می بایست از آنها به جرایم رایانه‌ای تعبیر نمود. گروهی دیگر به این استدلال که جرایم این حوزه در شبکه‌ها اتفاق می افتد از آن به جرایم شبکه‌ای یاد نموده‌اند و برخی نیز با توجه به تعریف ارائه شده در خصوص فضای سایبر از این جرایم به طور عام به جرایم سایبری نام برده‌اند و حتی با توجه به نفوذ شبکه جهانی اینترنت برخی این دسته از جرایم را که با واسطه اینترنت به وقوع می پیوندند، جرایم اینترنتی نامیده‌اند.

با این همه بنا بر آنچه که از آن به فناوری اطلاعات و ارتباطات یاد شده است برخی از جرایم این حوزه به جرایم فناوری اطلاعات و ارتباطات و یا جرایم فناوری بالا یاد نموده‌اند.

^۱. جلالی فراهانی، امیر حسین، ۱۳۸۸، حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات (مجموعه مقالات)، تهران، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، ص ۱۲۳

^۲. Computer crimes

^۳. Cyber crime

^۴. Virtual crimes

^۵. Net crimes

^۶. Internet crimes

^۷. Digital crimes

^۸. High technology crimes

^۹. Information technology crimes

^{۱۰}. Electronic crimes

^{۱۱}. Online crimes

تمامی این دیدگاه‌ها در جای خود معقول و پسندیده هستند، به گونه‌ای که می‌توان از آن استدلال‌ها در جای خودشان بهره جست، حال آنکه تمامی این دیدگاه‌ها یک ایراد واحد دارند و آن اینکه در هیچ یک جامعیت لحاظ نشده است. به دیگر سخن هر یک از ظن خویش این دسته از جرایم را مورد بررسی قرار داده‌اند در حالی که کلیت جرایم ارتكابی در فضای غیر مادی با آنچه که در این تعاریف از آن یاد شده است، جمع نمی‌شود و نمی‌توان تمامی این جرایم را زیر هر یک از این عناوین آورد. با این اوصاف به نظر می‌رسد که بهترین عنوانی که هم جامعیت و هم مانعیت این دسته از جرایم را در خود ملحوظ داشته است، عنوان جرایم مجازی است. چرا که این عنوان هم جرایم رایانه‌ای صرف را در خود جای می‌دهد و هم توانایی تحت پوشش قرار دادن جرایم شبکه‌ای و مرتبط با فناوری را نیز در خود دارد. به گونه‌ای که تمامی این جرایم خود به گونه‌ای در فضای مجازی محقق می‌شوند و از این حیث، می‌توان آنها را جرایم مجازی دانست.^۱

۱-۲-۲ تعاریف

تحلیل تاریخی آشکاری سازد که اصطلاحات «جرم رایانه‌ای»^۲، «جرم مرتبط با رایانه»^۳ و «جرم سایبری»^۴ دیگر به سادگی به شکل نوینی از جرم اشاره ندارند، بلکه پدیده گوناگون گسترده‌ای را دربر می‌گیرند که شامل انواع جدیدی از جرم همچنین جرم سستی ارتكاب یافته مرتبط با داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای می‌شوند.

به دلیل وجود این گوناگونی، تحلیل این پدیده مستلزم شناسایی یک مخرج مشترک و ویژگی‌های ماهوی جرایم می‌باشد. این موضوع نه تنها برای توجیه رفتارهای مجرمانه مشابهی که طیفشان از هزینه نگاری تا تروریسم گسترده است، ضروری به شمار می‌آید، بلکه به منظور ایجاد چارچوبی برای اعتبارنظریه عمومی این پدیده‌های جدید و همچنین اقداماتی (نظام) حقوقی ملی و سازوکارهای هماهنگی بین‌المللی، اساسی است.

^۱ زرخ، احسان، ۱۳۸۸، پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق کیفری و جرم‌شناسی، مؤسسه آموزش عالی شهید اشرفی اصفهانی، ص ۳۴ به بعد

^۲ Computer crimes

^۳ Computer related crimes

^۴ Cyber crimes

مخرج مشترک و ویژگی‌های ماهوی تمامی این جرایم را می‌توان در روابط آنها با سیستم‌های رایانه‌ای (کما اینکه در عبارات «جرم رایانه‌ای» و «جرم مرتبط با رایانه» صراحتاً آمده) یا شبکه‌های رایانه‌ای (با عبارت «جرم سایبری» مشخص شده) احراز کرد. جنبه ماهوی اصلی این طبقه‌بندی، رابطه میان جرم و داده‌های رایانه‌ای است یا در جایی که محتوا مدنظر است، رابطه میان جرم و اطلاعات رایانه‌ای مطرح می‌شود.

نتیجه این رابطه (یعنی رابطه با اطلاعات رایانه‌ای)، طرح آشکار این مسأله است که برای دستیابی به یک پاسخ به منظور مواجهه با جرایم نامتجانس مذکور، ابتدا باید سؤال‌های اساسی راجع به انتقال پارادایمی را پاسخ گفت که در جامعه اطلاعات رخ داده‌اند، از جمله انتقال محوری اشیای ملموس به اشیای ناملموس (به ویژه اطلاعات) و تأثیر این انتقال بر نظام‌های قانونی سنتی که از لحاظ نظری موجب توسعه اساسی اشیای ملموس شده است. سایر جنبه‌های ماهوی این ارتباط میان جرم رایانه‌ای و سیستم‌ها و شبکه‌های رایانه‌ای، ماهیت جهانی اینترنت و توان فناوری اطلاعات است که هر دو آنها نسبت به جرایم ارتكابی از طریق اینترنت یا به مدد سیستم‌های رایانه‌ای، بنیادین به شمار می‌آیند.

به این ترتیب، عبارات «جرم رایانه‌ای» و «جرم سایبری» می‌توانند پدیده‌های متمایزگوناگونی را در برگیرند، اما پدیده‌هایی که یک مخرج مشترک دارند:

- جرم رایانه‌ای و جرم مرتبط با رایانه تمامی جرایم مرتبط با داده‌های رایانه‌ای را در بر می‌گیرد.
- جرم سایبری شامل تمامی جرایم رایانه‌ای (یعنی جرایم مرتبط با داده‌های رایانه‌ای) می‌شود که در شبکه‌های رایانه‌ای ارتكاب می‌یابند، یعنی جرایم مرتبط با فضای جهانی سایبر.

این دو طبقه نه تنها به جرایمی محدود می‌شوند که ویژگی‌های مشترکشان ذکر شد، بلکه تعریف کاربردی موسعی ارائه می‌دهند که برای مطالعه پدیده شناسی، جرم شناسی، امنیتی و قانونی، از جمله مطالعه جنبه‌های ویژه حقوق ماهوی، حقوق صلاحیت ضروری‌اند. آنها شامل تمامی پدیده‌های فوق می‌شوند، چه رایانه هدف یا ابزار ارتكاب باشد و چه جرم به ارزش‌های نوین مبتنی بر رایانه تعرض

کند. (مانند تمامیت سیستم‌های رایانه‌ای) یا ارزش‌های سنتی با شیوه‌های خاص رایانه‌ای مورد تهاجم قرار گیرند (مانند کلاهبرداری رایانه‌ای).^۱

۱-۲-۳ تعریف واژه سایبروفضای سایبری

واژه سایبراز لغت یونانی keybermetes به معنای سکانداریا راهنما مشتق شده است و نخستین بار این اصطلاح سایبرنتیک توسط ریاضیدانی به نام نوربورت وینر^۲ به کار برده شده است سایبرنتیک علم مطالعه و کنترل مکانیزه‌ها در سامانه‌های انسانی و ماشینی ماشین و رایانه‌ها است. سایبر پیشوندی است برای توصیف یک شخص، یک شیء یا یک ایده و یایک فضا که مربوط به دنیای رایانه و اطلاعات است.^۳ در طی توسعه اینترنت واژه‌های ترکیبی بسیاری از این کلمه سایبر به وجود آمده است که به تعدادی از آنها اشاره می‌کنیم: مانند فضای سایبر^۴، فرهنگ سایبر^۵، شهروند سایبر^۶، پول سایبر^۷.

درواقع واژه سایبر به همه محیط‌هایی اشاره دارد که اساس فعالیت آنها بر مبنای پردازش است و طبق سامانه صفر و یک کار می‌کنند. واژه رایانه‌ای بگونه‌ای دقیق و جامع نمی‌تواند گستردگی این محیط را نشان دهد زیرا بسیاری از ابزار و وسایل امروزی با داده‌هایی کار می‌کنند که اساساً به آنها رایانه‌ای اطلاق نمی‌شود از این رو عبارتهایی مانند جرم‌های رایانه‌ای یا جرم‌های اینترنتی^۸ نیز نمی‌توانند بگونه‌ای دقیق جرم‌های ارتكابی مربوط به این حوزه را پوشش دهند، برای نمونه یک سامانه ضبط و پخش صوتی الکترونیکی رایانه نیست ولی بطور کلی در زیر مجموعه جهان سایبر قرار می‌گیرد.

در فارسی واژه سایبر رابه مجاز و مجازی ترجمه کرده‌اند. این ترجمه گویای دقیق این واژه نیست مجاز در برابر حقیقت به کار می‌رود و در زبان انگلیسی معادل واژه virtual است. از سوی دیگر محیط سایبر محیطی است حقیقی و واقعی و نه دروغین و مجازی، در واقع جهان سایبر هر چند به شکل مادی و ملموس احساس شدنی نیست. اما همانگونه که به اطلاعات ناشی از امری نمی‌توان عنوان مجازی

^۱ .جلالی فرهانی، امیرحسین، پیشین، ص ۳۵ و ۳۶

^۲ . Norbert Wiener

^۳ .حسنوی، رضا، فرسای، داریوش، فرهنگ تشریحی رایانه ص ۱۵۰ و ۱۵۱

^۴ .Cyber space

^۵ .yber culture

^۶ .Cyber citizen

^۷ .Cyber cash

^۸ . Internet crimes

داد به جهان سایبرنیزمی توان مجاز و مجازی اطلاق کرد. با وجود این چون در زبان فارسی واژه ای که مترادف با این عبارت باشد یافت نشده است استفاده از عبارت فضای مجازی^۱ و جرمهای جهان مجازی^۲ روبه گسترش است که رفته رفته جانشین عباراتی چون جرمهای رایانه ای و جرمهای اینترنتی می شود.

فضای سایبر در معنا به مجموعه هایی از ارتباطات درونی انسانها از طریق رایانه و وسایل مخابراتی بدون در نظر گرفتن جغرافیای فیزیکی گفته می شود. یک سامانه آنلاین^۳ نمونه ای از فضای سایبر است که کاربران آن میتوانند از طریق ایمیل با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. برخلاف فضای واقعی در فضای سایبر نیاز به جابه جایی فیزیکی نیست و کلیه اعمال فقط از طریق فشردن کلیدها یا حرکات ماوس صورت می گیرد. روند کاری یک کاربر رایانه در فضای سایبر دقیقاً نوع یکی شدن یا محوشدن در درون واقعیتی متفاوت یعنی واقعیتی مجازی که ورای قوانین و واقعتهای ملموس است که کاربر رایانه در هنگام کار در فضای مجازی با آن یکی می شود.

از محیط سایبر به محیط فناوری اطلاعات (IT)^۴ یا محیط اطلاعات و ارتباطات (ICT)^۵ نیز یاد شده است از این رو مشاهده می شود که برای نمونه به جرمهای محیط سایبر، جرمهای علیه فناوری اطلاعات نیز گفته اند.^۶

۱-۲-۴ تعریف جرم سایبری

ارائه تعریف دقیق به نحوه جامع و مانع مشکل به نظر می رسد و دلیل آن نیز جدید بودن ابعاد جرایم رایانه ای است. از این رو، مراجع قانونگذاری کشورهای مختلف هر یک به فراخور نیازها و تهدیدات پیش رو، تعریف متفاوتی از این جرایم ارائه کرده اند. برای مثال در ایالات متحده آمریکا تعریف وسیعی از جرم رایانه ای به عمل آمده مبنی بر آنکه «هر اقدام غیرقانونی که با یک رایانه یا به کارگیری آن مرتبط باشد را جرم رایانه ای می گویند. یا هر اقدامی که به هر ترتیب با رایانه مرتبط بوده و موجب

^۱. cyber space

^۲. cyber crime

^۳. ارتباط شبکه ای با رایانه دیگر Online.

^۴. Informatin Technology

^۵. Information Cimmunication Technology

^۶. زندی، محمد، ۱۳۸۸، تحقیقات مقدماتی در جرایم سایبری، تهران، انتشارات جنگل، جاودانه ص ۳۹ و ۴۰

ایجاد خسارت به بزه دیده شود و مرتکب از این طریق منفعی را تحصیل کند، جرم محسوب می‌شود.^۱

در ایران، نه در قانون تجارت الکترونیک و نه در قانون جدید مصوب جرایم رایانه‌ای هیچ تعریفی از این مفهوم ارائه نشده است. شاید دلیل آن اختلافات مبنایی است که میان حقوقدانان از تعریف جرایم رایانه‌ای وجود دارد. اما می‌توان به عنوان نمونه تعریف زیر را ارائه کرد:

«آن دسته از جرایمی که با سوءاستفاده از یک سیستم رایانه‌ای برخلاف قانون ارتکاب می‌یابد جرایم رایانه‌ای نام دارد. البته این دسته از جرایم را می‌توان شامل جرایم سنتی که به واسطه رایانه (هرچند با تغییراتی در ماهیت) صورت می‌گیرد، از قبیل کلاهبرداری و سرقت؛ و نیز جرایم نوظهوری که با تولد رایانه به دنیا پا گذاشته اند، چون ایجاد اختلال در داده‌ها، جرایم مجازی^۲ و... دانست.»^۳

لازم به ذکر است که یکی از ابعاد مهم تعریف جرم محدودیت مکان است اما رایانه به دلیل غلبه بر محدودیت مکان فیزیکی فضای مجازی و هم به دلیل ویژگی فرامکانی بودن، ارائه‌ی تعریف مشخص از جرم رایانه‌ای را با سختی مواجه کرده است.

با این وصف مهمترین و اولین تعریف ارائه شده در مورد جرایم رایانه‌ای، تعریف سازمان همیاری اقتصادی و توسعه (OECD) در مورد سه گروه از جرایم رایانه‌ای است:

۱) جرایم اقتصادی مربوط به رایانه (کلاهبرداری رایانه‌ای، جاسوسی رایانه‌ای و خرابکاری رایانه‌ای).

۲) جرایم مربوط به رایانه علیه حقوق فردی، خصوصاً علیه حریم خصوصی شهروندان.

۳) جرایم مربوط به رایانه علیه منافع جمعی مثل جرایم علیه امنیت ملی، علیه کنترل جریان فرامرزی داده‌ها، علیه تمامیت رویه‌های رایانه‌ای و شبکه‌های داده‌ای-ارتباطی یا علیه مشروعیت دموکراتیک مصوبات پارلمان در مورد رایانه.^۴

^۱ عمیدی، مهدی، «مطالعه تطبیقی جرایم رایانه‌ای از دیدگاه فقه و حقوق کیفری ایران»، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، ۱۳۸۷

^۲ Cyber Crime

^۳ طارمی، محمد حسین، ۱۳۸۷، گذری بر جرایم رایانه‌ای، در هفته نامه پگاه حوزه شماره ۲۳۳

^۴ Organization Of Economic Co-Operation And Development

^۵ اولریش، زیبر، ۱۳۸۳، جرایم رایانه‌ای، ترجمه‌ی محمد علی نوری و دیگران، تهران، انتشارات گنج دانش

۱-۲-۵ تعریف جاسوسی سایبری

جاسوسی عبارت است از جمع آوری مخفیانه و غیرقانونی اطلاعات مرتبط با امور سیاسی، نظامی یک کشور یا اطلاعات متعلق به مردم آن. به این تعریف باید ویژگی « حساس بودن اطلاعات » رانیز اضافه کرد. تعیین مصادیق جاسوسی و مراحل آن، همواره مناقشه آمیز بوده و قانونگذاران با هدف تضمین امنیت ملی، بطور شفاف، ماهیت، اقسام و مراحل آن را تعریف نکرده اند. حتی قانونگذاران در قانون مجازات اسلامی، عنوان مجرمانه مستقلی به نام جاسوسی پیش بینی نکرده و رفتارهای مجرمانه مشابه رابه آن ارجاع داده است. فارغ از گستردگی مفهوم و مصادیق جاسوسی، غالباً قانونگذاران جرم را صرفاً به دو رفتار توأمان جمع آوری اطلاعات و ارائه آن به دشمن منحصر ندانسته و دریافته اند که مراحل چندگانه تحقق جاسوسی دلیلی بر مستمر دانستن آن نمی شود، به عبارت دیگر، مراحل سه گانه جاسوسی که عبارتند از شناسایی و تعیین اطلاعات مورد نیاز، جمع آوری اطلاعات و بالآخره تحلیل اطلاعات جمع آوری شده که به هدف اصلی جاسوسی، یعنی ارائه اطلاعات به مسئولان یک دولت یا شرکت بیگانه جهت اتخاذ تصمیم منجر می شود، موجب نشده تا قانونگذاران در جرم انگاری این جرم منتظر حصول نتیجه شوند و بدون توجه به این مراحل، هر رفتار فیزیکی مرتبط با جاسوسی را جرم مستقل تلقی کرده اند.^۱

ممکن است دو برداشت از معنای جاسوسی رایانه‌ای به ذهن متبادر شود. اول ممکن است این برداشت شود که جاسوسی رایانه‌ای جاسوسی است که به وسیله رایانه انجام می‌شود یعنی جاسوسی رایانه‌ای یکی از انواع جاسوسی کلاسیک است و به بیان دیگر هر گاه جاسوسی کلاسیک به وسیله رایانه‌ای محقق شود آن را جاسوسی رایانه‌ای می‌گویند، دوم ممکن است این برداشت شود جاسوسی رایانه‌ای جاسوسی است جدای جاسوسی کلاسیک و جرمی است مستقل از آن که در فضای سایبر (مجازی) رایانه صورت می‌گیرد و کاملاً از جاسوسی کلاسیک مستقل و جدا است که برداشت دوم صحیح‌تر به نظر می‌رسد زیرا جاسوسی به دو دسته کلی جاسوسی رایانه‌ای و جاسوسی کلاسیک تقسیم می‌شود و جاسوسی کلاسیک به وسیله رایانه هم (برداشت اول از جاسوسی رایانه‌ای)

^۱ حسن بیگی، ابراهیم، ۱۳۸۴، حقوق و امنیت در فضای سایبر، تهران، مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقاتی بین

جزئی از جاسوسی کلاسیک است و یکی از مصادیق و راههای انجام جاسوسی کلاسیک است و با جاسوسی رایانه‌ای مد نظر ما فرق دارد، جاسوسی رایانه‌ای اینگونه تعریف می‌شود:

« کسب غیرمجاز اطلاعات دارای ارزش اطلاعاتی از هر طریقی اعم از نفوذ کردن، استراق سمع کردن در محیط رایانه به قصد ضربه زدن به فرد بزه دیده.»

در مورد این تعریف نکاتی را باید بیان کرد: ۱- منظور از اطلاعات اعم است از اطلاعات مالی و غیرمالی و اطلاعات نوشتاری، غیر نوشتاری و سمعی و بصری و به طور کل هر نوع اطلاعاتی.

۲- « دارای ارزش اطلاعاتی» منظور آن اطلاعات دارای ارزش باشد و به اصطلاح اخبار و خبرهای سوخته نباشد چرا که ممکن است فردی به اطلاعاتی غیرمجاز دسترسی یابد که ارزش اطلاعاتی ندارد که از شمول جرم جاسوسی رایانه‌ای خارج می‌شود.

۳- «از هر طریقی» منظور از هر روشی که فرد اطلاعات دارای ارزش اطلاعاتی را در محیط رایانه به قصد ضربه زدن به فرد بزه دیده کسب کند را باید شامل این جرم دانست.

۴- «در محیط رایانه» اعم است از هر محیط رایانه‌ای چه رایانه‌های بزرگ چه رایانه‌های کیفی و چه شبکه‌های رایانه‌ای مدنظر است.^۱

بخش سوم : طبقه بندی و ویژگیهای جرایم سایبری

مسئله مهمی که باید بدان پرداخت این است که اصولاً انواع جرایم مجازی کدامند و تحت چه عنوانی یانامی باید بدان رسیدگی کرد. آیا این جرائم جزء جرائم عمومی (کلاسیک) قرار می‌گیرند و یا اخیر جرائمی هستند جدید که باید عنوانی خاص بر آنها نهاد و یا هر دو این موارد را شامل می‌شود.

اهمیت موضوع زمانی برای مامشخص می‌شود که بدانیم که تازمانیکه جرمی شناخته نشود و مشخص نشود چه عنوانی دارد و جزء کدام دسته از جرایم است نمی‌توان مجازاتی برای آن در نظر گرفت.

^۱. حسن بیگی، ابراهیم، پیشین.

۱-۳-۱ انواع جرایم سایبری

با رویکردی جامع می‌توان جرایم مجازی را شامل موارد زیر دانست:

۱. جرایم کلاسیک با توصیف مجازی، مانند کلاهبرداری مجازی و جعل مجازی؛
۲. جرایم علیه محتوا، مانند انواع پرنوگرافی و افترا؛
۳. جرایم صرف فناوری اطلاعات، مثل جرایم دستیابی؛
۴. جرایم مخابراتی، مانند شنود جرایم مربوط به تلفن‌های همراه سیستم‌های ماهواره‌ای؛
۵. جرایم با مبنای غیرجزایی، همچون: نقض کپی رایت، جرایم بانکداری الکترونیک و تجارت الکترونیک.

اما جرایم رایانه‌ای، بخشی از جرایم مجازی هستند که در آنها رایانه وسیله، هدف و یا واسطه ارتکاب جرم است و گاهی علیه اموال، گاهی علیه تمامیت معنوی اشخاص و بعضاً علیه نرم‌افزار، داده و سخت‌افزار رایانه و گاهی نیز بر ضد آسایش و امنیت عمومی است. از این منظر، جرایم رایانه‌ای به سه گروه عمده تقسیم می‌شوند:

اول، جرایم اقتصادی مرتبط با رایانه، شامل: کلاهبرداری، جاسوسی، جعل، سرقت خدمات، دستیابی غیر مجاز و جرایم شغلی مرسوم از طریق داده‌پردازی.

دوم، جرایم علیه حقوق شخصی، شامل: افترا، توهین، افشای اسرار و نقض کپی‌رایت.

سوم، جرایم اجتماعی و ملی، همچون: جرایم علیه امنیت ملی، کنترل جریان فرامرزی داده‌ها و تمامیت شبکه‌های ارتباطی داده‌ها.^۱

۱-۳-۲ بیان ویژگی‌های مجرمین مجازی

در رابطه با مجرمین فضای مجازی دیدگاه‌های متفاوت و گاه متعارضی از سوی حقوقدانان کیفری ارائه شده است که در جای خود محل تردید و تأمل هستند. مجموعه این دیدگاه‌ها را می‌توان در هفت دسته طبقه‌بندی نمود که در ذیل بدان‌ها اشاره می‌شود. هر چند که این دسته‌بندی‌ها بنابر آنچه که در ادامه بحث قرار گرفته به طور مطلق قابل پذیرش نیستند.^۲

^۱ پروگلر، یوسف، فصلنامه ره آورد نور، شماره ۱۱، تابستان ۱۳۸۴، ص ۱۴ تا ۱۷

^۲ زرخ، احسان، پیشین، ص ۸۵

الف) هوشمندی ذهنی مجرمین مجازی

همانند بسیاری از نگرش‌های غلط، این تفکر نیز در گذشته که مصادیق صحیح آن به مراتب بیش از امروز بوده، رواج داشته است. در ابتدا افراد معدودی بودند که به رایانه‌های بسیار بزرگ، گران دسترسی داشتند. کار با رایانه‌های نخستین مستلزم دانش بالای ریاضی بود. پشت این رایانه‌ها هرگز کاربران به مفهوم امروزی قرار نمی گرفتند و تنها کسانی می توانستند از آنها استفاده کنند که برنامه نویس ماهر بودند. برنامه نویسی هم یک فرآیند مشقت بار بود که به صبر و اراده‌ای پولادین نیاز داشت تا در مدت زمانی طولانی کد گذاری‌های مربوطه انجام شود. در آن زمان به سختی می شد راجع به فعالان این حوزه مطلبی در صفحات اجتماعی روزنامه‌ها پیدا کرد. هنگامی که این افراد پس از آن فعالیت بسیار خسته کننده شب، هنگامی که به دنیای خارج پا می گذاشتند، هیچ حرفی برای گفتن به افراد جامعه نداشتند. تمام زندگی آنها در میان انبوه لامپ‌های خلاء و نسخه‌های چاپی صفر و یک سپری می شد. یعنی چیزهایی که هیچ کس نه می توانست و نه می خواست به آنها توجه کند.

اکنون سیستم‌های رایانه‌ای تقریباً در همه جا یافت می شوند. مهارت‌های مورد نیاز جهت بهره برداری‌های ناشایست از این سیستم‌ها به مراتب نسبت به گذشته از پیچیدگی بسیار کمتری برخوردار شده است. البته اکنون از آن گونه متخصصان اولیه نیز یافت می شود، اما بسیاری از مجرمان مجازی امروزی، به ویژه حقه بازان رایانه‌ای و آنهایی که ارضای تمایلات جنسی خود را در این فضا جستجو می کنند، انسان‌هایی مؤدب و جذاب هستند و مهارت‌های اجتماعی رابه خوبی فرا گرفته‌اند.^۱

ب) برخورداری مجرمین مجازی از بهره هوشی و دانش فنی بسیار بالا

با توجه به توضیحاتی که داده شد، در می یابیم این نگرش نیز تنها در مورد متخصصین سیستم‌های اولیه رایانه‌ای صادق بوده است. امروزه دسترسی به فضای آن لاین^۲ به آسانی یک کلیک کردن شده است. با اینکه بعضی جرایم مجازی، نظیر نگارش و نشر ویروس‌های جدید یا تهاجم به شبکه‌های فوق امنیتی همچنان مستلزم دانش فنی بالایی است، اما طیف وسیعی از جرایم مجازی هستند که

^۱. زرخ، احسان، پیشین، ص ۸۶

^۲. Online

اشخاص عادی که بهره هوشی متوسط دارند و دانش فنی شان ناچیز است یا حتی از آن برخوردار نیستند نیز می توانند آنها را مرتکب شوند.

حقوقه بازی‌های مجازی را هر کسی که قادر به ارسال پست الکترونیک باشد یا بتواند از برنامه‌های گپ اینترنتی استفاده کند، می تواند مرتکب شود. سرقت داده نیز غالباً به سادگی یک کپی کردن است. حتی جرایمی که مستلزم تخصص فنی پیچیده هستند را هم هکرها غیر حرفه‌ای می توانند مرتکب گردند. این افراد فقط از کدی که دیگران در راستای اهداف شوم خود نگارش کرده‌اند استفاده می کنند. صدها وب سایت و گروه خبری به هکریایی که هیچ گونه دانش فنی در اختیار ندارند، ابزارهای از پیش پیکربندی شده یا خود کاری ارائه می دهند که می توانند با استفاده از آنها سیستم‌های رایانه-ای را مورد تعرض قرار دهند.

ج) مجرمین مجازی مردان و معمولاً جوانان کمتر از ۲۰ سال

این نگرش نیز از آنجا ناشی می شود که دانش ریاضی به طور عام فناوری رایانه به طور خاص از همان ابتدا در انحصار مردان بوده است. هر چند آمارهای مجریان قانون نیز حاکی از این است که در تمامی جرایم، مردان بیش از زنان مستعد ارتکاب جرم هستند. با این حال، آمارهای اخیر حاکی از پر شدن این شکاف جنسیتی است. در اواخر دهه نود، ۲۲ درصد دستگیر شدگان را زنان تشکیل می دادند. این در حالی است که ۱۴ درصد جرایم خشن و ۲۹ درصد جرایم علیه اموال را زنان مرتکب شده‌اند.

البته این موضوع از این جهت نیز قابل تأمل است که از آنجا که جرایم را عمدتاً مردان تشکیل داده بودند، این نگرش به وجود آمده است. هر چند باید خاطر نشان کرد که این حوزه، نیز متحول شده است. هم اکنون زنان بسیاری در مناصب مدیریتی و اجرایی قرار گرفته‌اند که مستعد ارتکاب جرایم یقه سفید هستند و آمارهایی نیز حاکی از رشد ارتکاب این جرایم نزد آنان است.^۱

^۱ نجفی ابرنآبادی، علی حسین، ۱۳۸۵، تقریرات جرم شناسی (امنیت خصوصی) دانشگاه علوم اسلامی رضوی، سال تحصیلی ۸۱-۸۲

به این ترتیب، واقعیت این است که دیگر دانش رایانه در انحصار مردان نیست. آمارهای وزارت بازرگانی آمریکا نشان می دهد که ۲۸/۵ درصد برنامه نویسان را زنان تشکیل می دهند که البته درصد ناچیزی از آنها به دنبال بهره برداری نامشروع از مهارت خود هستند.

هر چند به هر حال ابزار ارتکاب طیف وسیعی از جرایم مجازی در اختیارشان قرار گرفته است بنابراین، این نکته مهم را نباید فراموش کرد که جرایم مجازی توسط هر جنسیت، نژاد و هر گروه سنی قابل ارتکاب است.

ه) پسران جوان دارای رایانه، مجرمین مجازی بالقوه

بی تردید هیچ کس با این واقعیت که اشخاص جوانی که سعی می کنند وب سایتها را تخریب کنند یا به سیستمهای رایانهای دولتی نفوذ کنند، مجرم محسوب می شوند، مخالفتی ندارد و حتی همگان اذعان دارند که این معضل باید رفع شود. اما این مسأله هرگز به این معنا نیست که طیف عظیم جوانانی که از مهارت‌های رایانه‌ای برخوردارند، همگی از رایانه‌هایشان در راستای مقاصد نامشروع استفاده می کنند. اکثر آنها عمده فعالیت شبکه‌ای شان در پیاده کردن موسیقی یا نرم افزاری خلاصه می شود که از آن برای مصارف شخصی استفاده می کنند. هرچند این اقدام نیز خود می تواند جلوه مجرمانه به خود بگیرد. اما به هر حال، هیچگاه نمی توان چنین رنگ مجرمانه‌ای را به طیف عظیم کاربران شبکه‌ای زد.

و) مجرمین مجازی، مجرمین غیر واقعی

بسیاری از مجرمین مجازی این نگرش را ترویج کرده‌اند تا شاید از این طریق بتوانند اقدامات خود را توجیه کنند. حتی اشخاصی که در دنیای فیزیکی اقدامات غیر قانونی را مرتکب می شوند، چنین تصویری نسبت به فضای مجازی ندارند و به همین دلیل، بسیار راحت تر دروغ می گویند، تقلب می کنند یا حتی مرتکب اعمال وقیحانه یا نفرت انگیز می شوند.

به همین دلیل، اکنون مطالعات بسیاری در خصوص روان شناسی جنایی مجازی^۱ آغاز شده است تا از این طریق بهتر بتوان در خصوص رفتارهایی که در فضای مجازی بروز می یابند اظهار نظر کرد. به

^۱. Virtual criminal py choigy

عنوان مثال، مرکز مطالعات ارتباطات میان رایانه‌ای^۱، جلوه دوگانه غیر واقع‌گرایانه و ناشناس ماندن رفتارهای افراد که هویت متفاوتی به آنها در فضای مجازی بخشیده است را در دستورکار مطالعات خود قرار داده است.

فناوری‌هایی نظیر گپ آن‌لاین، سیاه‌چال‌های چندکاربره^۲ و برنامه‌های واقعیت مجازی باعث شده‌اند برخی کاربران توانایی تفکیک دنیای واقعی از مجازی را از دست بدهند. بسیاری از کاربران اینترنت، به ویژه آنهایی که به تازگی به فضای آن‌لاین ملحق شده‌اند، تصور می‌کنند اشخاص در مقابل آنها در آن سوی مودم در حکم یک برنامه رایانه‌ای هستند و حتی با آنها به مثابه یک بازی رایانه‌ای تعامل برقرار می‌کنند.

این افراد هویتی که در دنیای واقعی از خود بروز می‌دهند را در تعاملات آن‌لاین بکار نمی‌گیرند. زیرا تصور می‌کنند در آن سوی خط ارتباطی شبکه مجازی کسی آنها را نمی‌شناسد. از این رو، به خود اجازه می‌دهند هر گونه حقه و نیرنگی را در این تعاملات به کار برند. همچنین، از آنجا که این افراد می‌توانند در فضای آن‌لاین برای خود هویت دیگری تعریف کنند و حتی برخلاف دنیای فیزیکی به سرعت آن را تغییر دهند و هویت‌های دیگری با ویژگی‌های کاملاً متقابلانه را برای خود برگزینند، این بستر برای آنها فراهم می‌شود که به اقدامات متقابلانه آن‌لاین خود با خیال آسوده‌تر ادامه دهند.

به این ترتیب، این ایده که هیچ چیز در فضای آن‌لاین واقعیت ندارد، می‌تواند مروج یک واقعیت تلخ دیگر نیز باشد که هیچ کس در برابر اقدامات خود مسئول نیست. البته خود بستر فضای مجازی به مجرمین جرأت مضاعفی را اعطا کرده است. زیرا آنها برخلاف دنیای فیزیکی، بی‌آنکه نتایج شرم‌آور و تأسّف‌بار جرایم خود را مشاهده کنند یا صدای فغان قربانیان خود را گوش کنند، با خیال راحت

^۱. CMC

^۲. MUD (MUVE) Multiuser Virtual Environments

به ارتکاب جرایم می پردازند و به واقع می توان گفت تنها چیزی که مشاهده می کنند یک سری اعداد و ارقام و عبارات است که بر روی صفحه نمایشگر شان ظاهر شده است.^۱

ز) عدم استعمال خشونت توسط مجرمین مجازی

با توجه به توضیحاتی که در فوق داده شد، در می یابیم از آنجا که به فضای مجازی بیشتر به عنوان یک فضای مجازی یا حداقل دنیای متمایز و متفاوت از دنیای فیزیکی نگریسته می شود، نتیجه منطقی آن این است که هیچ یک از مصادیق جرایم مجازی از ماهیت خشن برخوردار نباشند. زیرا از فاصله دور ارتکاب می یابند و در نگاه اول این مسئله به ذهن متبادر نمی شود که قابلیت اتصاف به خشونت را داشته باشند.

قبول این واقعیت که بخش عمده‌ای از جرایم مجازی گزارش شده، کلاهبرداری، سرقت و دسترسی غیر مجاز هستند، اما نباید از یاد برد که گزارشات مکرری نیز در خصوص هرزه نگاری کودکان به ثبت رسیده که به طور کلی در زمره جرایم خشن یا بالقوه خشن قرار می گیرد. تعرضات هرکرها نیز جرایم خشونت باری هستند که گزارش های بسیاری از خسارات آنها شده است. همچنین تعقیب ایذایی در فضای مجازی نیز یکی دیگر از مصادیق بارز خشونت در فضای مجازی^۲ است. یا تروریسم مجازی^۳ یکی از نمادهای بارز خشونت مجازی است که به طور جدی فضای مجازی و وابستگان به آن را مورد تهدید قرار می دهد.

ح) بررسی مجرمین مجازی در یک نیم رخ جرم شناسی

ممکن است بتوانیم برای اشخاصی که مرتکب جرایم مجازی خاصی می شوند، نیم رخ مشترکی تهیه کنیم، اما غیر ممکن است تمامی آنها را در یک نیم رخ به تصویر کشیم. درست مانند متخلفین و مجرمین رانندگی که نه می توان از آنها یک نیم رخ تهیه کرد. یک راننده که به طور اتفاقی سریع رانندگی کرده است، احتمالاً با یک راننده که عادتاً مست است از شخصیت و انگیزه های متفاوتی برخوردار است و

^۱. زرخ، احسان، پیشین، ص ۸۹

^۲. Cyber Stalking

^۳. Cyber Terrorism

راننده‌ای که به شدت عصبانی است و از وسیله نقلیه مانند یک سلاح جهت از بین بردن عابران استفاده می‌کند نیز از شخصیت متفاوتی برخوردار است. به همین ترتیب، یک اوباش اینترنتی ویژگی‌های کاملاً متمایزی با یک تعقیب‌گر ایدایی مجازی دارد که او نیز به نوبه خود هیچ شباهتی با یک هکر ندارد.

این تمایزات زمانی نمود بیشتری پیدا می‌کند که ویژگی‌های روان‌شناختی، جامعه‌شناختی و انگیزه‌های هر یک از مجرمین مجازی را نیز مد نظر قرار دهیم. به این ترتیب، ناگفته پیداست اگر بخواهیم بخشی از توده مجرمین مجازی را به تصویر کشیم، با طیف گسترده‌ای از ویژگی‌ها و خصائص متمایز مواجه خواهیم بود که برای درک دقیق‌تر آنها نیازمند طبقه‌بندی مشخص و دقیقی هستیم.^۱

۱-۳-۳ ویژگی‌های جرایم سایبری

به دلیل طیف گسترده فعالیت‌های مجرمانه مرتبط با رایانه، شناسایی ویژگی‌های مشترک میان تمامی آنها دشوار است. صرف‌نظر از آن، برخی ویژگی‌های اشتراکی هستند که از رابطه این اعمال مجرمانه با رایانه‌ها و شبکه‌های رایانه‌ای سربرآورده‌اند. به عبارت دیگر، ویژگی‌های رایانه‌ها و شبکه‌های رایانه‌ای در ویژگی‌های خاص جرم رایانه‌ای و جرم سایبری انعکاس یافته‌اند.

فضای سایبر به گونه‌ای است که یک دنیای مجازی را در کنار دنیای واقعی ما بوجود آورده است. این دنیای جدید به لحاظ ماهیت ناشی از فناوری‌هایی است که دائماً در حال توسعه و گسترش هستند و ویژگی‌های خاص و متمایز از دنیای فیزیکی دارد که به همین لحاظ علاوه بر اینکه زندگی بشر و جوامع را متحول ساخته، چالش‌ها و مشکلات جدیدی نیز پدید آورده است. بررسی این چالش‌ها و نیز مزایا و امکانات و در یک کلام دگرگونی منوط به این است که بدانیم فضای سایبر چه ویژگی‌هایی دارد؟ برخی از مهمترین ویژگی‌های این دنیای جدید به شرح زیر است:

۱-۳-۳-۱ جهانی و بی‌مرز بودن

فرامرزی بودن از ویژگی‌های مهم و چالش برانگیز این فضا است. فضای سایبر و اینترنت فارغ از مرزهای جغرافیایی عمل می‌کند و محدود به چارچوب خطوطی که دولتمردان در طراحی نقشه‌های سیاسی

^۱ زرخ، احسان، پیشین، ص ۸۹

رسم می کنند نیست.^۱ در واقع در فضای سایبر، امکان ترسیم قلمرو حاکمیتی، همانند دنیای فیزیکی وجود ندارد. اینترنت بر پایه استانداردهای جهانی بازو بدون اینکه فرد یا نهاد خاصی مالک آن باشد بنا شده است. «هیچ فرد، دولت یا مؤسسه تجاری مالک آن نیست»^۲ هرکسی می تواند از پروتکل های شبکه ای که اینترنت روی آن قرار گرفته، بدون هیچ محدودیتی اقتباس و استفاده کند. فضای سایبر یک وسیله ارتباطی بین المللی است و حق انتخاب و اشتراک افراد را، هم در تولید و هم در دسترسی به اطلاعات، بسیار افزایش داده و از این رو مفهوم آزادی اطلاعات را به معنای واقعی کلمه تحقق بخشیده است. اینترنت، دو خصوصیت «انتقال و دریافت اطلاعات» را به طور همزمان داراست؛ یعنی کاربران اینترنت ضمن اینکه می توانند از اطلاعات موجود در شبکه مذکور استفاده کنند، خود نیز می توانند خواسته، اندیشه و «اطلاعات» خود را به منظور عرضه آن به سایر کاربران وارد شبکه مذکور نمایند.

اینترنت رسانه ای مبتنی بر تعامل می سازد که آن را تبدیل به رسانه ای چند وجهی، آزاد و غیر متمرکز می نماید که نقش قلبی و القایی سایر رسانه ها را نداشته و از تمرکز و تحمیل توسط حکومتها و صاحبان رسانه ها آزاد است و به عصر ارتباطات یکسویه نیز پایان بخشیده است.^۳ امکان اینکه هر کس بتواند در هر نقطه ای از جهان به این شاهراه اطلاعاتی وارد شود و هرگونه اطلاعاتی که می خواهد بدان وارد کند مشکلاتی جدی برای این فضا آفریده است؛ حتی یک کاربر

^۱ فضای سایبری فاقد مرزهای زمینی است، و به همین علت هزینه و سرعت ارسال پیام بر روی اینترنت تقریباً مجزا از مکان فیزیکی است: پیام ها می توانند از هر مکان فیزیکی به هر مکان دیگر بدون کاستی، خرابی، یا تأخیری قابل توجه، یا بدون صف ها یا موانع فیزیکی که به نحوی افراد و مکان ها را از نظر جغرافیایی از هم جدا می سازد، ارسال شوند. اینترنت امکان انجام معاملات را میان افرادی که نسبت به مکان فیزیکی طرف مقابل بی اطلاع هستند فراهم می کند. مکان بطور مجازی حائز اهمیت است و این فضای مجازی دارای آدرس های اینترنتی است اما هیچ ارتباط ضروری بین آدرس اینترنتی و قلمرو فیزیکی وجود ندارد و مربوط به دستگاه های بین پیام ها و اطلاعاتی است که مسیریابی می شوند. ر.ک:

David R. Johnson & David G. Post. *Law and Borders - The Rise of Law in Cyberspace*, 48 STAN. L. REv. 1367, 1996, http://www.cli.org/lx0020_LBFIN.html.

^۲ هیک، استیون و اف هلپین، ادوارد و هوسکینز، اسکینز، ۱۳۸۶، *حقوق بشر و اینترنت*، ترجمه دکتر سید قاسم زمانی و مهناز بهراملو، انتشارات خرسندی، ص ۲۰

^۳ فضل، مهدی، ۱۳۸۳a، *مسئولیت کیفی رایانه دهنندگان خدمات اینترنتی*، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه پردیس قم، ص ۷۵ به بعد

نوجوان می‌تواند عامل توزیع‌کننده اطلاعات مجرمانه بسیار خطرناکی باشد. این نوجوان می‌تواند از یک کشور اطلاعاتی مخرب را وارد فضای سایبر کند که موجب از بین رفتن داده‌های ارزشمند یا سیستم‌های رایانه‌ای بسیاری در سطح بین‌المللی گردد. بی‌شک، این عدم محدودیت به مرزها، حاکمیت دولتها و صلاحیت محلی و بین‌المللی برای رسیدگی رابه چالش می‌کشد.^۱

امروزه افراد بیشماری از سراسر جهان به اینترنت دسترسی داشته و در تعامل هستند. از لحاظ مجازی دنیایی در کنار دنیای واقعی بدون هیچ‌حدو مرزی ایجاد شده است. تعیین عمق کامل و گستره آن مشکل می‌نماید. در واقع این فضای بیکران اطلاعاتی طی چندین سال اخیر رشد چشمگیری داشته که آمار کاربران^۲ و سایت‌های موجود که به چندین میلیارد افزایش پیدا کرده است به خوبی گواهی بر این مدعا است.

^۱ صدها سال کشورها برای کنترل مرزهای زمینی و آبی خود منابع قابل توجهی را سرمایه‌گذاری کرده‌اند. کنترل مرزها همواره بخش مهمی از نظارت بر افراد و کالاهای تهدیدآمیز مثل اسلحه و مواد مخدر بوده است. از فضای سایبری می‌توان برای درهم شکستن این سیستم استفاده کرد و از بازرسی طرفه رفت. مرزهای فیزیکی مانعی برای ارتباطات در فضای سایبر ایجاد نمی‌کند. به نحویکه حتی برخی برای مقابله با این مسئله ایجاد "اداره مجازی مهاجرت و گمرک" را پیشنهاد داده‌اند. سیستمی برای بازرسی داده‌هایی که در سرتاسر اینترنت جابجا می‌شوند. انجام این امر مستلزم این است که پروتکل‌های هدایت‌کننده ترافیک در سرتاسر اینترنت تغییر یابند. داده‌ها بصورت بسته‌ای حرکت می‌کنند، هر یک از آنها سرپیمای دارد که مشخص‌کننده آدرس مبدأ، آدرس مقصد، و حجم بسته است. تا سال ۲۰۰۰ دولت‌ها قادر نبوده‌اند تا بسته‌های داده‌ای را ردیابی کنند، زیرا اطلاعات سرپیمای هیچ‌راهی را برای تشخیص منشأ بسته ارائه نمی‌داد. مثلاً نمی‌توان تشخیص داد که بسته داده از چین است یا این که از پاکستان است. در سال ۲۰۰۰، از واحد مهندسی اینترنت (Internet Engineering Task Force) که مسئول پروتکل‌ها است، خواسته شد تا آنها را تغییر دهند، و از این راه کشورها توانستند بسته‌هایی را که به بخش فضای سایبری آنها وارد می‌شدند کنترل کنند. ر.ک:

William S. Cleveland & Donald X. Sun, Bell Lab; **Internet Traffic Data**, (paper presented at the University of Michigan) ۲۰۰۰, <http://www.stat.lsa.umich.edu/grnichailstat/oo Foo/traffic.pdf>.
Declan McCullagh, **Wiretapping the Net: Oh, Brother**, Wired News, Oct. ۱۲, ۱۹۹۹, <http://www.wired.com/news/politics/۰.۱۲۸۳.۳۱۸۵۳.۰۰.html>.

^۲ طبق نظر کارشناسان ماهانه ۱۰ درصد به تعداد کاربران اینترنت افزوده می‌شود ولی تعداد دقیق کاربران که روزانه از آن استفاده می‌کنند مشخص نیست. تعداد کاربران اینترنتی را در سال ۲۰۰۰ کارشناسان ۵۰۰ میلیون نفر اعلام کرده بودند. (مهدی پور - میثم؛ تاریخ اینترنت، ویکی‌پدیا فارسی <http://fa.wikipedia.org/wiki>)

بدین ترتیب فضای سایبر را باید یک محیط لایتنهای دانست اما این فضای لایتنهای دائماً در حال قبض و بسط است؛ این قبض و بسط بدین معناست که ابعاد فضای سایبر هر لحظه می تواند گسترش یا کاهش یابد. به فضای سایبر می توان حامل های داده ای را متصل نمود که حاوی ریزپردازنده هایی هستند؛ این ریز پردازنده ها دارای پتانسیل نگهداری اطلاعات در ظرفیت های بالایی بوده بر تعداد این ریزپردازنده ها و سخت افزارهای حامل داده می توان هر لحظه افزود و با ارتباط دادن آنها به یکدیگر در قالب شبکه های دیجیتالی گستره مجازی بی نهایتی آفرید. افزایش تعداد کاربران در سطح جهان باعث افزایش هر چه بیشتر گستره این فضای مجازی است.

۱-۳-۲ پنهانی و پوشیده بودن

فضای سایبر از جهت خلوت و محرمانگی همچون ذهن آدمی است. در ذهن آدمی تعداد بیشماری از قضایا یا مطلوب هایی نهفته است که اگر عیان شود سبب تحیردیگران یا نقض مکرر قانون یا هنجارها می گردد؛ از این رو آنچه که انسان ها در عمل نشان می دهند یا بیان می دارند چه بسا همان چیزی نباشد که در ذهن آنهاست؛ به همین دلیل هرکس خود را در بند هنجارهای محیطی یا قوانین و مقررات یا ملاحظات شخصی و گروهی می داند، در ذهن خویش این بندها را می گسلد و با آزادی کامل می اندیشد. فضای سایبر نیز بی ارتباط با محیط ذهن نیست. این فضا نیز به اعتبار ارتباط انسان با یک ماشین در محیطی دور از چشم همگان، همان فضای ذهن را یاد آور می شود.

فضای سایبر قابلیت آن را دارد که بازیگران و نقش آفرینان آن کاملاً مخفیانه و به طور ناشناس باشند و بدون بیم از آنکه شناخته شده یا مورد ردیابی و تعقیب قرار گیرند اقدامات خود را به معرض اجرا گذارند. «فضای پوشیده سایبر اجازه تبلور مکنونات درونی انسانها را که در جامعه فرصت ابراز آنها را نیافته اند فراهم می کند و این گفته اندیشمندان چون هابز که ذات انسان را شرّ می دانند در چنین فضایی دوباره قوت می گیرد، چراکه حس پوشیده بودن و مخفی ماندن اعمال ارتكابی است که اینترنت را دنیایی آزاد جلوه گر می سازد تا در این پهنه، افراد به شکلی افسارگسیخته و فارغ از کنترل های

در سال ۲۰۰۷ آمار کاربران اینترنت در ژوئن ۲۰۰۷ بیش از ۱/۱ میلیارد نفر با رشد حدود ۲۲۵٪ نسبت به سال ۲۰۰۰ بوده است و در سال ۲۰۰۹ به بیش از ۱/۷ میلیارد نفر رسیده است. در سال ۲۰۰۹ این رشد نسبت به سال ۲۰۰۰ حدود ۳۸۰٪ بوده است. حدود ۲۵٪ جمعیت جهان کاربر اینترنت هستند. (ر.ک: <http://www.internetworldstate.com>)

1. Thomas Hobbes

فیلسوف مشهور انگلیسی (متولد ۱۵۸۸ و متوفی ۱۶۷۹) و نویسنده کتاب مشهور لویاتان درباره هیولای دولت

اجتماعی و اخلاقی میدانی برای تاخت و تاز و عقده‌گشایی آنچه بدان دست نیافته اند بیابند؛ نمونه این امر را می‌توان در مورد انتشار تصاویر مستهجن کودکان در فضای سایبر دانست که در عین حالی که وسیله سود آوری برای ارائه‌کنندگان این تصاویر گشته، برای خواستاران ارضای غرایز جنسی نیز دنیایی آزاد فراهم آورده تا هر لحظه که خواستند بتوانند به راحتی وارد این دنیای خیال‌گونه شوند و تمایلات غریزی خود را فروبشانند.^۱

مجرمین فضای سایبر با استفاده از قابلیت اختفاء در چنین فضایی امکان ارتکاب بالقوه طیف وسیعی از انواع جرایمی را می‌یابند که وقتی این امکان با گستره بی‌انتهای فضای سایبر در هم می‌آمیزد، موقعیت خطرناکی را پدیدار می‌سازد، گستره‌ای وسیع با مجرمانی بی‌شمار، پراکنده و ناشناس. قابلیت مبادله همزمان اطلاعات در حجمی زیاد در این فضا وجود دارد. این ویژگی را سایر وسایل ارتباط جمعی ندارند. همچنین «امکان چند رسانه‌ای بودن، آن را در حد یک پدیده کاملاً انحصاری از سایر پدیده‌ها جدا می‌سازد.» کاربران امکان‌گزینه‌ش اطلاعات در فضای سایبر را دارند. امکانات جستجو و کنکاش آنان را قادر می‌سازد که هر اطلاعاتی را که دوست دارند دریافت کنند و بر خلاف سایر رسانه‌ها که اطلاعات بر مخاطب تحمیل می‌شود و قدرتی در انتخاب اطلاعات وجود ندارد، جریان اطلاعات یکسویه، تک‌بعدی و تحمیلی نیست.

۱-۳-۳-۳ ناهنجارمند و کنترل‌ناپذیر بودن

فضای سایبر به جهت افسارگسیختگی و کنترل‌ناپذیری با دنیای بیرونی قابل مقایسه نیست و باز باید گفت به هر میزان که می‌توان ذهن انسان‌ها را دید و آنها را به بند کشید و به زیر یوغ کنترل برد، می‌تواند درباره فضای سایبر نیز صادق باشد. فضای سایبر به دور از کنترل اجتماعی و نظارت پلیسی است و حتی در بیشتر موارد کنترل‌گران خانواده مانند والدین نیز توان لگام زدن به سرکشی فضای سایبر را حتی در اندرون خانه خود ندارند. در واقع محیط سایبر از همان ابتدای پیدایش آن، علیرغم نظم فنی اعجاب‌آورش، از منظر رفتار کاربران، محیطی مبتنی بر آناشسیسم و هرج و مرج بوده است.^۲ این محیط پلیس ندارد، سازمانی بر آن نظارت نمی‌کند، مردم اشخاص را در حین ارتکاب جرم نمی‌

^۱. فضلی، مهدی، ۱۳۸۳، *تخریب و اختلال در داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای*، مجموعه مقالات اولین همایش

حقوقی فناوری اطلاعات، مرکز مطالعات راهبردی و توسعه قضایی قوه قضائیه، تهران، ۱۷ و ۱۸ خرداد ص ۱۲۷

^۲. Carey, Peter, *Media Law*, Sweet&Maxwell, Second Edition, London, ۱۹۹۹, p ۱۲۶.

بینند و هر کس هر آنچه می خواهد انجام می دهد. بنابراین ویژگی دیگر این محیط «عدم امکان یک کنترل مؤثر تکنیکی و حقوقی در شرایط حاضر است»^۱

یک علت عمده این امر، این است که چنین فضایی محیط ملموسی نیست که دائماً تحت دیدگان کنترل و نظارت نهادهای کنترلی و عوامل اجتماعی بازدارنده از تخلف باشد؛ بلکه چنانچه در بالا بیان شد یک محیط خاموش و منفعل است که خلوتگاه مناسبی را برای مرتکبین جرایم سایبر آفریده است. «به عبارت دیگر فضای سایبر دارای یک نظام عرضی است و نه یک نظام طولی و بر خلاف جوامع انسانی، ساختار آن مبتنی بر سیستم سلسله مراتبی بالا به پایین نیست که نهادهای بالادست بر نهادهای پایین دست حاکم و ناظر باشند، بلکه در آن از نظام قدرت و کنترل تمرکز زدایی شده و هر شخص در کنار قرار می گیرد و هیچ نهاد بالادستی بر آن حاکمیت ندارد که امر کنترل و ایجاد نظم را در آنجا عهده دار باشد»^۲

بنابراین فضای سایبر یک فضای سرد و بی روح تکنولوژیک است که آنچه که وجدان جمعی، هنجارهای هدایتگر اجتماعی، اخلاق جمعی و نظایر آن نامیده می شود و در هر جامعه‌ای مبانی نظم را بنیان می نهد در آن بی معناست. در هر جامعه و محیطی - حتی در محیط‌های حیوانی - برخی نهادهای کنترل اجتماعی به صورت سلسله مراتبی در قالب نظارت و اطاعت فرودست از فرادست ناظر کردار و کارکرد افراد است. اما محیط سایبر یک محیط آزاد است و فارغ از هرگونه هنجارهای اجتماعی و سلسله مراتب هرمی نظارتی و فرمانبرداری است؛ در واقع آن گره‌ها و علقه‌هایی که سبب می‌گردد شخص در درون خود نوعی حس تحت نظارت بودن را احساس کند - اعم از اینکه این حس بیرونی و با نظارت مجری قانون یا مردم و یا درونی و ناشی از هنجارها و قواعدی همچون اخلاق یا ترس ناشی از بی‌آبرویی و امثال آن باشد - وجود ندارد.^۳

^۱. حسن بیگی، ابراهیم؛ پیشین، ص ۳۶

^۲. Brenner, Susan, **Toward a Criminal Law for Cyberspace: Distributed Security**, University of Dayton School of Law, <http://law.bepress.com/expresso/eps/10>, p: ۵۵

^۳. کنترل ناپذیری برحسب رعایت بایسته های این فضا و چهارچوبش است وگرنه کنترل غیر قانونی و سرسختانه فضای سایبر امکانپذیر است ولی چنین کنترلی مبتنی بر عدم رعایت اقتضائات فضای سایبر و حقوق و آزادی‌های فردی است. در حالی که طبق اصل ۲۵ قانون اساسی، بازرسی و نرساندن نامه‌ها، ضبط و فاش کردن مکالمات تلفنی، افشای مخابرات تلگرافی و تلکس، سانسور، عدم مخابره و نرساندن آنها، استراق سمع و هر گونه تجسس مگر به حکم قانون ممنوع است؛ طبق ماده ۴۸ قانون جرایم رایانه‌ای مصوب خرداد ۱۳۸۸، شنود محتوای در حال انتقال

بخش چهارم: سابقه تاریخی جرایم رایانه ای

الف: تاریخچه جرم جاسوسی

جاسوسی از زمره جرایم قدیمی است که همواره مورد برخوردهای سخت و خشن قرار گرفته است. برخی از نویسندگان قدمت تاریخی این جرم را حداقل به زمان حضرت موسی «علیه اسلام» برمی گردانند.^۱ جاسوسی اصولاً به منظور شناسایی دشمن انجام می شود و اخبار مربوط به دشمن که به وسیله جاسوسان حرفه ای جمع آوری می شود، به اطلاعات سری مرسوم است. به بیان دیگر جمع آوری اطلاعات پنهانی با استفاده از ترفند و فریب را جاسوسی گویند. جاسوسی قدیمی ترین شیوه جمع آوری اطلاعات سری است. جاسوسی از همان ابتدای تاریخ ثبت شده بشر، بخشی از امور سیاسی و نظامی بوده اما سیستم مدرن جاسوسی در جریان جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹-۱۹۴۵) و دوره پس از آن معروف به جنگ سرد (۱۹۴۵-۱۹۹۱) شکل گرفت. در جریان جنگ جهانی دوم، جاسوسی توسط کشورهایی که مستقیماً با یکدیگر در حال نبرد بودند یعنی بریتانیا، فرانسه، روسیه و ایالات متحده آمریکا از یک طرف و آلمان ژاپن و ایتالیا از طرف دیگر به کار گرفته می شد. در دوره جنگ سرد، جاسوسی توسط دو ابر قدرت یعنی ایالات متحده آمریکا و اتحاد شوروی استفاده می شد.^۲

ارتباطات غیرعمومی در سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی مطابق مقررات راجع به شنود مکالمات تلفنی خواهد بود. و طبق تبصره این ماده، دسترسی به محتوای ارتباطات غیرعمومی ذخیره شده، نظیر پست الکترونیکی یا پیامک در حکم شنود و مستلزم رعایت مقررات مربوط است. طبق قانون و به ویژه قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب شنود تلفنی تنها با مجوز قضایی و آن هم در مواقعی خاص امکانپذیر است. رئیس نیروی انتظامی در پاییز ۱۳۸۸ در قبال پیامدهای رسانه‌ای و اینترنتی انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۱۳۸۸، گفته است که "ایمیل‌ها و اس ام اس‌ها از جایی فرستاده می شود که کاملاً در کنترل ما قرار دارد و تصور نکنند که آنتی پروکسی جلوی ما را می گیرد و این تصور اشتباه را نداشته باشند که کنترل نمی‌شوند" اما در مورد نحوه کنترل مبادله پیام از طریق ایمیل و اس ام اس، نهاد کنترل‌کننده و جنبه‌های حقوقی مورد استفاده در این زمینه توضیحی نداده است. براساس قانون جرایم رایانه‌ای جمهوری اسلامی، سرویس دهندگان اینترنتی موظف هستند اطلاعات مربوط به کاربران را برای چند ماه نگهداری کنند و این اطلاعات با حکم قضایی می تواند در دسترس نهادهای امنیتی قرار گیرد. به نقل از تارنمای بی بی سی فارسی - ۱۵ ژانویه ۲۰۱۰ - ۱۳۸۸/۱۰/۲۵

^۱ J.M.Martinand A.T.Romano, Multinational Crime (London: Saga Publications, ۱۹۹۲) P.۳۹, citing Andrew M.C.Her Majesty's Secret Service... (New York: Viking, ۱۹۸۶) P.۱

^۲ میرمحمد صادقی، حسین، ۱۳۸۱، جرایم علیه امنیت و آسایش عمومی، تهران، نشر میزان، ص ۷۶

پیشینه طولانی جاسوسی سیاسی و نظامی و همینطور تشدید مجازات یا حتی جرم انگاری مقدمات آن ، هنوز چهره سرزنش آمیز واقعی برای این رفتار ترسیم نکرده است ، زیرا از منظر امنیت ملی، جاسوسی به همان میزان که به ضرر یک کشور است ، شاید به نفع کشور دیگری باشد که جاسوسی برای آن صورت گرفته است. کشورها در طول تاریخ ، قبل از مواجهه نظامی همواره با حربه جاسوسی به مصاف هم رفته اند و آن را کلید تأمین امنیت ملی نظام غیرقابل پیش بینی روابط دولت ها دانسته اند . برای مثال ، ایالات متحده با هدف تأمین امنیت ملی و با تصویب قانون امنیت ملی در سال ۱۹۴۷، سازمان خبرگیری مرکزی (سیا)^۱ را بنیان نهاد که وظیفه اصلی آن جمع آوری و تحلیل اطلاعات و ارائه گزارش به دولت آمریکا است . از این رو، جاسوسی یا ستون پنجم^۲ که به دلیل مغایرت با امنیت ملی چهره منفی و سرزنش آمیزی دارد، در چهره ای دیگر با تعبیری چون خبرگیری یا کسب اطلاع از کشورهای دیگر برای تأمین امنیت ملی قابل توجیه و حتی ضروری می نماید.

۱-۴-۱ جاسوسی در تاریخ اسلام

از زمانی که پیامبر اسلام حضرت محمد(ص) از مکه به مدینه هجرت فرمودند، اولین پایه های حکومت و دولت اسلامی را در آن سامان بنیان نهاد. با تشکیل حکومت اسلامی ، مباحثی از قبیل جاسوسی ، از دو جهت به منظور حفظ نظامات کشور اسلامی ضرورت پیدا نمود:

۱- اطلاع به امور پنهانی و توطئه های دشمنان اسلام از مهمترین وسایل حفظ حکومت اسلامی به شمار می رفت . با اطلاع یافتن از نقشه های دشمنان اسلام، توطئه ها خنثی می شد و این وسیله به عنوان یک ابزار حیاتی برای دفاع از مرز و بوم اسلامی بشمار می رفت در اهمیت تهیه ابزار دفاع از دولت اسلامی همین بس که قرآن کریم مسلمانان را به آن ترغیب نموده و آماده نمودن وسایل دفاع از کشور را واجب نموده است.^۳

^۱ Central Intelligence Agency (CIA)

^۲ در اصطلاح عوامل خرابکار و جاسوسان یک کشور دیگر یا عوامل گروه مخالف دولت در سازمان دولت را « ستون پنجم» می نامند. این اصطلاح در جنگهای داخلی اسپانیا (۱۹۳۶-۱۹۳۹) پدید آمد و وجه آن نیز این بود که هنگامی که فرانکو فرمانده سپاه ضد جمهوری با چهار ستون به مادرید تاخت در همان هنگام قرار بود که گروهی به مادرید رخنه کنند و به مدافعان شهر همزمان با حمله از بیرون حمله برند. این عوامل پنهانی ستون پنجم نامیده می شوند.

^۳ واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ، سوره مبارکه انفال آیه ۶۰

۲- حفظ اسرار و امور محرمانه از دسترس دشمن در تاریخ اسلام اهمیت ویژه ای داشت، زیرا دشمن با اطلاع از این اسرار به سهولت قادر می شد که با کشور اسلامی مبارزه و مقابله نماید و در صورتی که اسرار در اختیار دشمن قرار می گرفت، وسیله تسلط دشمنان بر مرز و بوم اسلامی فراهم می شد و این عمل مستوجب کیفر بود.^۱

۱-۴-۲ جاسوسی از منظر قرآن و سنت

جاسوسی در قرآن دو وجه دارد ۱- منع آن و ۲- در مواردی جواز آن .

۱- آیه دوازدهم از سوره شریفه حجرات « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا »^۲

« ای اهل ایمان از بسیاری گمانهای باطل نسبت به هم دوری کنید که برخی از آنها گناه است و نیز هرگز در زندگی دیگران تجسس نکنید و غیبت یکدیگر را نکنید. »

از معنا و منطوق آیه به خوبی نهی از تجسس فهمیده می شود و به حکم آن در نظام اسلامی اصل بر حرام بودن تفحص و جاسوسی در امور دیگران استفاده می شود.

۲- در مواردی جاسوسی مجاز شناخته شده و نیز در آیات شریفه سوره اسراء خداوند بدین ترتیب بیان می دارد که « فَجَاسُوا إِخْلَالَ الدِّيَارِ » گروهی را بر شما فرستادیم تا در میان شما به جستجو بپردازند که در صدر اسلام به آنها نقیب می گفتند که به کسی اطلاق می شد که در پی مراقبت از اوضاع و احوال و فعالیت‌های قوم بود .

از لحاظ حدیث ، احادیث متعددی از لسان امامان بزرگوار (ع) و پیامبر اکرم (ص) منقول است هم درباره جواز آن و هم منع آن.^۳

حضرت علی «علیه السلام» در نامه خود به مالک اشتر در زمانی که وی رابه عنوان فرماندار مصر انتخاب کردند، او را از تجسس در احوال مردم منع و به پوشانیدن عیوب مردم و دوری جستن از کسانی که عیوب دیگران را آشکار می سازند ، توصیه فرمودند.^۴

۱. ساریخانی، عادل، پیشین، ص ۷۴

۲. قرآن کریم ، سوره حجرات آیه ۱۲

۳. خداقالی، زهرا، ۱۳۸۲ ، جرائم کامپیوتری ، تهران، آریان ، ص ۱۰۵

۴. نهج البلاغه ، ترجمه محمد دشتی ، انتشارات مشهور ، ۱۳۸۰ ، نامه ۵۳، ص ۵۶۹

ب : تاریخچه جرایم سایبری

از اواسط دهه ۱۹۷۰، مطالعات تجربی در مورد جرم رایانه ای با استفاده از متدهای تحقیقاتی رشته جرم شناسی انجام شد. در دهه ۱۹۸۰، نظرات علمی و عمومی در مورد جرم رایانه ای به سرعت تغییر یافت و مشخص شد، که جرم رایانه ای محدود به جرایم اقتصادی نبوده، بلکه همه تعرضات نسبت به همه منافع را شامل می شود. مثلاً سوء استفاده از رایانه بیمارستان یا تخلفات رایانه ای نسبت به حقوق خصوصی و فردی که جنبه اقتصادی ندارند و اساساً این موارد را جدا از جرم رایانه ای بررسی کرده اند. موج وسیعی از سرقت برنامه ها و سوء استفاده ها از صندوق های پرداخت و استفاده از مخابرات، موجب شد انعطاف جامعه اطلاعاتی برانگیخته شده، نیاز برای استراتژی جدید امنیت داده پردازی و کنترل جرم احساس شود.

در حال حاضر بیشتر نظرها در زمینه جرایم رایانه ای به انتقال غیرقانونی سرمایه ها با استفاده از ابزار الکترونیکی، خرابکاری، ویروس ها، کرم های رایانه ای و همچنین جعل اسناد با استفاده از رایانه معطوف است. خطر خرابکاری، مخصوصاً در سال ۱۹۸۹ و زمانی آشکار شد که دادرسی های کیفری در جمهوری فدرال آلمان معلوم کرد، که خرابکارانی با استفاده از شبکه های اطلاعاتی بین المللی به اطلاعاتی در آمریکا و انگلستان و دیگر کشورهای خارجی دست یافته و حاصل کار خود را به کشور شوروی سابق فروخته اند. تقریباً در همان زمان (۱۹۸۸) خطر ویروس ها و کرم ها هم معلوم شد. زمانی که (Internet - Worm) توسط یک دانشجوی آمریکایی ساخته شده بود، در طی چند روز نزدیک به ۶۰۰۰ سیستم رایانه ای را در اینترنت مختل کرد. بعد شکل های جدید بزهکاری در زمینه تکنیک های ارتباط سمعی - بصری (مثلاً در زمینه سیستم مینیتل فرانسه و یا قسمت های ارتباط ماهواره ای) ادامه جرایم اطلاعات را افزایش دادند. اولین جرم رایانه ای به طور رسمی در سال ۱۹۶۳ میلادی رخ داد.^۱

الدون رویس^۲ در این سال به دلیل اختلاف با مسئولان شرکت محل کارش تصمیم به انتقام گرفت و با تغییر در برنامه مربوط به محاسبه صورت هزینه شرکت، درصدی از درآمد حاصله را به حساب های خاصی واریز نمود.

^۱. طارمی، محمد حسین، پیشین، صفحه ۱۴

^۲. Aldon Roys

الدون رویس با ظرافت خاصی قیمت ها را تغییر می داد ، بعد از آن با نام ۱۷ شرکت محل و طرف قرارداد ، چک های جعلی صادر و از آن حساب برداشت می کرده به طوری که در کمتر از ۶ سال بیش از یک میلیون دلار بدست آورده است اما به علت نداشتن مکانیزم برای توقف این روند، رویس خودش را به محاکم قضایی معرفی می کند و به ۱۰ سال زندان محکوم می شود. بدین ترتیب زمینه پیدایش جرم رایانه ای شکل می گیرد و دادگاه را به تدوین قوانین مدون وا می دارد.

از سال ۱۹۹۴ میلادی به بعد با گسترش فضای مجازی، بحث جرایم مجازی به عنوان صورت تکامل یافته جرایم رایانه ای مطرح شد.

اولین قانون راجع به جرایم اینترنتی در سال ۱۹۸۴ در آمریکا به تصویب رسید و در سال های ۱۹۹۴ و ۱۹۹۶ این قانون اصلاح گردید. در حال حاضر ۴۴ کشور دنیا؛ شامل ایالات متحده، انگلیس، کشورهای عضو اتحادیه اروپا، استرالیا و هندوستان، پلیس هایی دارند که به پلیس اینترنتی مشهور هستند و به طور رسمی از طریق کانال های دولتی، جرایم مجازی را پی گیری می کنند.^۱

۱-۴-۳ تاریخچه جرایم سایبری در ایران

در ایران دیر هنگام تر از کشورهای دیگر موضوع تخلفات و جرایم کامپیوتری نمود پیدا کرد. در ابتدا تخلفات کامپیوتری در ایران اکثراً مرتبط با اختلافات ناشی از عدم ایفای تعهد یا اجرای ناقص آنها بوده است و مرجع رسیدگی به تخلفات بدو شورای عالی انفورماتیک ایران و سپس محاکم قضائی بودند و قانون مدون مورد استناد ، قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب سال ۱۳۴۸ و قانون مجازات اسلامی بود.

با گذشت زمان باتوجه به استفاده فراگیر از سیستمها و تجهیزات رایانه ای در کشور و به تبع آن شیوع جرایم و تخلفات کامپیوتری ضرورت تدوین قانون جدید به چشم می خورد که سرانجام مجلس شورای اسلامی در دیماه ۱۳۷۹ شمسی « قانون حمایت از پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه ای »^۲ را که پیش نویس آن توسط دبیرخانه شورای عالی انفورماتیک در سال ۱۳۷۴ شمسی تدوین شده بود ،

^۱ ضیابری ، سید ایمان ، جرایم و مجرمان اینترنتی را بهتر بشناسیم.

<http://www..magiran.com/mpview.asp>

^۲ قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه ای مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۴ ، روزنامه رسمی شماره ۱۶۲۸۱ مورخ ۱۳۷۹/۱۰/۲۵

تصویب نمود. در سال ۱۳۸۱ طرح قانون تجارت الکترونیک تهیه و در دستور کار کمیسیون محترم صنایع مجلس شورای اسلامی قرار گرفت که نهایتاً متن آن در سال ۱۳۸۲ به تصویب نهائی رسید، از جمله نوآوری های مهم در قانون فوق الذکر می توان به جرم انگاری جعل، کلاهبرداری کامپیوتری، حمایت کیفری از حقوق مصرف کننده، حمایت ازداده و کپی رایت اشاره نمود. شورای عالی توسعه قضائی وابسته به قوه قضائیه از سال ۱۳۸۱ اقدام به تهیه پیش نویس قانون در رابطه با جرایم کامپیوتری و شبکه ای نمود که اقدامات این شورا در تدوین قوانین مرتبط با جرایم تکنولوژی ارتباطات و کامپیوتر در دو بخش قوانین ماهوی و شکلی تهیه و در اواخر سال ۱۳۸۳ به هیأت محترم دولت ارسال و از آنجا در اوایل سال ۱۳۸۴ به مجلس محترم شورای اسلامی به جهت بررسی و تصویب تقدیم گردید که در مجلس در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ پنجم خرداد هزار و سیصد و هشتاد و هشت به تصویب و در تاریخ ۸۸/۳/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسید.^۱

۱-۴-۴ اولین جرم اینترنتی در ایران

وقوع اولین جرم اینترنتی در ایران مشخص نیست اما برخی گزارشهای غیر رسمی حاکی از این است که اولین جرم اینترنتی در ایران در تاریخ ۲۶ خرداد ۱۳۷۸ به وقوع پیوست. یک کارگر چاپخانه و یک دانشجوی کامپیوتر در کرمان اقدام به جعل چک های تضمینی مسافرتی کردند و چون تفاوت و تمایزی چندان بین جرم کامپیوتری و جرم اینترنتی وجود ندارد، عمل آن ها به عنوان جرم اینترنتی محسوب می شود.

بعد از این بود که گروههای هکر موسوم به گروه مش قاسم و ...، جرم های دیگری را مرتکب می شدند، مواردی چون جعل اسکناس، اسناد و بلیط های شرکت های اتوبوسرانی، جعل اسناد دولتی از قبیل گواهینامه، کارت پایان خدمت، مدرک تحصیلی و جعل چک های مسافرتی و عادی، بخشی از این جرایم اینترنتی هستند.^۲

^۱ باستانی، برومند، ۱۳۸۳، جرایم کامپیوتری و اینترنتی جلوه ای نوین از بزهکاری، تهران بهنامی، ص ۱۹

^۲ <http://www.agahisara.ir/cms/archives/163062>

۱-۴-۵ آمار جرایم رایانه ای در ایران

در سال ۸۵ حدود ۷۹ پرونده در مورد جرایم رایانه‌ای به سیستم آگاهی کشور وارد شد که این آمار در سال ۸۶ به ۹۸ پرونده، در سال ۸۷ به ۱۳۱ پرونده و در شش ماه اول سال ۱۳۸۸ به ۱۷۳ پرونده رسید. که نشان‌دهنده سیر صعودی تعداد پرونده‌های این حوزه است. البته بسیاری از جرایم به دلایل مختلفی به مرحله تشکیل پرونده نمی‌رسند. با این حال نسبت به رشد کاربرد رایانه در زندگی و امور جامعه در ایران افزایش جرایم رایانه‌ای کم بوده است.

آمار رشد اینترنت با جرائم رایانه‌ای

سال	کاربران	درصد رشد کاربران	جرائم رایانه	درصد رشد جرائم
۱۳۸۴	۸۸,۰۰۰,۰۰۰ نفر		۵۳ پرونده	
۱۳۸۵	۱۲,۰۰۰,۰۰۰ نفر	۱۳۶ درصد	۷۹ پرونده	۴۹ درصد
۱۳۸۶	۱۲,۶۰۰,۰۰۰ نفر	۱۰۵ درصد	۹۸ پرونده	۲۴ درصد
۱۳۸۷	۲۱,۰۰۰,۰۰۰ نفر	۱۶۷ درصد	۱۲۸ پرونده	۳۱ درصد
۱۳۸۸	۲۵,۶۰۰,۰۰۰ نفر	۱۲۲ درصد	۲۲۲ پرونده	۱۷۳ درصد

در بحث از آمار جنایی، یکی از موارد مهم انواع رقم بزهکاری است. آنچه به مأمورین گزارش می‌شود و مواردی که در مراجع پلیس قضایی رسیدگی می‌شود، رقم واقعی بزهکاری نیست. زیرا اقلام بزهکاری شامل رقم ظاهری، قانونی و سیاه می‌شود. آنچه دست نیافتنی است، رقم سیاه^۱ جرایم است و هیچ‌گاه نمی‌توان به این رقم دست یافت، اما می‌توان ارزیابی و تخمین‌ها را به این مورد نزدیک کرد. در برخی جرایم رویه سکوت عمدی مقامات موجب مکتوم ماندن آن پدیده می‌شود.^۲

^۱. Dark Number

^۲. ضمانت اجرایی قانون جرایم رایانه‌ای چیست؟ آفتاب، ۸ آذر ۱۳۸۸ از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد

فصل دوم:

شناخت جرم جاسوسی

با توسعه فضای مجازی در میان عامه مردم و از سویی گسترش منابع موجود در این فضا، ضرورت بحث در خصوص جرایم سازمان یافته اجتناب ناپذیر می نماید. این نکته که آیا اصولاً جرم سازمان یافته در فضای مجازی وجود دارد یا خیر؟ و یا اینکه صرفاً جرایم مجازی به گونه‌ای سازمان یافته ارتکاب می یابند؟ از سؤالات مبتلا بهی هستند که می بایست بدان‌ها پاسخ داد. با این تفاسیر و با توجه به بحث گسترده پیرامون جرم مجازی، در این قسمت تنها به بیان کلیاتی در خصوص جرم سازمان یافته می پردازیم.

بخش اول : جرم سازمان یافته

اصطلاح جرم سازمان یافته در ابتدا در متون جرم شناسی مطرح شد. این اصطلاح نخستین بار توسط ساترلند در کتاب مشهور "اصول جرم شناسی" مطرح شد.^۱

۲-۱-۱ تعاریف جرم سازمان یافته

در خصوص جرایم سازمان یافته تعاریف بسیاری ارائه شده است که در ذیل به برخی از مهم ترین آنها که با موضوع مورد بحث ما نیز ارتباط دارند، اشاره می کنیم:

«جرم سازمان یافته، اقدام مجرمانه مستمری است که برای کسب سود و منفعت از طریق انجام فعالیت‌های غیر قانونی مورد نیاز مردم انجام می شود.»

ماده ۲ کنواسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته و فراملی مصوب سال ۲۰۰۰ مشهور به کنوانسیون پالمو، بیان می دارد که: جرایم سازمان یافته به جرایم شدید یا جرایم خاص پیش بینی

^۱ نجفی ابرند آبادی، علی حسین، ۱۳۸۵، مباحثی در علوم جنایی، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، سال تحصیلی ۸۲

شده در کنوانسیون^۱ اطلاق می شود که توسط گروهی متشکل از سه نفر یا بیش تر و با هدف تحصیل مستقیم منفعت مالی یا مادی برای مدتی ارتکاب می یابد.^۲

تعریف دیگر که بر پایه تقسیم بندی وظایف و اعمال است جرم سازمان یافته را اینگونه تعریف می کند: فعالیت های غیر قانونی و هماهنگ گروهی منسجم از اشخاص است که با تبانی با هم و برای تحصیل منافع مادی و قدرت، به ارتکاب مستمر (عمل) مجرمانه شدید می پردازند و برای رسیدن به هدف از هر نوع ابزار مجرمانه (ای) نیز استفاده می کنند.^۳

۲-۱-۲ ویژگی های جرم سازمان یافته

از تعاریف پیش گفته خصایص ده گانه ای در خصوص جرم سازمان یافته به دست می آید:

- ۱) ساخت گروهی دارند؛
- ۲) قدرت مرکزی دارند؛
- ۳) استقرار و تداوم دارند؛
- ۴) وجود قواعد و مقررات ضمنی و الزام آور برای اعضا؛
- ۵) وجود بزهکاران حرفه ای؛
- ۶) روشمند بودن عملیات یا نظام مند بودن آنها؛
- ۷) پاسخ دادن به تقاضای خدمات یا اموال نامشروع؛
- ۸) انحصاری گری؛ یعنی تلاش برای انحصاری کردن کارهای خود؛
- ۹) توسل به خشونت و نیرنگ؛
- ۱۰) تقسیم وظایف.

^۱ این جرایم عبارت اند از عضویت در گروه مجرمانه سازمان یافته، تطهیر درآمدهای به دست آمده از جرم، فساد اداری و کارشکنی در اعمال عدالت نسبت به جرایم سازمان یافته

^۲ زرخ، احسان، پیشین، ص ۵۰

^۳ شمس ناتری، محمدابراهیم، ۱۳۸۰ بررسی سیاست کیفری ایران در قبال جرایم سازمان یافته با رویکرد به حقوق جزای بین المللی، رساله دکتری، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، ص ۱۳ به بعد.

با این تفاسیر و با توجه به تعاریف فوق که مهم ترین تعاریف ارائه شده در این خصوص هستند، به نظر می‌رسد، که هیچ یک تعریف جامع و مانعی محسوب نمی‌شوند و هر یک به جهتی دچار ایرادات اساسی هستند.^۱ جرم سازمان یافته دچار تغییراتی شده است که از جمله آنها از دست دادن برخی از خصیصه های پیش گفته چون استقرار و تداوم، توسل به خشونت و ... است. علاوه بر این، در حال حاضر در میان جرم شناسان معاصر بحث از جرم سازمان یافته دولتی و شبه دولتی^۲ مطرح شده، که البته در منابع جرم شناسی ما به آنها اشاره نشده است.^۳

با این تفاسیر اهمیت این مسئله که چگونه می‌بایست با جرم سازمان یافته سایبر برخورد نمود و اصولاً می‌توان قائل به تحقق چنین جرمی بود یا خیر و آیا امکان انطباق نظریات موجود در خصوص جرم سازمان یافته در جهان واقعی در فضای سایبر وجود دارد؟

علاوه بر این آیا جرم سازمان یافته سایبری وجود خارجی دارد و یا اینکه تنها با گونه‌هایی از جرایم سایبری سازمان یافته مواجه‌ایم؟ اینها سؤالاتی است که در این نوشتار در صدد پاسخگویی به آنها هستیم و چینش مطالب نیز بر همین اساس است.

۲-۱-۳ جرم سازمان یافته مجازی

در ابتدای بحث پیرامون جرم سازمان یافته مجازی این سؤال مطرح می‌شود که آیا جرم مجازی ماهیتی مستقل از سایر جرایم دارد یا اینکه همان جرایم سنتی با شیوه‌ای مدرن است؟

در این موضوع استدلال‌های متفاوتی با این نگرش ارائه شده است که: هر گونه بحث درباره جرم سایبر با مراجعه به مسائل پیچیده جرم شناسی و خصوصاً این سؤال که آیا منظور از آن (جرم

^۱. زرخ، احسان، پیشین، ص ۵۱

^۲. (Quasi) Governmental Organized crimes

^۳. برای مطالعه بیشتر در این مورد می‌توانید به این منابع رجوع کنید:

Bartl Oniej Kaminski, Economic Transition in Russia and The New States Of Eurasia, M.E.Sharpe publisher, ۱۹۹۶.

James B. Jacobs, mobsters, unions, and feds, New York university press, ۲۰۰۶.

Joseph Albini, state and governmental organized crime: threats to international security, international law and administration of justice, the interdisciplinary roots and branches of criminology, ۵۷th annual meeting, the American society of criminology, ۲۰۰۵.

مجازی) ضرورت شکل جدیدی از جرم است یا مربوط به مباحث نظری جرم شناسی است، شروع می‌شود.^۱

در همین راستا استدلال شده است که: "جرم سایبر به صورت ساده، همان شراب کهنه است که در بطری های جدید ریخته‌اند." در واقع گرابوسکی^۲ با این دیدگاه فضای سایبر را وسیله‌ای نوین برای ارتکاب جرایم قدیمی می‌داند و قائل به وجود جرایم جدید که به عبارتی مجازی محض^۳ باشند، نیست؛ چرا که وی به فضای سایبر به عنوان وسیله‌ای در جهت ارتکاب جرایم سنتی و موجود می‌نگرد و به این موضوع که فضای سایبر محلی برای شکل‌گیری جرایم خاص خود باشد، نیست.

در تکمیل این دیدگاه‌ها ادعا شده است که: "جرم سایبر در حال گسترش است و این بدان معنا نیست که بگوئیم در واقع جرایم جدید به وجود آمده‌اند بلکه بهتر است بگوئیم شیوه‌های جدیدی برای ارتکاب جرایم موجود به دست آمده و البته شیوه‌های بهتری نیز برای پی بردن به آنها ایجاد شده است."^۴

در واقع، این دسته از نویسندگان که البته جزو برجسته‌ترین نویسندگان حقوق کیفری سایبر نیز هستند، برای جرم سایبر ماهیتی مستقل از جرایم موجود در فضای مادی، متصور نیستند؛ چرا که اندیشه ایشان بر این اساس استوار است که نمی‌توان قائل به تحقق جرمی خارج از جهان واقعی بود و تمامی جرایم به نحوی با فضای مادی در ارتباط‌اند و آثار آنها در این محیط نمود ملموس می‌یابد، از اینرو به فضای سایبر به عنوان متحول‌کننده جرایم مادی می‌نگرند تا شکل‌دهنده نسل جدیدی از جرایم؛ البته دیدگاه‌های آنان مبتنی بر ترسی است که از پذیرش استقلال فضای سایبر در میان بشر امروز یافت می‌شود، چرا که نا آگاهی از ابعاد گسترده این فضا که آن را چون سیاه چاله ای تاریک می‌نماید، سبب پرهیز حقوقدانان از پذیرش این فضا و بالتبع جرایم ارتكابی در آن شده است و تا آنجا که ممکن است سعی در انطباق آن با فضایی دارند که در آن زندگی می‌کنند و از این رو در تمامی

^۱. Majid Yar.(۲۰۰۵),The novelty of cybercrim: An assessment in Light of routine activity theory European Journal of Criminology.

^۲. Grabosky,Peter(۲۰۰۰),Computer Crime:A Criminological Overview, p. ۱۹

^۳. Pure cyber crimes

^۴. Nisbett,C(۲۰۰۲).New directions in cyber crime .White Paper,QineticQ

موارد با نگاه مادی و ملموس به جرایم می نگرند و سعی بر آن دارند تا این جرایم را به تبع برخی از آثار مادی آنها، از حالت مجازی و فرامادی خارج و با معیارهای مادی منطبق نمایند.^۱

این دیدگاه‌ها که در خصوص کلیت جرم سایبر و به تبع آن جرم سازمان یافته مجازی وجود دارند، در واقع نشأت گرفته از برداشت‌های متفاوت حقوقدانان از ماهیت جرایم مجازی است که به مهم ترین علل آن اشاره شد، هر چند که در حال حاضر بحث از وجود یا عدم وجود جرایم مجازی محض تا حدودی مشکل می نمایند، لکن به نظر می رسد پس از این همه بحث و جدل که میان حقوقدانان روی داده است، دیگر مجال پرداختن به مسائل وجودی و عدمی این جرایم از میان رفته باشد و می بایست قائل به وجود جرم مجازی محض باشیم، هر چند که این تعارضات در نام گذاری^۲ جرایم این حوزه نیز به چشم می خورند و البته به نوعی می توان آنها را شدت گرفته از پذیرش صریح و یا ضمنی این جرایم دانست.

حال آنکه اندیشه همه آنها یک چیز و آن جرمی ارتكابی در خارج از جهان مادی است و حال آنکه تمامی آنها از یک واقعیت حقایق گوناگونی را بسته به توان خویش درک می کنند و در واقع همان مثال فیل در کلام مولانا است که در تاریکی هر کدام قسمتی از بدن فیل را لمس می کردند و آن را ملاک قرار می دادند در حالی که همه آنها در مجموع یک چیز که همانا فیل باشد را لمس کرده‌اند، که این مثال کاملاً بر دیدگاه‌های مطروحه در خصوص جرم سایبر ساری و جاری است.

با این تفاسیر جرایم سایبر با پیشوند سازمان یافته منجر به استنباط جرم سازمان یافته سنتی می شوند، لکن به مجرمین عادی که از فضای سایبر به شیوه سازمان یافته استفاده می کنند باز می گردد. بر همین منوال به نظر می رسد که برخورد با گروه‌های مجرمین سایبر درست به منزله آن است که آنها به لحاظ اندازه، پیچیدگی، ساختار و زمان، درست معادل هم‌تایان سنتی خویش که جنبه مجازی ندارند هستند و این امر به گروه‌های مجرمین سایبر اجازه می دهد که مشابه تحول و توسعه سازمانی را داشته باشند که گروه‌های جرایم سازمان یافته سنتی از خودشان نشان می دهند.

^۱. زرخ، احسان، پیشین، ص ۵۳

^۲. در قسمت قبلی و در بحث معمای نامگذاری به تفصیل این موضوع مورد بررسی قرار گرفته است.

حال به این سؤال می‌رسیم که آیا جرم سایبر به وسیله گروه‌های سازمان یافته سنتی واقع می‌شود یا صرفاً به شیوه سازمان یافته در محیط آن لاین ارتکاب می‌یابد؟^۱

به هر حال به نظر می‌رسد که جرم سایبر وقتی سازمان یافته است که عامل آن در راه رسیدن به نمونه یک هکر تنهای اولیه متوقف شده باشد، چرا که بدل شدن به یک هکر برجسته هدف غایی تمامی طبقات هکر^۲ است و اگر در این مسیر باشکست روبرو شوند، به سوی گروه‌های منزوی هکرها گرایش پیدا می‌کنند^۳. با این وصف اگر فعالیت غیر قانونی توأم با هماهنگی، تنها عامل جرم سازمان یافته به حساب آید، در آن صورت به نظر می‌رسد که هر شکلی از رفتار مجرمانه که مستلزم درجاتی از برنامه ریزی باشد، نوعی جرم سازمان یافته به حساب می‌آید.

شورای اروپا چنین استدلال کرده که: داده‌ها و اطلاعات درباره ارتباط میان جرم سازمان یافته و جرم سایبر هنوز ناچیز است و به ما اجازه نمی‌دهد که بتوانیم تجزیه و تحلیل مطمئنی از آن داشته باشیم.

با وجود این دیدگاه‌ها به نظر می‌رسد که همچنان نگرشی عمیق تر در خصوص جرایم سازمان یافته مجازی می‌بایست مطمح نظر قرار گیرد. چه آنکه اداره اطلاعات مرکزی امریکا (FBI) در گزارش

^۱. زرخ، احسان، پیشین، ص ۵۶

^۲. هولینگر (Holinger) بر مبنای درجه بندی پیشرفت، از مبتدی تا نخبه فنی جرایم رایانه‌ای، هکرها را به سه دسته تقسیم کرد: دزدان (pirates)، مرورگران (browsers) و رخنه‌گران (crackers) دزدان، هکریایی هستند که کمترین تبحر فنی دارند و فعالیت‌هایشان به نقض حق نشر از طریق دزدی نرم افزار محدود می‌شود.

مرورگران افرادی با تبحر فنی متوسط هستند که به طور غیر مجاز به فایل‌های سایرین دسترسی می‌یابند، اما معمولاً به فایل‌ها آسیب نمی‌زنند یا کپی نمی‌کنند. رخنه‌گران که چیره دست ترین هکرها هستند، از توانایی فنی شان برای کپی کردن فایل‌ها یا صدمه زدن به برنامه‌ها و سیستم‌ها سوء استفاده می‌کنند. شرکت مک آفی (mcafee) هکرها را به دو دسته کلاه سفید (Hat white) و کلاه سیاه (black Hat) تقسیم می‌کند.

Fitch, Cynthia (۲۰۰۳), crime and punish meant: The psychology of hacking in new millennium, retrieved from: <http://www.giac.org/practical/gsec/cynthia-fitch-gsec.pdf>.

^۳. هکرها تنهای اولیه، در واقع پیشتازان هک هستند که به نوعی سمبل هک‌های فعلی اند که از جمله آنها می‌توان به مایک میتنیک اشاره نمود.

خود درباره یکی از گروه‌های جرم سازمان یافته مجازی بیان داشته است که: کاردل پلانت^۱ درست مانند مافیای ایتالیا خود را قاعده مند و سازماندهی نموده است.

پذیرش درگیری گروه‌های مجرمانه سازمان یافته سنتی در فعالیت‌های جنایی مجازی، دستگاه‌های مجری قانون را در یک موضع ناخواسته قرار داده که مجبور شوند جرایم مجازی پیچیده تر را همچنان در چهار چوب محیط فیزیکی اجرای قانون و به گونه‌ای برجسته مورد بررسی و تحقیق قرار دهند.

در واقع برخلاف جرایم سازمان یافته قرن ۲۰ جرم سازمان یافته مجازی قرن ۲۱ مستنداً بیشتر شبیه پذیرش و سازگار نمودن جرم سنتی به فناوری جدید است تا خلق جرم جدید با ساختاری جدید.^۲

بخش دوم: شناخت جاسوسی سایبری

جاسوسی سایبری در تعبیری ساده و در نگاه نخست، همان جاسوسی است که در فضای سایبر رخ می دهد. از این منظر، جاسوسی سایبری چیزی نیست که ارزش شناسایی داشته باشد؛ زیرا به تبع شناخت و بررسی جاسوسی، جاسوسی سایبری نیز شناخته می شود و چون پیش از این، مطالب عدیده و جستارهای فراوان درباره جاسوسی به رشته تحریر درآمده یا گفته‌های بسیاری در این باب بر زبان برآمده، دیگر نیازی به طرح مجدد یک موضوع تکراری نخواهد بود. هرچند این ادعا درست است ولی باید گفت که فرض بر نو بودن جاسوسی سایبری و فرض بر متفاوت بودنش با جاسوسی است و از این رو، چیزی که دو ویژگی جدید بودن (نسبت به محیط واقعی) و متفاوت بودن (نسبت به خود جاسوسی) را یدک می کشد باید شناخته شود.

جدید بودن جاسوسی سایبری به اعتبار جدید بودن بستری است که در آن ارتکاب می یابد ولی متفاوت بودن آن با خود پدیده جاسوسی به معنای تمایز در برخی شرایط و اجزای رکن مادی جرم یا به تعبیر دقیق تر رفتار سرزنش پذیر است و گرنه چنان نیست که جاسوسی در یک سرزمین گام نهاده و جاسوسی سایبری در سرزمینی دیگر. برعکس، جاسوسی سایبری چهره نوین خود جاسوسی است.

^۱ (یک گروه هکری سایبری) Cardelplanet.

^۲ زرخ، احسان، پیشین، ص ۵۷

۲-۲-۱ انواع جاسوسی اینترنتی

پیش از پرداختن به انواع جاسوسی ها باید ذکر کنیم که این تفکیک انواع جاسوسی بر مبنای روش های ارتکاب جرم انجام شده است. یعنی ملاک تفکیک نوعی از نوعی دیگر، روش مورد استفاده بوده است و می بینیم که زمانی که جاسوسی از طریق نصب برنامه بر روی کامپیوتر در فضای مجازی رخ می دهد دقیقاً نقطه ی تفکیک ۲ نوع عمده ی جاسوسی اینترنتی و رایانه ای می باشد.

باتوجه به روش ارتکاب جاسوسی به ۴ نوع آن اشاره می کنیم.^۱

۱) "رایج ترین راه جاسوسی رایانه ای، کپی کردن فایل های داده است به خصوص در زمینه ی برنامه هایی که به تعداد انبوه تولید و به فروش می رسند. در خصوص برنامه هایی که به تعداد انبوه تولید نمی شوند و دیگر داده ها، کپی کردن عمدتاً به وسیله ی برنامه های کمکی یا به وسیله ی برنامه های خود ساخته، صورت می گیرد."

۲) نوع دیگر جاسوسی رایانه ای، جاسوسی سنتی است که آن هم به دو دسته ی جاسوسی شخصی سنتی، جاسوسی فنی سنتی تقسیم می شود:

الف) جاسوسی شخصی سنتی: روش های این نوع جاسوسی عبارتند از "رشوه دادن به کارمندان یا اخاذی از آنها، فرستادن مأمور در قالب کارمند تازه وارد برای دوره های کوتاه کاری (این روش به سلام-خدا حافظ معروف است) یا به وسیله ی مصاحبه با کارمندان شرکت مورد نظر که در جستجوی کار جدید به سراغ آگهی های دروغین می آیند و در ضمن مصاحبه وضعیت فعلی کارشان را هم توصیف می کنند."

ب) جاسوسی فنی سنتی: "روش های فنی سنتی تحصیل اطلاعات ذخیره شده در کامپیوتر نیز بر مبنای ۱. سرقت فایل های داده، ۲. اتصال یک کابل مخفی به کامپیوتر مورد نظر یا ۳. نصب بخش انتقال دهنده در سیستم کامپیوتر مورد نظر صورت گرفته است. روش دیگر سوءاستفاده از داده هایی است که تاریخ اعتبار آنها گذشته است، شامل موارد: ۱. جستجو در سطل زباله برای یافتن برگه های چاپ شده یا کاغذ

^۱ حسینی فرد، آیدا، مطالعات فضای مجازی، <http://cyberhosseinifar.blogfa.com>

کاربن هایی که در تهیه ی چند نسخه از یک نوشته به کار رفته است ۲. نوترها یا دیسکت های که برای مبادله ی حامل های داده به کار رفته ولی محتویات آنها کاملاً محو نشده است ۳. برداشتن داده هایی که کارمند بعد از اتمام کارش در قسمت ذخیره داده های مورد نیاز برای مراجعه های بعدی کامپیوترش ذخیره می کند.

۳) برداشت داده از طریق فرکانس: دستیابی به میدان های الکترونیکی و فرکانسی تولید شده ی پایانه های رایانه ای و شنود و تحلیل و حتی ضبط آنها با استفاده از امکانات استاندارد صوتی و تصویری که با قیمت ارزان به دست می آید به راحتی در یک ماشین نزدیک مرکز رایانه قابل جاسازی است.^۱

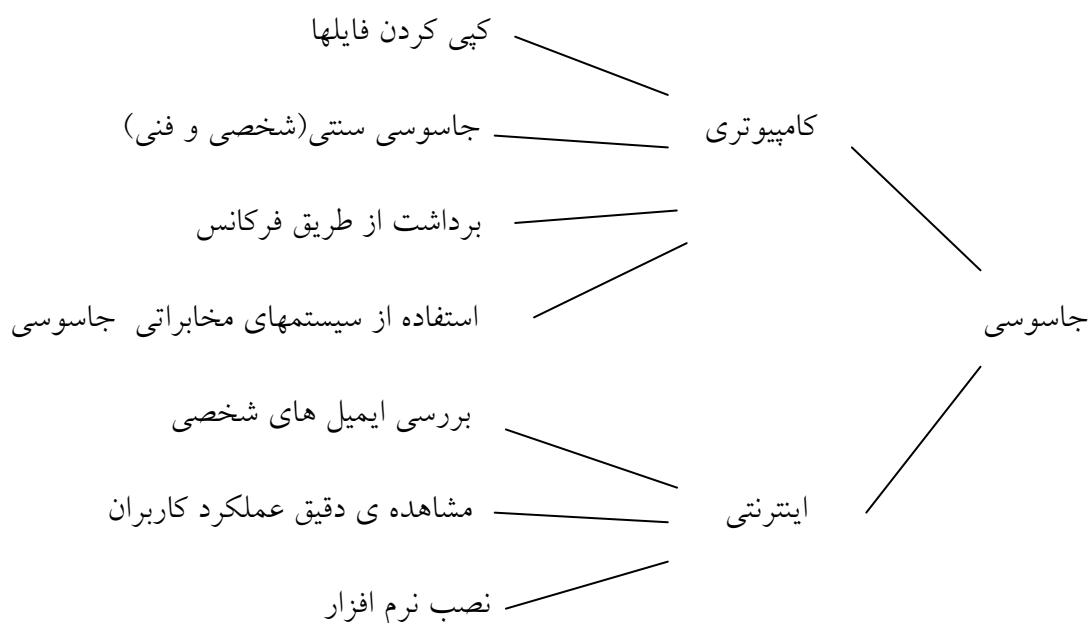
۴) استفاده از سیستم های مخابراتی: در این نوع، نفوذ به مراکز داده جهت دسترسی غیر مجاز به اطلاعات به روشهای خاصی صورت می گیرد: ۱. استفاده از گذرواژه (به ویژه اگر مدت زمان طولانی تغییر نکند) ۲. استفاده از تماسهای تلفنی دروغین و ۳. شنود و استراق سمع از طریق جمع آوری میکروبهای سرگردان ارسالی از ماهواره ها یا ایستگاه های زمینی و نفوذ به کامپیوترهای حاوی داده ها.

و نوع پنجم جاسوسی که در واقع جاسوسی اینترنتی است و خود دارای انواع و شیوه های متفاوت است:

۵) کسب اطلاعات از طریق معرفی برنامه هایی که از راه نصب نرم افزارها و یا حین گردش افراد در محیط وب وارد کامپیوتر شخصی آن ها شده و تازمانی که کاربر به شبکه جهانی وصل است، اطلاعاتی را که روی هارد دیسک او ذخیره شده است برای پایگاههای مطلوب خویش می فرستند.

^۱. حسینی فرد، آیدا، پیشین

پس تفکیک انواع جاسوسی به این شکل می باشد.^۱

۲-۲-۲ جاسوسان سایبر

زیبر به ۳ دسته از جاسوسان سایبر اشاره می کند:

(۱) کارمندان نه چندان وفادار

(۲) کپی برداران برنامه های رایج یعنی کاربران کامپیوتر و دلالات نرم افزار

(۳) هکرها (زیبر در مبحث دسترسی غیر مجاز به سیستمهای پردازش داده ها - که به عنوان یک جرم مجزا به آن اشاره می کند - در مورد هکرها چنین می گوید "دسترسی غیر مجاز ناب به سیستمهای پردازش، عمدتاً به وسیله ی هکرها صورت می گیرد.")^۲

۲-۲-۳ خصوصیات رفتاری مرتکبین جرائم رایانه ای و انگیزه آنان

روشهای گوناگونی برای دسته بندی و بررسی مرتکبین جرائم رایانه ای وجود دارد. در این مبحث مرتکبین جرائم رایانه ای با توجه به انگیزه آنها تقسیم می شوند .

مرتکبین جرائم کامپیوتری شامل طیف گسترده ای از افراد می باشند. نوجوانان ، دانشجویان ، کارمندان ناراضی ، خلافکاران و تروریست های بین المللی و غیره که منحنی سنی مجرمین کامپیوتری سنی بین

^۱ . حسینی فرد ، آیدا، پیشین

^۲ . اولریش ، زیبر، پیشین ، ص ۶۸

۱۰ تا ۶۰ سال رانشان می دهد و دامنه مهارت آنان از تازه کار تا حرفه ای گسترده است. مرتکبین جرائم کامپیوتر باتوجه به نوع انگیزه آنها به ۳ گروه تقسیم می شوند.

(۱) مزاحمان کامپیوتری

(۲) خلافکاران

(۳) خرابکاران^۱

انگیزه گروه اول صرفاً دستیابی به سیستم های کامپیوتری و اطلاعات موجود در آن می باشد و اکثراً جوانانی هستند که برای تفریح دست به این کار می زنند.

انگیزه دسته دوم کسب منفعت مالی است و عمدتاً در دو مقوله جاسوسی و کلاهبرداری فعالیت دارند که روز به روز بر جمعیت آنها افزوده می شود.

انگیزه دسته سوم تنها صدمه زدن و خسارت به دیگران است و افرادی هستند که دارای اختلالات روانی بوده و قصد انتقام جویی دارند.^۲

قطعاً به دنبال هر عملی انگیزه و قصدی وجود دارد. جاسوسی هم مستثنی نیست و تمام جاسوسان با انگیزه و هدفی به دنبال کسب اطلاعاتی که اجازه ی دستیابی به آن را ندارند هستند.

۲-۲-۴ علل گرایش به جاسوسی اینترنتی

۱. هزینه : سالانه هزاران دلار برای پشتیبانی از جاسوسان در خارج از کشور هزینه می گردد.

۲. حفاظت: ارتباطات الکترونیک اگر به خوبی پنهان شده یا تحت پوشش انجام گیرد بسیار برتر از ارتباطات بی سیر، نامرئی نویسی، ناقلهای مرده یا قرارهای حضوری می باشد چراکه خطر کشف تمام این روشها از ارتباطات الکترونیک بیشتر است.

۳. سرعت : هک کردن واقعاً سریع و آنی انجام می شود، ارسال پیام های جاسوسی از طریق اینترنت فقط چند ثانیه طول می کشد.

۴. دسترسی آسان : کلیه اطلاعات را می توان از طریق اینترنت، بسیار سریع و با حداقل هزینه برای همگان و یا گروه مشخص دسترس پذیر نمود.^۳

^۱. Vandals

^۲. باستانی، برومند، پیشین، ص ۳۳

^۳. بوجار، الیاس، ۱۳۸۸، جرم جاسوسی با توجه به فناوری نوین، تهران، دانشگاه پیام نور مرکز تهران، پایان نامه

کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، ص ۱۱۴

بخش سوم : شناخت جاسوسی سنتی

یکی از مصادیق بارز و قدیمی جرایم علیه امنیت جرم جاسوسی است، که معمولاً یک جرم «سازمان یافته»^۱ و در عین حال «فراملی»^۲ می باشد چرا که در آن اطلاعات حیاتی یک کشور از طریق یک نظام سازمان یافته و منابع انسانی نه ابزاری مثل ماهواره های اطلاعاتی کشورها در اختیار کشوری کشورهای دیگر قرار می گیرد .

نظامی را که جاسوسی در آن ارتکاب می یابد می توان به یک هرم تشبیه کرد که در آن کنترل و هدایت از رأس هرم نسبت به پایین انجام می گیرد و اطلاعات بر عکس، از قاعده هرم به بالا داده می شود .

به دلیل ماهیت فراملی جرم جاسوسی برخی از معاهدات و کنوانسیونها در سطح بین المللی به این جرم - مخصوصاً در حالتی که در زمان جنگ ارتکاب می یابد - پرداخته اند که، از آن جمله می توان به کنوانسیون چهارم لاهه در مورد قوانین و عرف جنگهای زمینی^۳، منعقد شده در سال ۱۹۰۷ م . اشاره کرد که به مسئله جاسوسی در زمان جنگ و شیوه رفتار با جاسوسان از سوی دولت متخاصم پرداخته است . پروتکل دوم کنوانسیونهای ۱۹۴۹ م . ژنو^۴ در مورد حقوق بشر نیز که در هشتم ژوئن ۱۹۷۷ به اتفاق آراء تصویب شد به موضوع جاسوسان و رفتار با آنان جدا از مسئله اسرای جنگی می پردازد .

وقتی سخن از جاسوسی به میان می آید ذهن عامه مردم - که اطلاعات کمی از جزئیات این جرم دارند - بیشتر متوجه شبکه ها و سازمانهای جاسوسی معروف کشورهای مختلف از جمله : (سی . آی . آی) (سیا)^۵ در آمریکا ، (ام . ای . پنج) و (ام . ای . شش)^۶ در انگلستان ، (موساد) در اسرائیل (کا.گ.ب) در اتحاد جماهیر شوروی سابق می شود برخی از این سازمانها ، مثل سیا ضمن استخدام جاسوس تا حد زیادی به شکل خود مختار از قوه اجرائیه عمل کرده و گاهی حتی دست به عملیات هم می زنند که نمونه بارز آن اقدام همین سازمان در کودتای ۲۸ مرداد ماه ۱۳۳۲ در ایران علیه دولت

۱. organized Crim

۲. transnational

۳. Fourth Hague Convention on the Laws and Customs of War on Land

۴. Geneva Conventions

۵. C.I.A

۶. M.I.5 و M.I.6 به ترتیب ، به مسایل امنیتی داخلی و خارجی می پردازد

دکتر مصدق و آموزش شرکت کنندگان در قیام سال ۱۹۵۶ م. مجارستان توسط (ام . ای . شش) انگلستان بود.^۱

با این حال نباید تصور کرد که جاسوسی در سطح دنیا محدود به این سازمانها می شود بلکه این جرم در کشورهای مختلف و توسط افراد و سازمانهای گوناگون ارتکاب می یابد و در دهه هشتاد میلادی، که به دلیل رشد ارتکاب این جرم در این دهه آن را (دهه جاسوسی)^۲ نامیده اند، حدود پانصد کتاب در مورد این جرم توسط مورخان، روزنامه نگاران تحلیل گران نظامی، سیاستمداران و تا حد کمتری حقوقدانان و جرم شناسان نگاشته شده است.

۲-۳-۱ انگیزه جاسوسی

انگیزه جاسوسان برای ارتکاب این جرم متعدد است، برخی مزدور هستند و به انگیزه های مالی و از روی حرص و آز دست به ارتکاب این جرم می زنند که شاید بیشتر تعداد جاسوسان را این افراد تشکیل دهند. نمونه این افراد در آمریکا، الدریدج آمس^۳ بوده که در سال ۱۹۹۴ م. در سن ۵۲ سالگی در حالی که ۳۲ سال برای سیا کار کرده و پدرش نیز جزو کارکنان سیا بود، به اتهام ارتکاب جاسوسی به نفع روسیه از سال ۱۹۸۵ م. دستگیر و به حبس ابد محکوم شد.

وی بالاترین مقام سیا که تاکنون به اتهام جاسوسی دستگیر شده، بوده است. هر چند شاید هیچگاه نتوان میزان دقیق خساراتی را که وی به آمریکا و تلاشهای امنیتی آن وارد کرده است تخمین زد ولی حداقل یک مورد آن کاملاً مشخص می باشد و آن این که بر اثر اطلاعات داده شده توسط این شخص، یازده جاسوس آمریکا در روسیه بین سالهای ۱۹۸۵ م. تا ۱۹۸۷ م. دستگیر و اعدام شدند که

^۱ به خبر زیر از روزنامه ابرامورخ ۱۳۷۵/۸/۶ توجه کنید: (روزنامه ایندپندیت چاپ لندن در چهلمین سالگرد سرکوب قیام مجارستان از سوی اتحاد شوروی سابق در سال ۱۹۵۶ میلادی فاش کرد که برخی از افراد شرکت کننده در آن قیام توسط نیروهای جاسوسی انگلیس آموزش دیده بودند). این روزنامه در گزارش خود به نقل از یک افسر عضو سازمان (ام آی شش) انگلیس افزود: این آموزشها از سال ۱۹۵۴ میلادی با انتقال برخی از مجاریها به منطقه ای در اتریش که تحت تسلط ارتش انگلیس قرار داشت آغاز شد. وی اضافه کرد: ما آنها را به کوهستانها بردیم و به آنان آموزش عملیات براندازی دولت را دادیم. این افسر انگلیس گفت: سپس ما به آنان آموزش کار با مواد منفجره و سلاح داده و آنان را برای قیام آماده ساختیم (توضیح آن که در جریان این قیام یازده روزه ۲۵۰۰ نفر کشته و دویست هزار نفر به غرب گریختند).

^۲ Espionage Decade

^۳ Aldrich Ames

یکی از آنها ژنرال دیمیتری پولیاکوف^۱، افسر عالی رتبه سازمان اطلاعات نظامی روسیه بود . انگیزه دیگر جاسوسان برای ارتکاب این جرم به دلایل عقیدتی وایدئولوژیک بر می گردد ، یعنی این که جاسوس خود را از لحاظ فکری و عقیدتی به کشوردیگری غیر از کشور محل تولد یا اقامت خود وابسته می داند و در نتیجه برای آن کشور جاسوسی می کند. جاسوسیهای حزب توده در ایران به نفع شوروی و بلوک شرق سابق ، از جمله ، به این وابستگی فکری به اردوگاه شرق و طرز فکر مارکسیستی اعضای این حزب برمی گردد. در آمریکا مواردی از این دست مشاهده شده است . از جمله این که اسرار اتمی آمریکا پس از جنگ جهانی دوم توسط افرادی که به نظام مارکسیستی معتقد بودند در اختیار شوروی سابق قرار گرفت^۲ برخی از این افراد در آغاز پولی هم قبول نمی کردند. اهمیت این جاسوسی از آن جهت بود که در آن زمان این اطلاعات اتمی منحصرأ در اختیار آمریکا قرار داشت.

عکس موضوع هم صادق بوده است که در مواردی افراد در روسیه به دلیل سرخوردگی از نظام مارکسیستی شرق و علاقه به نظام لیبرالیستی غرب علیه شوروی و به نفع آمریکا جاسوسی کرده اند. ژنرال دیمیتری پولیاکوف ، که قبلاً از او نام برده شده ، معمولاً جزو این دسته قرار داده می شود^۳ . گاهی انگیزه جاسوسان از جاسوسی انتقام گیری است ، یعنی این که فرد جاسوس به دلیل مشکلاتی که یک کشور برای وی ایجاد کرده اند و برای انتقام گرفتن از آن کشور ، اطلاعات کشور مذکور را در اختیار دیگران قرار می دهد . نمونه این افراد ادوارد لی هووارد^۴ است که کارمند سیا بود و به دلیل خودداری از منتقل شدن به مسکو و دلایل دیگر از سیا اخراج شد. او سپس اطلاعات خود را در اختیار کا.گ. ب. قرار داد .

در مواردی دلیل مبادرت به جاسوسی گرفتار شدن در جریانات رمانتیکو عشقی است . (کا.گ. ب) در این موارد مشهور بود که دختران زیبایی را بر سر راه مأموران خارجی که به اطلاعات آنان نیاز داشت قرار می داد و این دختران بابرقراری رابطه با اشخاص مذکور اطلاعاتی را از آنها

^۱. General Dimitei polyakov

^۲. این کار از جمله ، از سوی Julius Rosenberg و Ethel Rosenberg و Klaus Fuchs و Allen Nunn may انجام می گرفت
فرد اخیرالذکر عضو تیم اتمی بریتانیا بود و به همراه نفر سوم در آغاز از گرفتن پول امتناع می کردند.

^۳. F.E. Hagan , Political crim P. ۱۲۶

^۴. Edward lee Howard

بدست می آوردند. از جمله دوکارمند نظامی سفارت آمریکا در روسیه از این طریق به دام جاسوسی گرفتار شده بودند .

در برخی از مواقع این زنان هنگام روابط و مراودات عاشقانه، عکسهای نامناسبی را به طور محرمانه از فرد مورد نظر گرفته و در اختیار سازمان جاسوسی متبوع خود قرار می دهند. سازمان مذکور نیز با در دست داشتن این عکسها به عنوان برگ برنده، شخص مربوطه را مجبور به همکاری می کند.^۱ گاهی جاسوسی ناشی از فریب خوردن جاسوس است، یعنی این که وی تصور می کند برای یک سازمان و یک کشور کار می کند در حالی که در واقع از اطلاعات او برای سازمان و کشور دیگری استفاده می شود.^۲

مثال بارز این مورد استفاده ادوین ویلسون^۳، کارمند سابق سیا بود و در سال ۱۹۸۰ م. دستگیر شد، وی از افرادی بود که به عنوان جاسوس برای لیبی در حالی که به آنان وانمود کرده بود که اطلاعات آنها مورد استفاده سیا قرار می گیرد، فعالیت می کرد. وی بیش از سی نفر را به این طریق جذب کرده بود.^۴

در برخی از موارد جاسوسی توسط کسی انجام می گیرد که به دلیل مشکلاتی که در کشور خود با آنها مواجه است به کشور دیگری گریخته یا در کشور دیگری ماندگار شده و اطلاعات خود را در اختیار مأموران کشور مذکور می گذارد. برخی از مأموران سابق (کا.گ.ب) پس از مدتی اقامت در کشورهای غربی و یافتن علائق جدید، ماندن در آن کشورها را به بازگشت به روسیه ترجیح می دادند و با اخذ اجازه اقامت در این کشور اطلاعات خود را در اختیار آنها می گذاشتند .

گاهی ارتکاب جاسوسی به مسائل روانی و شخصیتی باز می گردد جاسوس با انجام این کار احساس قدرت و هیجان کرده و از این طریق ارضاء می شود. از جمله کریستوفر بویس^۵ دانشجوی ۲۱ ساله آمریکایی، که یک کار نیمه وقت مرتبط با تجهیزات مخابراتی ماهواره ای نیز به دست آورده بود، این اطلاعات را به روسها فروخت. وی همواره میل داشت که خود را یک ماجراجوشیبه دزدان دریایی توصیف کند.^۶

^۱. F.E. Hagan , Ibid . P . ۱۲۸-۱۳۰

^۲. میر محمد صادقی، حسین، پیشین، ص ۸۲

^۳. Edwin Wilson

^۴. F.E. Hagan , Ibid , P. ۱۳۰

^۵. Christopher Boyce

^۶. F.E. Hagan , Ibid , p. ۱۲۸

آن چه در بالا اظهار شد به شناخته شده ترین انواع جاسوسان وانگیزه های آنها اشاره دارد، ولی قطعاً می توان موارد متفرقه ای را یافت که تحت هیچیک از این فقرات قرار نمی گیرد .

برای مثال برخی از جاسوسان را به عنوان شبه جاسوس می شناسند که بطور علنی مثلاً با انتشار نشریه و کتاب ، اطلاعاتی را در اختیار بیگانگان قرار میدهند. این افراد معمولاً از سیستم خود ناراضی ولی برخلاف جاسوسان ایدئولوژیک ، لزوماً علاقه ای به سیستم خاص دیگری هم ندارند. از جمله این افراد می توان از فیلیپ آگی^۱ نام برد که با انتشار کتابی اطلاعات ذی قیمتی را در مورد عملیات محرمانه و مأموران سیا در آمریکای لاتین در اختیار کوبا و کشورهای بلوک شرق قرار داد.^۲

طریقه برخورد کشورها با جاسوسان متفاوت است گاهی جاسوس ، به دلیل برخورداری از مصونیت دیپلماتیک ، عنصر نامطلوب اعلام و اخراج می شود و گاهی وی دستگیر و بلافاصله مجازات می شود و گاهی نیز با دادن اطلاعات غلط به او سعی در گمراه کردن کشور مورد نظر می شود .

برخی از کشورها نیز سعی می کنند جاسوس را ، به جای مجازات کردن، به یک جاسوس دو جانبه تبدیل نمایند و از او بخواهند که به آنها اطلاعات بدهد و در مقابل ، برای لونی رفتن او ، گاهی اطلاعات به اصطلاح سوخته ای را نیز جهت ارائه به کشور دیگر در اختیار وی می گذارند .

بدین ترتیب در حالی که کشور اول این فرد را جاسوس خود می داند وی در واقع برای کشور دوم جاسوسی می کند. هارولد نیکلسون ، استادی که در آموزشگاه تربیت جاسوس برای سازمان سیا روشهای جاسوسی تدریس می کرد ، را می توان از جمله این افراد دانست .

مأموران سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) بانصب دوربینهای مخفی در دفتر کار نیکلسون متوجه شده بود که وی با دستگاه مخصوصی از اسناد محرمانه در زیر میزش عکسبرداری می کند. در جریان تحقیق روشن شد که وی هنگام انجام مأموریت در مالزی به دام جاسوسان روسیه افتاده و جاسوس آنان شده است.^۳

^۱ Philip Agee

^۲ F.E. Hagan ,Ibid, p. ۱۳۰

۳. میرمحمد صادقی، حسین، پیشین، ص ۸۵-۸۳

بخش چهارم : شیوه های دست یابی به اطلاعات و روشهای جاسوسی

جاسوسی رایانه ای درگام نخست متضمن نفوذ یا دسترسی غیرمجاز به سیستم رایانه ای یا حامل داده است که اطلاعات طبقه بندی شده یا داده های حساس در آن ذخیره یا پردازش می شوند. بنابراین ، معمولاً هک^۱ یا نفوذ به سیستم رایانه ای مقدمه جاسوسی است . اما دستیابی به سیستم و جمع آوری اطلاعات می تواند به شیوه های مختلفی انجام شود که مهم ترین آنها عبارتنداز:^۲

۲-۴-۱ مهندسی اجتماعی^۳

این حملات شامل روند نفوذ به سیستم های رایانه ای با بکارگیری حيله های گوناگون درخصوص افراد جهت افشای کلمات عبور و اطلاعات مربوط به نکات آسیب پذیر شبکه می شود.^۴ مهندسی اجتماعی نوعی نفوذ غیرمجاز یا هک شفاهی به شمار می رود که در آن مرتکب باتماس تلفنی یا ارتباط از طریق پست اینترنتی یا گپ زنی و با معرفی خود به عنوان یکی از کارکنان شرکت یا یک شخص معتبر می کوشد مخاطب خود را درباره سیستم رایانه ای مربوطه تخلیه اطلاعاتی کند. در مهندسی اجتماعی ، بیش از آنکه مرتکب به دانش فنی نفوذ به سیستم رایانه ای متکی باشد، به میزان نفوذ کلامی یا رفتاری خویش وابسته است صید اطلاعات مالی^۵ نوعی مهندسی اجتماعی است که با توجه به جنبه مالی آن شیوه مناسبی برای جاسوسی صنعتی و تجاری است.

۲-۴-۲ جاسوس افزارها

به دستیابی غیر مجاز به سیستم با استفاده از جاسوس افزارها یا تروجان^۶ گفته می شود.

۲-۴-۳ افشای اطلاعات سیستم

عبارت است از افشای غیرمجاز اطلاعات سیستم ، اعم از اینکه دستیابی مجاز باشد یا غیرمجاز.

۲-۴-۴ سرقت اطلاعات

عبارت است از تحصیل غیر مجاز اطلاعات از طریق دستیابی به سیستم یا سخت افزار دیگری.

^۱. Hack

^۲. جلالی فراهانی ، امیر حسین ، پیشین ، ص ۳۲۸

^۳. Social Engineering

^۴. فرهنگ تشریحی اصطلاحات کامپیوتری مایکروسافت، هیأت مؤلفان و ویراستاران انتشارات مایکروسافت، ص ۶۸۸

^۵. Phishing Fishing

^۶. Trojan Horse

عبارت است از ردیابی و دریافت اطلاعات (شنود اطلاعات) در حال انتقال، به ویژه در شبکه های بی سیم. به علاوه، ممکن است جاسوسی از طریق ارسال پیام های ناخواسته الکترونیکی (اسپیم) ارتکاب یابد. این پیام ها هم می توانند حامل نرم افزارهای جاسوسی باشند و هم ممکن است شرایط تخلیه اطلاعاتی دریافت کننده پیام رافراهم آورند و ساده تر از همه ممکن است جاسوسی رایانه ای با فریب یا تحریک متصدی حفاظت از اطلاعات رایانه ای طبقه بندی شده بایههه گیری از مسائل شخصی یا عاطفی صورت گیرد. در حال حاضر، جاسوسی رایانه ای، اعم از سیاسی، اقتصادی، و صنعتی روندرو به رشدی دارد.

روش های جاسوسی سایبری متنوع است که در این مبحث به چند مورد اشاره می شود.

الف: یک روش عملیاتی که ممکن است توسط سازمان های تروریستی بکار رود روشی است که توسط یک شرکت امنیتی آزموده شد. این شرکت حافظه های کوچکی^۱ را با طرحی سفارشی از برنامه ای جدید از اسب تروجان که توسط ویروس یاب ها قابل کشف نبود، آماده ساخت. بیست عدد از این حافظه هادر یک مؤسسه واگذاری وام مفقود شدند. ۱۵ عدد از آنها توسط کارکنان پیدا شد و به شبکه وصل شدند. در اینجا تروجان شروع به جمع آوری کلمات رمز و دیگر اطلاعات ارزشمند کرد و این اطلاعات را از طریق ایمیل برای مجرمین فرستاد. شیوه بکار گرفته شده در این حمله توسط سازمان های تروریستی برای عملیات ضد جاسوسی بکار گرفته می شود.^۲

ب: یکی از روش های دیگر جاسوسی در فضای سایبر سرقت هویت^۳ است. سرقت هویت عبارت است از تصاحب یا ادعای داشتن هویت شخص دیگر است. اتخاذ عنوان یا هویت دیگری برای کسب مال یا خدمات است یا برای ارتکاب جرم. از آنجا که سرقت مشخصات هویتی دیگری چه در

^۱. stickUSB

^۲. یک روش دیگر وارد کردن چنین نرم افزارهایی می تواند از طریق کانال های مجاز صورت گیرد. در سال ۲۰۰۰ اداره پلیس پایتخت ژاپن از سیستمی نرم افزاری برای مسیریابی ۱۵۰ اتومبیل پلیس و همینطور اتومبیل های بدون آرم، استفاده کرد. اداره پلیس بعداً متوجه شد که این نرم افزار توسط فرقه Aum Shinrikyo تولید شده بود، همان گروهی که در سال ۱۹۹۶ با پخش گاز به قطار زیرزمینی توکیو حمله کرد. همچنین متوجه شد که اعضای این فرقه نرم افزارهایی را برای حداقل هشتاد شرکت و ده سازمان دولتی تولید کرده است. این فرقه توانسته بود که در سطح گسترده ای کار خود را انجام دهد و به عنوان پیمانکاری فرعی به تولید نرم افزارها می پرداخت. ر.ک

L. Janczewki, A. Colarik; Op.cit , P.۹۷

^۳. Identity theft

محیط واقعی و چه در محیط سایبر موجب فراهم شدن زمینه های رفتارهای غیر قانونی همچون کلاهبردای، تروریسم و جاسوسی می گردد. در برخی از کشورها و به ویژه در اکثر مقررات کیفری داخلی ایالت های آمریکا به عنوان جرم مستقل جرم انگاری شده است.^۱

سرقت هویت می تواند به روش های مختلف فنی از جعل ساده هویت تا کلاهبرداری های ماهرانه الکترونیکی انجام شود. سرقت هویت افراد از طریق پست الکترونیکی امری رایج است. اخیراً موج خروشان در ارسال پیام های الکترونیکی ناشناس وجود دارد که در ظاهر به نظر می رسد که این پیام ها از طرف شرکتی معروف ارسال می شوند، اما بسیاری از آنها به منظور دسترسی به سیستم و سرقت اطلاعات مربوط به هویت افراد انجام می شود.

از این میان مهندسی اجتماعی یکی از مهمترین روش های جاسوسی و دست یابی به اطلاعات تلقی می شود.^۲ یکی از مشهورترین رخنه گرهای جهان، کوین میتنیک^۳ بر آن بود که مهندسی اجتماعی آسان ترین روش برای دسترسی غیر مجاز به منابع فناوری اطلاعات است.

بخش پنجم: مراحل جاسوسی سایبری

همانند جاسوسی سنتی، جاسوسی رایانه ای در قالب رفتارهای متفاوت و طی مراحل گوناگون ارتکاب می یابد:

۲-۵-۱ دسترسی به دادها یا تحصیل آنها یا شنود محتوای سری در حال انتقال

این اقدام به موجب مواد دیگر قانون جرم انگاری شده است، اما در ماده ۳ ق.ج.ر به لحاظ اهمیتی که موضوع جرم (داده های سری) دارد و نیز در راستای باز دارندگی از مرحله نهایی، یعنی ارائه اطلاعات به دشمن یا اشخاص ناصالح، به عنوان وصف مجرمانه جدید معرفی شده اند.

۲-۵-۲ در دسترس قرار دادن داده های سری برای اشخاص فاقد صلاحیت

اشخاص فاقد صلاحیت را قانون تعیین می کند. شخص اعم از حقیقی و حقوقی است. اشخاص

^۱. CRS report for congress, Op.cit, 2008, P.13

^۲. فرهنگ تشریحی اصطلاحات کامپیوتری مایکروسافت، پیشین، ص ۶۸۸

^۳. Kevin Mitnik

حقیقی لزوماً ایرانی نیستند ، اما اشخاص حقوقی باید ایرانی باشند. زیرا در بند بعدی به اشخاص حقیقی خارجی اشاره شده که این حالت از نقایص قانون است. همچنین مرتکب لزوماً دشمن نیست ، اما قابلیت ایجاد پل ارتباطی با دشمن را دارد . از این رو ، هنوز چرخه جاسوسی کامل نگشته و مجازات آن از مجازات افشاء یا ارائه اطلاعات به دشمن یا دولت بیگانه خفیف تر است .

۲-۵-۳ افشاء یا در دسترس قرار دادن داده های مذکور برای دولت ، سازمان ، شرکت یا گروه بیگانه یا عاملان آنها.

افشای داده ها به صورت عمومی و علنی و در دسترس قرار دادن به صورت موردی و غیر علنی است. جرایم فوق با فعل ارتکاب می یابند و مرتکب باید هم به موضوع جرم دایر بر سری بودن داده ها و هم به دریافت کننده موضوع ، یعنی اشخاص فاقد صلاحیت یا دولت ، سازمان، هر چند آئین نامه طرز نگاه داری اسناد سری و محرمانه دولتی و طبقه بندی و نحوه مشخص کردن نوع اسناد و اطلاعات ، مصوب ۱۳۵۴/۱۰/۱ هیأت وزیران ، بین اسناد سری و اسناد به کلی سری با توجه به ارائه طبقه بندی از اسناد سری و محرمانه دولتی در ماده یک تفاوت قائل شده ، اما در قانون مجازات انتشار و افشای اسناد محرمانه و سری دولتی مصوب ۱۳۵۳/۱۱/۲۹ ، اسناد دولتی سری اعم است از اسناد سری و به کلی سری و بر اساس همین قانون ، موضوع جرم داده های سری است که اعم از سری و بکلی سری است. یکی از خلاء های این قانون در مقایسه با ماده ۱۳۱ قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح ، عدم پیش بینی جاسوسی اقتصادی و صنعتی است . هر چند در بند «ج» ماده مورد بحث از شرکت یا گروه بیگانه صحبت شده ، اما با توجه به اینکه شرکت ها و گروه ها می توانند نقش واسطه برای دشمن داشته باشند و به ویژه با توجه به اینکه موضوع جرم داده های سری است ، این خلاء بیشتر به چشم می آید. عنوان مجرمانه دیگر در لایحه که عنوان جاسوسی یافته است ، نقض تدابیر امنیتی سیستم های رایانه ای یا مخابراتی به قصد دسترسی به داده های سری است که نوعی جرم سابق (بازدارنده) تلقی می شود تا حفاظت سیستم های رایانه ای یا مخابراتی حساس تأمین و مقدمات تحقق جرم جاسوسی برچیده شود . نقض تدابیر امنیتی در این ماده با دسترسی غیر مجاز (هک) متفاوت و اخص از آن است فارغ از اینکه در دسترسی غیر مجاز لزوماً نقض تدابیر امنیتی شرط نیست ، در این ماده به قصد خاص

نیز اشاره نشده است. اما در ماده ۴ ق.ج.ر نقض تدابیر امنیتی سیستم های رایانه ای یا مخابراتی باید به قصد دسترسی به داده های سری باشد.^۱

هرچند در حال حاضر نهادهای حساس در ایران، نظیر وزارت اطلاعات، داده های خودراهنوز در فضای دیجیتالی وارد نکرده اند، اما اول اینکه دیر یا زود آنها نیز کارآیی و کارآمدی خود را در کسب اطلاع و حفظ اطلاعات رادرایانه ای کردن آنها خواهند دانست و دوم اینکه جاسوسی رایانه ای که براحتی از هر شخص متبحر در استفاده از رایانه ساخته است، به جاسوسی سیاسی از نهادهای حساس منحصر نیست تا دور کردن اطلاعات آنها از فضای سایبر ریشه جاسوسی رایانه ای را بخشکاند. این نوع جاسوسی انواع مختلفی دارد که نهایتاً مهم ترین چاره برای کنترل آن جرم انگاری و دیگری اتخاذ اقدامات پیشگیرانه، به ویژه پیشگیری فنی و بکارگیری نرم افزارهای ایمن ساز سایبری مانند دیوار آتشین است.^۲

بخش ششم: بررسی برخی از مصادیق جرم جاسوسی و ارکان آن

۲-۶-۱: بررسی ارکان مرتبط با جاسوسی

برای آنکه عملی جرم محسوب شود، وجود عناصری ضرورت دارد. برخی از عناصر جنبه عمومی و برخی جنبه اختصاصی دارند.

یکی از ارکان عمومی هر جرم این است که: آن عمل از طرف قانون به عنوان جرم پیش بینی و مجازاتی برای آن مقرر شده باشد (عنصر قانونی).^۳

اصل و عنصر فوق، مستفاد از برخی از آیات شریفه قرآن کریم مانند (ما کُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثُ رَسُولًا)^۴

^۱ دولت‌شاهی، شاهپور، ۱۳۸۴، مجموعه مقاله های همایش بررسی جنبه های حقوقی فناوری اطلاعات، قم سلسبیل

^۲ Fire.Wall برنامه کاربردی است که در هنگام اتصال به اینترنت مانع از دسترس سایر افراد به رایانه می شود؛ این برنامه هرگونه فعالیت غیرمجاز نفوذگرها را متوقف کرده و تلاش های ناموفق آنها را ثبت می کند.

^۳ صانعی، پرویز، حقوق جزای عمومی، جلد ۱، ص ۱۷۳ و ۱۷۴

^۴ قرآن کریم، سوره مبارکه اسراء آیه ۱۵

و مستفاد برخی از روایات معصومین علیهم السلام و طبق حکم عقل بر قبح عقاب بدون بیان است و در عبارت لاتین چنین آمده است: 'Nullum Crimen Sine Lege'

با توجه به اصل فوق، قوانین معتبر و لازم الاجرائی که جاسوسی را جرم اعلام کرده اند به دو دسته تقسیم می شوند:

دسته اول، شامل مقررات و قوانینی است که صراحتاً به جاسوس و جاسوسی اشاره کرده اند که از این دسته مواد ۸ و ۷، ۶ و ۸ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۶۲/۵/۱۸ و ماده ۱۲ قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۷۱/۵/۱۸ و مواد ۵۰۱، ۵۰۲ و ۵۱۰ قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۷۵ را می توان نام برد.

دسته دوم، قوانین و مقرراتی است که صراحتاً به «جاسوس» و «جاسوسی» اشاره نکرده اند، اما با در نظر گرفتن مفهوم و ماهیت آنها و رعایت اختصاصات و ضوابط جاسوسی، امکان صدق تعریف جاسوسی و انتصاب عنوان جاسوسی به آنها وجود دارد که از آن جمله مواد ۹ و ۵، ۴، ۳ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) و ماده ۳۱۳ قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح و مواد ۵۰۳، ۵۰۵ و ۵۰۹ قانون مجازات اسلامی سال ۷۵ را می توان نام برد.

بنابراین، قانون جمهوری اسلامی ایران، جاسوسی را از جرایم اعلام نموده و رکن قانونی این جرم با توجه به موادی که در فوق به آن اشاره شد تمام است.

در نظام های جزایی کنونی، کسی را تنها به خاطر اندیشه و فکر مجرمانه، محاکمه و مجازات نمی کنند بر همین اساس یکی از عناصر تشکیل دهنده جرم، عنصر مادی است؛ یعنی تنها حالت ذهنی برای تحقق جرم کافی نیست، بلکه باید عمل و فعل همراه با سوء نیتی که قانون آنرا جرم شناخته است، از طرف شخص ظهور و بروز پیدا کند. بنابراین، اندیشه ی مجرمانه ای که همراه با عمل مجرمانه نباشد غالباً جرم نیست.

^۱. هیچ جرمی بدون قانون ممکن نیست

پس برای تحقق جرم، عنصر مادی، یعنی واکنش خلاف قانون و مقررات، ضروری است. مصادیق واکنش متفاوت است و گاهی از مواقع ممکن است حالت منفی و ترک فعل باشد. از نظر حقوقدانان مصادیق عنصر مادی را به طور کلی به شکل ذیل می توان تقسیم نمود:^۱

۱- فعل؛

۲- ترک فعل؛

۳- جرم فعل ناشی از ترک فعل؛

۴- داشتن و نگهداری؛

۵- حالت و وضعیت.

باتوجه به آنچه از متون قانونی استفاده می شود، ملاک تحقق عنصر مادی جرم جاسوسی، فعل مثبت است و ترک فعل یا فعل ناشی از ترک فعل نمی تواند، بوجود آورنده ی عنصر مادی جاسوسی باشد. برای تحقق جرم علاوه بر عنصر قانونی و مادی، وجود عنصر روانی هم ضرورت دارد. ارتکاب یک عمل مجرمانه به خودی خود دلیل وجود عنصر روانی نیست، و در مواردی با آنکه عمل مجرمانه ای صورت می گیرد، قانون، مرتکب آنرا به خاطر فقدان قصد مجرمانه یا مسئولیت جزایی، قابل مجازات نمی داند. برای تحقق عنصر روانی وجود دو عامل ضرورت دارد:

۱- اراده ی ارتکاب (یعنی شخصی بخواهد فعل مجرمانه ای را انجام دهد)؛

۲- قصد مجرمانه.

بنابراین، اراده ی ارتکاب فعل، بدون قصد مجرمانه موجب بوجود آمدن جرم نمی شود یعنی اگر فعل تجسس و جمع آوری اطلاعات با اراده، ارتکاب یابد، ولی قصد مجرمانه (یعنی استفاده خلاف قانون از آن وجود نداشته باشد) جرم جاسوسی محقق نمی شود.

پس علاوه بر ارتکاب عمل تجسس، باید قصد مجرمانه در جرایم عمدی جاسوسی و خطای جزایی در مصادیق غیر عمدی جاسوسی، محقق و محرز باشد.

بنابراین در جرم جاسوسی با توجه به تعریف آن و مواد قانونی باید گفت: عنصر معنوی که مشتمل بر سوء نیت عام و خاص (قصد و اراده جاسوسی در ارتکاب اعمال) که قانون آنرا منع کرده و آن عمل را مجرمانه

^۱. ساریخانی، عادل، پیشین، ص ۲۲۵

اعلام نموده و این عمل غالباً دربردارنده ضرروزیان به کشور، ملت و دولت است، زیرا اسنادسری و محرمانه اصولاً تاوقتی مفید هستند که افراد غیر صالح به آن دست نیافته باشند ووقتی افراد غیر صالح و مجرم از طریق ارتکاب اعمال مجرمانه به آن دست یافتند اصولاً ضررکشور تحقق می یابد. ازآنچه گفته شد معلوم گردید که جاسوسی از جرایم عمدی است، ولی درپاره ای از مواقع ممکن است مرتکب جرم جاسوسی، عمل را با اراده مرتکب شود، ولی نتیجه مجرمانه و نتیجه حاصل از جاسوسی را اراده نکرده باشد و درپاره ای از مواقع حتی نتیجه راپیش بینی نکرده است. دراین صورت، به تعبیر حقوقدانان عنصر روانی جرم از خطا تشکیل می یابد و جرم ارتكابی غیر عمدی محسوب می گردد.^۱

۲-۶-۲: بررسی برخی از مصادیق جاسوسی

ماده ۳۱۳ قانون آئین دادرسی و کیفری ارتش به ارائه مصادیق جاسوسی پرداخته است که دراین قسمت به بررسی آن می پردازیم.

ماده ۳۱۳ قانون آئین دادرسی و کیفری ارتش: « اشخاص ذیل جاسوس و محکوم به مجازات اعدام هستند:

الف: هرکس که برای بدست آوردن اسناد یا اطلاعات به نفع دشمن به یک قلعه یا مکان مستحکم یا پاسگاه یا هر بنگاه نظامی یا استحکامات وارد نگاهها یا منزلگاههای ارتش داخل شده باشد.

ب: هرکس که برای دشمن اسناد یا اطلاعاتی بدست آورد که ممکن است نسبت به عملیات ارتش یا نسبت به تأمین قلاع یا امکانه مستحکم یا پاسگاهها یا بنگاههای نظامی مضر باشد.

ج: هرکس که جاسوسان یا افراد دشمن را که برای اکتشافات مأمور شده باشند عمداً مخفی نموده یا سبب اختفاء آنها گردد.

د: هرکس که اسرار نظامی یا سیاسی یا مفاتیح رمز را برخلاف مصالح کشور به اجنبی تسلیم کند.

برطبق این ماده برای تحقق جاسوسی شرایط ذیل لازم است:

اول: قصد جاسوسی، دوم: تحصیل اسناد یا اطلاعات، سوم: ورود ضرر و یا امکان آن، چهارم: دشمن بودن طرف منتفع از اطلاعات.

^۱ ساریخانی، عادل، پیشین، ص ۲۲۶ به بعد

ارکان مادی جرم جاسوسی برطبق این ماده عبارتند از: ۱- ورود به مکانهای نظامی و ارتشی برای کسب اطلاعات به نفع دشمن و مضربه عملیات ارتش، ۲- اختفای عمدی جاسوسان یا افراد دشمن، ۳- تسلیم اسرار نظامی، سیاسی و مفاتیح رمز به اجنبی.

دراین ماده اطلاق هرکس اعم از نظامی یا غیر نظامی، مرد یا زن، مسلمان یا غیر مسلمان و غیره خواهد بود.

ماده ۱۲ قانون مجازات نیروهای مسلح « اشخاص زیر جاسوس شناخته شده و به مجازات مقرر محکوم می شوند :

۱- هر نظامی که اسناد یا اطلاعات یا اشیاء دارای ارزش اطلاعاتی راتحصیل کند و در اختیار دشمن قرار دهد و اقدام او برای عملیات نظامی یا نسبت به امنیت تأسیسات، استحکامات، پایگاهها، کارخانجات، انبارهای دائمی و موقتی تسلیحاتی، توقفگاههای موقت، ساختمان های نظامی، کشتی یا هواپیماها یا وسایل نقلیه زمینی نظامی یا امنیت تأسیسات دفاعی کشور مضرباشد به مجازات محارب و مفسد محکوم خواهد شد.

۲- هر نظامی که اسناد یا اطلاعاتی برای دشمن تحصیل کند و به هر دلیل موفق به تسلیم آن به دشمن نشود به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می گردد.

۳- هر نظامی که اسرار نظامی یا سیاسی یا اقتصادی یا صنعتی یا کلیدهای رمز را به دشمن داخلی یا خارجی تسلیم نماید یا آنان را از مفاد آن آگاه سازد، به مجازات محارب و مفسد محکوم خواهد شد.^۱

۴- هر نظامی که برای بدست آوردن اسناد یا اطلاعاتی به نفع دشمن به محل نگهداری اسناد و یا اطلاعات داخل شود، چنانچه به موجب قوانین دیگر مستوجب مجازات شدیدتری نباشد به حبس از دو تا ده سال محکوم می گردد.

۵- هر بیگانه ای که برای کسب اطلاعات به نفع دشمن به پایگاهها، کارخانجات، انبارهای تسلیحاتی، اردوگاههای نظامی، یگانهای نیروهای مسلح، توقفگاههای موقتی نظامی، ساختمانهای دفاعی نظامی یا وسائط نقلیه زمینی، هوایی، دریایی یا در محل های نگهداری اسناد یا اطلاعات داخل شود به اعدام و در غیر اینصورت به دو تا ده سال حبس محکوم می گردد.»

^۱. خداحلی، زهرا، پیشین، ص ۱۰۷

- ۱-۱: عنصر مادی جرم عبارت است از اینکه یکی از پرسنل نظامی مخفیانه اطلاعات یا اسناد و اشیاء دارای ارزش اطلاعاتی رابه دست آورده و آنها رابه دشمن جمهوری اسلامی بدهد.
- ۲-۲: شروع به جرم جاسوسی رایبان داشته و آن عبارتست از تحصیل اسناد واطلاعات اما عدم تکمیل و اتمام جرم جاسوسی به دلیل موفق نشدن به تسلیم آن به دشمن بنا به هردلیلی.
- ۳-۳: تسلیم اسرارنظامی ، سیاسی یا اقتصادی یا صنعتی که این اسرارمی تواند شامل اسناد شود چه عین آنها چه رونوشت یا کپی آنها وچه به صورت شفاهی یا کتبی.
- ۴-۴: ورود به امکان نظامی ومحل نگهداری اسناد برای تحصیل آن به نفع دشمن ،رکن مادی آن عبارتست ازاین است که فعل مادی مرتکب به صورت داخل شدن به محلهای نگهداری اسناد است ومحل وقوع جرم هم یکی از مؤسسات ویا اماکن نظامی است.
- ۵-۵: مرتکب آن باید بیگانه باشد پس نظامی نیست فعل مادی او ورود وداخل شدن به محلهای نظامی و بیان شده توسط قانون است.

معاونت درجاسوسی طبق تبصره ماده ۱۲ قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح: عبارتست از هرگونه همکاری ومعاونت با عنصر جاسوسی مانند مخفی نمودن وپناه دادن وچنانچه عمل معاون موجب افسادواخلال درنظم یا شکست جبهه اسلام گردد درحکم محارب والا به ۵ سال حبس محکوم می گردد.

۲-۶-۳ جرم جاسوسی درقانون مجازات اسلامی

ازآنجاییکه درقانون مجازات اسلامی درمواد ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۱۰ قانونگذار درمقام اطلاق از قید هرکس استفاده نموده است لذااین جرم شامل افراد غیر نظامی می گردد اعم از ایرانی یا خارجی ، مسلمان یا غیر مسلمان ، کارمند یا غیر کارمند.

ماده ۵۰۱ «هرکس نقشه ها یا اسراریاسناد وتصمیمات راجع به سیاست داخلی یاخارجی کشورراعالماً یاعامداً دراختیار افرادی که صلاحیت دسترسی به آنها را ندارندقراردهد یاازمفادآن مطلع کندبه نحوی که متضمن نوعی جاسوسی باشد، نظربه کیفیات ومراتب جرم به یک تاده سال محکوم می گردد.»^۱

^۱ خداحلی، زهرا ، پیشین ،ص ۱۱۱

ماده ۵۰۲ «هرکس به نفع یک دولت بیگانه و به ضرردولت بیگانه دیگری در قلمرو ایران مرتکب یکی از جرایم جاسوسی شود به نحوی که به امنیت ملی صدمه وارد نماید، به یک تا پنج سال حبس محکوم خواهد شد.»

۲-۶-۳-۱-۱ ارکن مادی جرم جاسوسی

طبق ماده ۵۰۱ و ۵۰۲ این است که هرکس (اعم از ایرانی یا خارجی، مسلمان یا غیرآن، کارمند یا غیر کارمند) به نحوی موفق به تحصیل اسراری شود حال این اسرار خود می تواند شامل نقشه ها، اسناد و تصمیمات راجع به تأسیسات و استحکامات یا پایگاههای جنگی و نظامی باشد و یا نقشه های غیر جنگی و نظامی که اطلاع افراد عادی جامعه بر آن ممنوع است و آنها را در اختیار افرادی قرار دهد که صلاحیت دسترسی به آنها نداشته اند.

پس عمل مرتکب یک فعل مثبت مادی خارجی است که ابتداءً و عامداً تحصیل اسراری کرده که وقوف بر آنها برای او بدون در نظر گرفتن قسمت یا شغل یا درجه او ممنوع بوده و بعداً و عامداً این اسرار که جنبه سری داشته اند تسلیم اشخاص دیگری نموده است.

در این جرم تفاوتی بین افشاء تمام یا قسمتی از آن نمی کند و نیز افشاء شفاهی یا مکتوب این اسرار نیز تفاوتی در وقوع جرم ندارد.

ماده ۵۰۳ «هرکس به قصد سرقت یا نقشه برداری یا کسب اطلاع از اسرار سیاسی یا نظامی یا امنیتی به مواضع مربوط داخل شود و همچنین اشخاصی که بدون اجازه مأمورین یا مقامات ذیصلاح، در حال نقشه برداری یا گرفتن فیلم یا عکسبرداری از استحکامات نظامی یا اماکن ممنوعه دستگیر شوند به شش ماه تا سه سال حبس محکوم می شوند.»

در این ماده فعل مرتکب فعل مثبت مادی خارجی است و آن عبارت است از ۱- داخل شدن به مراکز نگهداری اسرار و اسناد به قصد دزدی؛ ۲- داخل شدن به مراکز نگهداری اسرار و اسناد به قصد نقشه برداری؛ ۳- نقشه برداری، فیلمبرداری یا عکسبرداری از استحکامات نظامی و اماکن ممنوعه.

ماده ۵۱۰ «هرکس به قصد برهم زدن امنیت ملی یا کمک به دشمن، جاسوسانی را که مأمور تفتیش یا وارد کردن هرگونه لطمه به کشور بوده اند، شناخته و مخفی نماید یا سبب اختفای آنها شود به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می شود.»

فعل مرتکب به صورت فعل مثبت مادی خارجی اختفای جاسوسان است.

۲-۶-۳-۲ رکن معنوی جرم جاسوسی

این جرم از جرائم عمدی است و شرط تحقق جرم هم سوء نیت مرتکب است یعنی مرتکب عالماً و عامداً مرتکب این جرم می شود و قصد جاسوسی دارد او می داند که این اطلاعات سری است و شامل موارد مهم نظامی یا سیاسی یا اقتصادی یا صنعتی یا علمی یا کلیدهای رمز می باشد^۱ ولی با این حال با آگاهی و سوء نیت این اسرار را پس از تحصیل تسلیم به دیگری می کند و می داند که تسلیم آنها مضر به مصالح کشور است.

بنابراین در جرم جاسوسی احراز سوء نیت با دادرس دادگاه است اگر تسلیم اسرار از روی نادانی و اشتباه یا غفلت و اکراه صورت یافته باشد رکن معنوی را متزلزل ساخته و عمل مصداق جرم جاسوسی نمی شود ممکن است جرم جاسوسی بالواسطه یا مستقیم باشد که تفاوتی در موضوع آن ندارد.

بخش هفتم: بررسی مواد و ارکان مرتبط با جاسوسی رایانه ای

ماده ۳ قانون جرایم رایانه‌ای مقرر می‌دارد: « هرکس به طور غیرمجاز نسبت به داده‌های سری در حال انتقال یا ذخیره شده در سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده مرتکب اعمال زیر شود، به مجازات‌های مقرر محکوم خواهد شد:

الف) دسترسی به داده‌های مذکور یا تحصیل آنها یا شنود محتوای سری در حال انتقال به حبس از یک تا سه سال یا جزای نقدی از بیست میلیون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا شصت میلیون (۶۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات.

ب) در دسترس قرار دادن داده‌های مذکور برای اشخاص فاقد صلاحیت به حبس از دو تا ده سال.

ج) افشاء یا در دسترس قرار دادن داده‌های مذکور برای دولت، سازمان، شرکت یا گروه بیگانه یا عاملان آنها، به حبس از پنج تا پانزده سال.»

^۱. خداقلی، زهرا، پیشین، ص ۱۱۵

عنصر مادی این جرم به طور کلی عبارت است از ارتکاب برخی اعمال غیرمجاز به شرح بندهای الف و ب و ج نسبت به داده‌های سری در حال انتقال یا ذخیره شده در سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده.

۲-۷-۱ بررسی رکن مادی بند «الف» ماده ۳

در بند الف ماده ۳ اعمال مجرمانه عبارتند از: ۱- دسترسی به داده‌های سری ۲-تحصیل داده‌های سری ۳- شنود محتوای سری در حال انتقال.

برای روشن شدن مفاد این بند توجه به این مطلب لازم است که «جاسوسی در معنی وسیع کلمه دو دسته اقدامات را شامل می‌شود: دسته اول، اقدامات مقدماتی که عبارت است از تفحص و تحصیل اطلاعات مخفی، دسته دوم، عملیات اجرایی که عبارت است از ایجاد ارتباط و رساندن اطلاعات مزبور به کسانی که باید از آن بهره‌برداری کنند. دسته اول ممکن است متضمن قصد جاسوسی یا خیانت نباشد، مثلاً متهم صرفاً از لحاظ کنجکاوی یا میل به دانستن یا اینکه برحسب غفلت و بی‌احتیاطی اقدام کرده یا اینکه اقدام به تحصیل اطلاعات محرمانه نموده تا بتواند مردم مملکت خود را آگاه سازد نه خارجیان را، اما دسته دوم همیشه کاشف از وجود اراده خاص بر آگاه کردن عوامل غیرمجاز و غیر صلاحیت دار است.»^۱

سیاق تنظیم بند «الف» و وجود قرائنی از جمله عدم مقید کردن اعمال غیر مجاز مذکور به رساندن این اطلاعات به افراد غیر صلاحیت دار، ما را به این نتیجه رهنمون می‌سازد که اقدامات ذکر شده در بند الف در زمره اقدامات مقدماتی پیش گفته قرار می‌گیرد. یعنی اگر قرائن و اماراتی دال بر جاسوسی وجود نداشته باشد نمی‌توان صرف انجام این اعمال را جاسوسی قلمداد کرد. آنچه دسترسی، تحصیل و یا شنود محتوای سری را صبغه جرم می‌بخشد، ارتکاب آنها به صورت غیرمجاز است لذا بهتر بود قید غیرمجاز به جای ابتدای ماده در ابتدای این بند به کار می‌رفت.

دسترسى از نظر لغوی عبارت است از: قدرت، توانایی، قدرت دست یافتن به چیزی^۲ لذا با توجه به این معنی فردی که دسترسی غیرمجاز به داده‌های سری پیدا کند، خود رأساً این کار را می‌کند بدون

^۱ گلدوزیان، ایرج، ۱۳۸۲، حقوقی جزای اختصاصی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران

^۲ عمیدی، مهدی، ۱۳۸۷، مطالعه تطبیقی جرایم رایانه‌ای از دیدگاه فقه و حقوق کیفری ایران، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی

آنکه از کسی یاری بگیرد، برای مثال با توسل به روش‌هایی مثل هک کردن، داده‌های مزبور را جمع آوری می‌کند و تفاوت آن با تحصیل داده‌های سری در این است که مجرمی که داده‌های سری را تحصیل می‌کند خود، ابتدا به ساکن امکان دسترسی مستقیم به این داده‌ها را ندارد بلکه برای مثال با ایجاد ارتباط با کسی که این داده‌ها را در اختیار دارد، این داده‌ها را برای خود فراهم می‌آورد. توجه به معنی لغوی واژه تحصیل استدلال فوق را تقویت می‌کند، در فرهنگ فارسی یکی از معانی تحصیل عبارت است از: به دست آوردن، کسب کردن^۱ بنابراین طبیعی است که هرگاه مراد ما تحصیل دانش باشد آن را از طریق معلم و استاد کسب می‌کنیم و هرگاه تحصیل داده‌های سری منظور باشد، آن را از طریق فرضاً یک مسئول در اداره‌ای دولتی یا مرکزی نظامی کسب می‌کنیم.

شود نیز به معنای دزدیده گوش دادن به مکالمات دیگران است^۲ که در اینجا در خصوص محتوای سری در حال انتقال به کار رفته است. البته شش غیرمجاز در حالی که محتوا، داده‌های سری نباشد به صورت مجزا در ماده ۲ ق.ج.ر جرم انگاری شده است. مطابق این ماده «هرکس به طور غیرمجاز محتوای در حال انتقال ارتباطات غیرعمومی در سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا امواج الکترومغناطیسی یا نوری را شنود کند، به حبس از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از ده میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا چهل میلیون (۴۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

جرم بند الف م. ۳ ق.ج. ر جرمی مقید است از این جهت برای تحقق آن، عملیات اجرایی مجرم جهت دسترسی، تحصیل شنود داده‌های سری می‌باید منجر به حصول به این داده‌ها گردد در غیر این صورت (عدم حصول به داده‌های سری) ممکن است عمل مرتکب مشمول ماده ۴ قانون مارالذکر گردد.

۲-۷-۲ بررسی رکن معنوی بند «الف» ماده ۳

عنصر روانی جرم بند الف علاوه بر عمد در دسترسی، تحصیل و یا شنود محتوای سری عبارت است از آگاهی و علم به غیر مجاز و بدون مجوز بودن دسترسی یا تحصیل و یا شنود داده‌های سری و نیز علم به سری بودن داده‌هایی که شخص به آنها دسترسی و ... پیدا کرده است. از این رو اگر داده‌ها را عادی تصور کند، مرتکب این جرم نخواهد شد.

۱. معین، محمد، پیشین، دوره ۶ جلدی

۲. گلدوزیان، ایرج، ۱۳۸۲، محشای قانون مجازات اسلامی، تهران، مجمع علمی و فرهنگی مجد

۲-۷-۳ بررسی رکن مادی بند «ب» ماده ۳

باتوجه به صراحت و تأکید این بند بر «در دسترس قراردادن داده‌های مذکور» منطقاً به نظر می‌رسد که این داده‌ها اعم از فیلم، عکس، متن و... باید به طور مستقیم در اختیار فرد فاقد صلاحیت قرار گیرد. افشای مفاد این داده‌ها که شکل غیر مستقیم در دسترس قراردادن است. شامل ماده نمی‌شود و جرم نمی‌باشد. زیرا اگر قانونگذار نظر «در دسترس قراردادن مفاد داده‌ها» را جرم می‌دانست مانند ماده ۵۰۱ ق.م.ا ازواژه «مفاد» در این ماده استفاده می‌کرد و آنگاه مقرر می‌نمود: «در دسترس قراردادن داده‌های مذکور یا مفاد آن...» این امر یکی از نقایص بندب ماده ۳ ق.ج.ر. است زیرا با توجه به سری بودن داده‌ها و اهمیت بالای آن عقلاً تفاوتی میان تسلیم خود و مفاد داده‌ها نیست و اطلاع افراد فاقد صلاحیت از خود داده یا مفاد آن به هر حال به امنیت کشور لطمه می‌زند.^۱

البته می‌توان در دسترس قراردادن مفاد این داده‌ها را طبق ماده ۵۰۱ ق.م.ا جرم دانست به این ترتیب اگر این داده‌ها در برگرفته نقشه‌ها، اسراریا اسناد و تصمیمات راجع به سیاست داخلی یا خارجی کشور باشد، آن گاه در دسترس قرار دادن مفاد آنها به افراد فاقد صلاحیت، جرم محسوب می‌شود. به هر حال، بهتر بود قانونگذار برای جلوگیری از بروز این دست ابهام‌ها، کلمه مفاد را نیز به همان ترتیبی که گفته شد به این بند اضافه می‌کرد.

۲-۷-۴ بررسی رکن معنوی بند «ب» ماده ۳

عنصر روانی این جرم نیز عبارت است از: در دسترس قرار دادن داده‌های سری به صورت عمدی، از این رو اگر فرد در حالت مستی بی‌هوشی، خواب، اجبار، اکراه و نظایر اینها، مرتکب عمل شده باشد، عمل وی مشمول این بند نمی‌شود، همچنین مرتکب باید نسبت به سری بودن داده‌ها و نیز فاقد صلاحیت بودن طرف دیگر علم داشته باشد، اما سوءنیت خاص یعنی اینکه با انجام این کار قصد ضربه زدن به نظام یا برهم زدن امنیت کشور و نظایر آن را داشته باشد، ضروری نیست.

۲-۷-۵ بررسی رکن مادی بند «ج» ماده ۳

در قوانین جزایی تعریف خاص از افشاء به عمل نیاورده، اما مطابق ماده ۱۹-۲-۱ آیین‌نامه حفاظت از اسناد و مدارک طبقه‌بندی شده نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۵ ستاد کل نیروهای مسلح، افشا عبارت

^۱. میرمحمد صادقی، حسین، پیشین، ص ۸۵ به بعد

است از: «عرضه کردن مفاد اسناد یا اطلاعات طبقه‌بندی شده به طور شفاهی، کتبی و یا هر طریقی که حفاظت و امنیت از آن سلب شود»^۱

به نظر می‌رسد تفاوت «افشا» با «در دسترس قرار دادن» این است که زمانی عمل فرد «افشا» تلقی می‌شود که فرد رأساً داده‌های سری را در اختیار افراد مذکور بگذارد، لیکن ماهیت «در دسترس قرار دادن» انفعالی است، به این ترتیب زمانی عمل مرتکب «در دسترس قرار دادن» تلقی می‌شود که وی به نحوی از انحاء موجبات دسترسی افراد مذکور را به داده‌های سری فراهم کند، بدون آنکه داده‌ها به طور مستقیم از طرف خود وی به آنها ارائه شود مانند آنکه مرتکب، گذر واژه (۱۱) رایانه خود را عمداً در اختیار عوامل بیگانه قرار داده و آنها با ورود پنهانی به اطاق محل قرار گرفتن رایانه و وارد کردن گذر واژه مزبور، وارد رایانه شده و داده‌های سری را برداشت کنند.

در خصوص واژه «بیگانه» که معمولاً به خارجی‌ان اطلاق می‌شود، پر واضح است که استعمال آن به عنوان صفت دولت، سازمان، شرکت و یا حتی گروه، ابهامی ایجاد نمی‌کند و شامل هر دولت، سازمان، شرکت و یا گروه غیر ایرانی می‌شود. اما ممکن است در رابطه با عاملان آن‌ها این تردید ایجاد شود که آنها نیز باید لزوماً یک فرد خارجی و غیرایرانی باشد؟ برای پاسخ باید به این نکته توجه کرد که دولت‌ها برای جاسوسی از یکدیگر معمولاً به صورت کاملاً پنهانی عمل می‌کنند و برای عادی‌سازی اقدامات خود برای کسب اطلاعات مورد نیاز خود دست به استخدام عوامل ایرانی بزنند و به اصطلاح یک ایرانی عامل آنها باشد، بنابراین با توجه به فرایند پیچیده جاسوسی و پنهان‌کاری‌های مختص آن، به نظر می‌رسد تفسیر صحیح‌تر آن باشد که چون یک ایرانی نیز می‌تواند عامل بیگانه باشد، پس افشا یا در دسترس قرار دادن داده‌های سری برای او نیز مشمول این ماده است و لزومی ندارد عاملی بیگانه هم یک فرد ایرانی باشد.

۲-۷-۶ بررسی رکن معنوی بند «ج» ماده ۳

عنصر روانی مرتکب این بند علاوه بر عمد در افشا یا در دسترس قرار دادن داده‌های سری، علم و آگاهی نسبت به بیگانه بودن طرف مقابل است؛ این بیگانه می‌تواند یک دولت، سازمان و... باشد.

۱. http://www.imj.ir/index.php?option=com_content&view=article&id=۱۳۸۱:۱۳۸۹-۰۳-۰۱-۲۰-۱۳-۳۸&catid=۵۷:۱۳۸۸-۰۸-۱۹-۰۷-۴۵-۲۶

نشریه پیام قانون به نقل از الیاس بوجار، بررسی ابعاد جاسوسی رایانه‌ای با توجه به قانون جرایم رایانه‌ای، دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد جزا و جرم شناسی

همچنین در این بند وجود سوءنیت خاص یعنی اینکه با انجام این کار قصد برهم زدن امنیت کشور یا ضربه زدن به نظام را داشته باشد ضروری نیست و به صرف افشا یا در دسترس قرار دادن داده‌های سری جرم محقق می‌شود.

۲-۷-۷ داده‌های سری

در تبصره ۱ ماده ۳ ق.ج.ر داده‌های سری تعریف شده است: «داده‌های سری داده‌هایی است که افشای آنها به امنیت کشور یا منافع ملی لطمه می‌زند.»

برای روشن شدن این تبصره، باید به سابقه تاریخی آن در سیر مراحل تصویب در مجلس نیز توجه کرد. گفتیم در لایحه تقدیمی از سوی دولت فقط یک ماده (۴) تحت عنوان جرایم علیه امنیت مقرر کرده بود: «هرکس به طور عمدی و بدون مجوز مرجع قانونی به داده‌های رایانه‌ای به کلی سری و سری موجود در سیستم‌های رایانه‌ای یا مخابراتی یا حامل‌های داده دسترسی یابد یا داده‌های رایانه‌ای به کلی سری و سری در حال انتقال را شنود یا دریافت کند به جزای نقدی از ده میلیون ریال تا یک میلیارد ریال متناسب با جرم اتفاق افتاده محکوم خواهد شد.»

تبصره یک این ماده نیز داده‌های به کلی سری و سری را چنین تعریف کرده است: «داده‌های رایانه‌ای به کلی سری داده‌هایی هستند که افشای بدون مجوز آنها می‌تواند با اساس حکومت و مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران و به تمامیت ارضی آن ضرر جبران‌ناپذیری وارد کند و منظور از داده‌های رایانه‌ای سری، داده‌هایی است که افشای آنها بدون مجوز مرجع قانونی می‌تواند امنیت ملی و یا منافع ملی را دچار مخاطره کند.»

۲-۷-۸ بی‌احتیاطی و بی‌مبالاتی در حفظ داده‌های سری

جاسوسی اصولاً یک جرم عمدی تلقی می‌شود به این نحو که مرتکب با سوءنیت اطلاعات طبقه‌بندی شده را در اختیار بیگانگان و عوامل غیرمجاز قرار می‌دهد، اما توجه به اهمیت حفظ اطلاعات طبقه بندی شده و ضررهایی که گاهی در اثر سهل‌انگاری مسؤولان مربوط و عدم حفاظت از اطلاعات طبقه بندی شده به کشور و نظام اطلاعاتی آن وارد شده است قانونگذار را وادار به جرم‌انگاری این‌گونه سهل‌انگاری‌ها و بی‌مبالاتی‌ها در ماده ۵۰۶ ق.م.ا کرده است.

ماده ۵ ق.ج.ر نیز تقریباً مشابه ماده ۵۰۶ است با این تفاوت که همگام با پیشرفت فناوری وضع شده و برخلاف ماده ۵۰۶ که اشاره‌ای به طبقه‌بندی اطلاعاتی خاص نمی‌کند، داده‌های سری را مورد حمایت کیفری قرار داده است.^۱

مطابق ماده ۵ ق.ج.ر «چنانچه مأموران دولتی که مسئول حفظ داده‌های سری مقرر در ماده ۳ این قانون یا سامانه‌های مربوط هستند و به آنها آموزش لازم داده شده است یا داده‌ها یا سامانه‌های مذکور در اختیار آنها قرار گرفته است بر اثر بی احتیاطی، بی‌مبالاتی یا عدم رعایت تدابیر امنیتی موجب دسترسی افراد فاقد صلاحیت به داده‌ها، حامل‌های داده یا سامانه‌های مذکور شوند به حبس از نود و یک روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا (۴۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات و انفصال از خدمت از شش ماه تا دو سال محکوم خواهند شد.»

۲-۷-۹ بررسی رکن مادی

برای تحقق جرم موضوع این ماده وجود پاره‌ای شرایط عمومی که در خصوص ماده ۵۰۶ ق.م.ا نیز وجود دارد، ضروری است.

اول: ارتکاب این جرم به وسیله مأموران دولتی که دارای رابطه استخدامی اعم از رسمی، پیمانی، روزمزد، خرید خدمت و... باشند پیش‌بینی شده است از این رو شامل اشخاصی که مأمور دولت نبوده ولی داده‌های سری یا سامانه‌های مزبور را به هر دلیلی در اختیار دارند نمی‌شود.

دوم: مأموران باید مسئول حفظ داده‌های سری و سامانه‌های مذکور باشند؛ به عبارت دیگر شغل دولتی آنها با داده‌های سری مرتبط باشد. بنابراین صرف اینکه یک مأمور دولت داده‌های سری را در اختیار دارد. وی را مشمول ماده نمی‌سازد.

سوم: آموزش لازم در خصوص حفظ داده‌های سری و سامانه‌های مزبوره این مأموران دولتی داده شده باشد. چنانچه فرد این قبیل آموزش‌ها را طی نکرده باشد، عمل وی مشمول این ماده نخواهد بود.

۲-۷-۱۰ بررسی رکن معنوی

عنصر روانی این جرم خطای جزایی (بی‌احتیاطی، بی‌مبالاتی، عدم رعایت تدابیر امنیتی) است؛ البته در این ماده «عدم رعایت تدابیر امنیتی» جایگزین «عدم رعایت نظامات دولتی» شده که به نظر می‌رسد

^۱. نشریه پیام قانون به نقل از الیاس بوجار، پیشین

با مباحث رایانه‌ای هماهنگ‌تر است.

بی‌احتیاطی معمولاً اقدام به انجام کاری است که فرد نباید انجام دهد، مثل آنکه فرد مأمور یک حامل داده را روی میز خود رها کند و کسی وارد اتاق شده و آن را بردارد. بی‌مبالاتی نیز عبارت است از عدم انجام کاری که انجام آن از وی انتظار می‌رود. مثل آنکه رایانه خود را دارای گذر واژه نکرده باشد و به این ترتیب هرکسی به راحتی بتواند صرفاً با روشن کردن رایانه به کلیه اطلاعات آن دسترسی پیدا کند.^۱ توجه به این نکته ضروری است که هرچند این جرم جزء جرایم عمدی نیست، اما احراز بی‌احتیاطی، بی‌مبالاتی و عدم رعایت تدابیر امنیتی لازم است. از این رو مأموری که تحت تأثیر شکنجه یا مستی اجباری و یا در حال خواب داده‌های سری را در اختیار افراد بدون صلاحیت قرار دهد، مشمول این ماده نمی‌شود. نکته قابل ذکر دیگر در مورد عنصر بی‌مبالاتی و بی‌احتیاطی آن است که این دو هم می‌تواند نسبت به اصل ارائه داده‌های سری باشد و هم نسبت به شناسایی هویت گیرنده داده‌های سری، برای مثال مأمور بدون تحقیق کافی و به صرف ادعای شخص، او را ذیصلاح تلقی کرده و داده‌ها را در اختیار و دسترس وی بگذارد.^۲

بخش نهم: تطبیق جرم جاسوسی کلاسیک با سایبری

در مقام تطبیق جرم جاسوسی رایانه‌ای با کلاسیک آنچه که بیش از همه به چشم می‌خورد نیاز به قانونگذاری صحیح در خصوص جرم جاسوسی رایانه‌ای است هرچند که وقوع جرم جاسوسی به هر طریقی امکان پذیر است بعنوان مثال می‌توان اطلاعات را از طریق تلفن به شخص حقوقی یا حقیقی دیگر اطلاع داد و از حیث ابزار بکار برده شده تفاوتی در وقوع جرم ندارد.

اما جرم جاسوسی رایانه‌ای تفاوتی دارد که به همین لحاظ از جلد جرم کلاسیک بیرون آمده و شکل نوینی از این جرم را پدید آورده است.

بعنوان مثال در مواد جرم عمومی جاسوسی اشاره شد از حیث مجازات بین مرتکبین نظامی و غیر نظامی تفاوت وجود دارد حال سؤالی که مطرح است این است که با کامپیوتری شدن تمامی امور اگر یک

^۱. میرمحمد صادقی، حسین، پیشین ص ۹۷ به بعد

^۲. نشریه پیام قانون به نقل از الیاس بوجار، پیشین

نظامی توسط کامپیوتر به مسائل امنیتی دست یابد و آنها را به گونه ای حل چه توسط کامپیوتر و یا غیره انتقال دهد آیا مستوجب حداست یا تعزیر؟

در این فرض برای تحصیل اطلاعات از کامپیوتر بهره جسته اما برای تسلیم می تواند از کامپیوتر استفاده کند یا نه یا بالعکس به هر حال آیا در وقوع جرم جاسوسی رایانه ای توسط نظامی و غیر نظامی بازهم باید قائل به تفکیک شد و این سؤال هایی است که باید قانونگذاران به آن پاسخ دهند.

در خصوص جرم جاسوسی رایانه ای آنچه که مسلم است بیهوده بودن قوانین موضوعه است. بعنوان نمونه برای مرتکبین عادی این جرم باید به ماده ۵۰۱ و ۵۰۲ قانون مجازات اسلامی استناد کرد که باندک تأملی به خوبی ضعف این قوانین در مقابل جرم خاص و نوین کامپیوتری وارکان خاص آن مشخص می شود.

از آنجاییکه اکثر کشورها به وضع قوانین خاص در خصوص جرائم رایانه ای پرداخته اند لزوم وضع این قوانین در کشور مانیز به چشم می خورد به خصوص اینکه جرم جاسوسی کلاسیک در کشور ما بیشتر ناظر به مسائل نظامی و سیاسی و امنیتی است و مسائل بازرگانی و اقتصادی در آن نادیده انگاشته شده در حالیکه در اکثر کشورها جرم جاسوسی اقتصادی نیز در نظر گرفته شده است.^۱

^۱. نشریه پیام قانون به نقل از الیاس بوجار، پیشین

فصل سوم:

پیشگیری از جرایم سایبری و رسیدگی به آن

بخش اول : جرم و امنیت در فضای سایبر

یکی از عناوینی که غالباً در متون حقوقی و قوانین جزایی جرم اطلاق می گردد « جرایم برضد امنیت داخلی و خارجی کشور» است که جاسوسی می تواند یکی از مصادیق آن به حساب آید ؛ به عنوان مثال در حقوق جزای فرانسه ، مصر، عراق و ایران ، جاسوسی یکی از مصادیق جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی کشور به حساب آمده است.^۱ لذا طرح مبحث امنیت و راههای پیشگیری و کشف جرایم سایبری در این بخش ضروری به نظر می رسد.

امنیت به مثابه یک ارزش جدی است که بقای موجودیت هر چیز متکی بر حفظ آن است؛ امنیت به خودی خود یک مفهوم انتزاعی است که ریشه در به خطر افتادن تمامیت ارزش ها اعم از ملموس و غیر ملموس دارد که در معرض نیستی و نابودی قرار دارند. بنابراین امنیت فی نفسه یک احساس است که از لزوم حفظ منابع ارزشمندی که تمامیت آن در معرض مخاطره و ناامنی قرار می گیرد درک می شود.

باید بر آن بود که مفهوم امنیت متغیری نسبی است که به هر میزان که منابع ارزشمند متکثرتر گردد، به همان میزان بر گستره آن افزوده می شود. بر همین اساس موضوع امنیت که تا جنگ جهانی دوم کمتر مورد توجه قرار می گرفت، با افزایش ارزش های اجتماعی، متحول شده و رفته رفته از یک مفهوم بسته که محدود به امنیت نظامی از نوع امنیت داخلی، همچون اغتشاشات و درگیری های مسلحانه داخلی و امنیت خارجی، همچون جنگ می شد، فراتر رفته و با توجه به منابع ارزشمند هر جامعه، ابعاد جدیدتری یافته است؛ از همین رو دیگر امنیت محدود به امنیت داخلی یا خارجی نیست، بلکه با تغییر رویکرد به سوی «امنیت ملی» و ارائه تعریف موسعی از آن، آن را به امنیت سیاسی، نظامی، اقتصادی، اجتماعی و به طور کلی «منافع ملی» تقسیم می کنند. بوزان^۲ امنیت را بر پنج دسته تقسیم می کند: نظامی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی.^۳

^۱ ساریخانی، عادل، پیشین، ص ۳۱

^۲ Bozan

^۳ درباره مفهوم امنیت ملی ر.ک.

الف-دایره المعارف دموکراسی، زمستان ۱۳۸۳، زیر نظر سیمور مارتین لیپست، ترجمه کامران فانی و دیگران، چاپ مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه

بنابراین امنیت ملی «نه تنها شامل حفاظت از دولت، سرزمین های تابعه و افراد آن در برابر تهاجم فیزیکی یک نیروی خارجی است؛ بلکه حفاظت از منافع مهم اقتصادی، سیاسی، نظامی، اجتماعی، فرهنگی و ارزشی دولت در برابر حمله های ناشی از منابع داخلی و خارجی را در بر می گیرد که ممکن است این منافع را تضعیف، فرسوده و نابود سازد و در نتیجه بقای دولت را به مخاطره اندازد. چنین حفاظتی ممکن است با ابزارهای نظامی یا غیرنظامی پیگیری شود.»^۱ وارد ساختن گونه های دیگر از امنیت زیر امنیت ملی وابسته به خواست دولتهاست. به طوریکه امروزه شاهد گونه جدید امنیت تحت عنوان «امنیت فضای سایبر» هستیم. تأمین امنیت فضای سایبر بدلیل وابستگی منافع ملی و امنیت ملی به آن مدتی است که مورد توجه دولتها قرار گرفته است.

وابستگی زیر ساختهای حیاتی کشورها به فن آوری اطلاعات و ارتباطات، آسیب پذیرهای آنها را در برابر تهدیدات سایبری افزایش داده و لذا امنیت، اطلاعات و سیستمهای اطلاعاتی بیش از پیش حائز اهمیت شده و بلکه یکی از مؤلفه های امنیت ملی می باشد. به طوریکه متخصصان امنیت اذعان می دارند: «کارشناسان امنیت داخلی، علی رغم به کارگیری جدیدترین انواع رایانه، از وجود آنها در هراسند. گویی رایانه ای کردن امور بیش از آنکه موجبات امنیت ما را فراهم آورد، به آسیب پذیرتر شدن کلی جامعه می انجامد. بنا به ادعای یک کارشناس؛ رایانه ها در کلیه ی امور زندگی ما، از دفاع ملی گرفته تا شبکه های حمل و نقل، سیستم های توزیع مواد غذایی، شبکه های برق رسانی و تقریباً تمامی ابعاد زیر بنایی موجود نقشی حیاتی ایفا می کنند و کسی که با طرز کار این نظام آشنایی داشته باشد این توانایی را دارد که آسیب های جدی بدان وارد و حتی کل اقتصاد مملکت را دچار اختلال کند. پس مشاهده می شود که یک نفر به تنهایی قادر است، کل اقتصاد مملکت را دچار اختلال کند! برای مقابله با این قضیه باز باید مؤسسات امنیتی هر چه بیشتری را به رایانه مجهز کرد.»^۲

ب-پاپ، دانیل. س و آلبرتس. دیوید. س، پاییز ۱۳۸۵، امنیت در عصر اطلاعات، الزامات امنیت ملی در عصر اطلاعات؛ ترجمه علی علی آبادی و رضا نخجوانی، انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی

^۱. پاپ، دانیل. س و آلبرتس. دیوید. س؛ پیشین، ص ۱۵

^۲. هیلزگری، کریس، ۱۳۸۱، جنگ پست مدرن سیاست نوین درگیری، ترجمه احمد رضا تقاء، انتشارات، دوره عالی جنگ، ص ۶۷

در این میان چند نکته قابل ذکر است؛ نخست اینکه، چنانچه گفته شد امنیت خود ارزشی موسع است که از ارزش‌های دیگر نشأت می‌گیرد؛ در فضای سایبر این ارزش‌ها شامل تمامیت اطلاعات و سیستم‌ها، محرمانگی اطلاعات^۲ و سیستم‌ها و دسترس پذیری^۳، به عنوان ارزش‌های ماهوی (که ارزش‌های بنیادین یا ارزش‌های اولیه نیز گفته می‌شود) می‌باشند. از نظر شکلی نیز معیارهایی برای این ارزش‌ها بیان شده است که شامل: استنادپذیری^۴، انکارناپذیری^۵ و پاسخگویی^۶ می‌باشند. بنابراین امنیت به مجموع این معیارها بار می‌شود و خود ارزشی ثانوی می‌یابد. ارزش این بحث در حملات سایبری مشخص می‌شود؛ به همین خاطر جرایم امنیتی در فضای سایبر علیه هر یک از ارزش‌های فوق واقع می‌شود و در اشکال مختلفی بروز می‌یابد که هر یک ارزش خاصی را به مخاطره می‌اندازند.

دوم اینکه، تهدیدات و حملات سایبری هم می‌توانند امنیت ملی و هم امنیت بین‌المللی را با چالش مواجه می‌سازد. اگرچه امنیت ملی به امنیت فضای سایبر وابسته شده است اما امنیت فضای سایبر محدود به امنیت ملی نمی‌شود؛ این فضا فرامرزی و جهانی است، محدود به مرزها نیست. مبادلات، ارتباطات، تجارت و بانکداری و مواردی این‌چنینی، اکنون با بهره‌گیری از فضای سایبر، مرزها را درنوردیده و گستره‌ای جهانی یافته است؛ برای مثال در جهان کنونی تصور بانکداری غیر الکترونیکی

^۱. تمامیت یا یکپارچگی یعنی جلوگیری از تغییر و تبدیل غیر مجاز داده‌ها. بدین معنی که فقط اپراتور معرفی شده می‌تواند تغییرات را در سیستم وارد کند. مفهوم یکپارچگی مستقیماً به قابلیت اطمینان در کارکرد مؤثر و بدون خطای سیستم اطلاعات مربوط می‌شود.

^۲. محرمانگی یعنی جلوگیری از افشاء غیر مجاز اطلاعات، عرفاً، محرمانگی به معنای دستیابی کنترل شده به اطلاعات بود. این اصطلاح بدین معناست که دستیابی به داده‌ها تابعی از شخص طالب دستیابی و نوع دستیابی است. برای یک شخص دستیابی می‌تواند فقط خواندنی یا (read only) و برای دیگران می‌تواند خواندنی و نوشتنی (read and write) باشد. امتیازهای دیگر دستیابی نیز را می‌توان به همین صورت تنظیم کرد.

^۳. دسترس پذیری به معنی جلوگیری از محدودیت غیر مجاز در استفاده از اطلاعات و منابع است. اطلاعات بایستی در هر زمانی که لازم است قابل دسترس باشد

^۴. به معنای شناسایی قبلی عوامل مبادله اطلاعات یا اطمینان از صحت هویت شخصی که مشخصات خود را ارائه کرده است. این شناسایی صرفاً ناظر به ارائه کنندگان و کاربران نیست، بلکه تعیین هویت شامل، خدمات، ابزارها و حتی متقاضیان نیز می‌گردد.

^۵. یعنی اثبات این که اطلاعات حقیقتاً برای گیرنده فرستاده شده و فرستنده حقیقتاً همان فردی بود که اطلاعات را ارسال کرده است

^۶. با این معیار چارچوب مسولیت‌های طرفین تعریف و اجرا می‌گردد.

چیزی غیرممکن و محال می نماید، چرا که اساس فعالیت های بانکی مبتنی بر سرعت و دقت مبادلات است که این امر جز با استفاده از تسهیلات فضای سایبر ممکن نمی نماید.

هرچند برخی از راه بررسی اهداف مجازات‌ها به پیشگیری کیفری از جرایم ارتكابی در فضای سایبر همچون فضای واقعی یا فیزیکی اندیشیده اند و با بیان اینکه سزادهی و اعمال مجازات از دیرباز به عنوان راهکاری در راستای اعاده نظم عمومی و ترمیم جراحاتی که در اثر عمل بزهکار بر پیکره جامعه وارد آمده، مورد توجه نظام‌های حقوقی مختلف قرار گرفته است و در دوران معاصر نیز ابزارهای اجبارکننده و قهرآمیز حقوق کیفری، به عنوان یکی از اشکال واکنش اجتماعی علیه بزهکاری و پیشگیری از تکرار جرم، تابع همان رسالت‌ها و اهداف است. به دنبال آن هستند که نشان دهند؛ اعمال مجازات بر بزهکارانی که در فضای مجازی مرتکب جرم می‌شوند نیز از این اهداف تبعیت می‌کند. جدا از اینکه پیشگیری کیفری اساساً و به طور مستقیم از تدابیر پیشگیری از وقوع جرم به مفهومی که در سیاست جنایی به کار می‌رود، محسوب نمی‌شود؛ باید خاطر نشان کرد که بستر جرم سایبری یعنی فضای سایبر به گونه‌ای نیست که دقیقاً بتوان از همان چهارچوب های فضای بیرونی بهره برد.^۱

بخش دوم: پیشگیری از جرایم سایبری

جرایم سایبری، پدیده‌ای انکارناپذیر در حوزه سیاست جنایی بسیاری از کشورهاست همین امر باعث شده است بحث پیشگیری از جرایم سایبر اهمیت ویژه‌ای یابد.

اتخاذ سیاست های پیشگیرانه مقتضی و متناسب با فضای سایبر هرچند با توجه به ویژگی های این فضا (جهانی و بی مرز بودن، پنهانی و پوشیده بودن و کنترل ناپذیر بودن) چالش های جدی در برابر اتخاذ تدابیر پیشگیرانه ایجاد کرده است لیکن اهمیتش را به جهت ایجاد امنیت در این فضا از دست نمی دهد.

^۱. قناد، فاطمه؛ ۱۳۸۸، *پیشگیری کیفری از جرایم ارتكابی در فضای مجازی*، مجموعه مقالات نخستین همایش ملی پیشگیری از جرم: پیشگیری از تکرار جرم و بزه دیدگی، دفتر تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا، ص ۲۱۹

با پیشگیری اجتماعی از جرایم سایبر با توسل به کدهای رفتاری و پیشگیری کرداری در حیطه های مختلف شغلی، آموزش کاربران و اطلاع رسانی و اطلاع گیری و رعایت حقوق و آزادی بیان و عقیده و احترام به حریم خصوصی افراد و حکم رانی مطلوب در فضای سایبر با حاکمیت قانون، شفافیت و پاسخگویی و مسئولیت پذیری دولت می توان از برخی جرایم سایبری جلوگیری نمود.

این نوع پیشگیری علی رغم تحمل هزینه های بسیار برای دولتها و تأثیری گذاری کم به ویژه در مجرمین بالقوه، در برخی موارد همچون جرایم علیه کودکان مؤثر واقع شده و استفاده از آن توصیه می شود.

در مورد پیشگیری وضعی از آنجا که پیشگیری وضعی ماهیتی فنی دارد در مورد جرایم سایبر در فضای مجازی مورد استفاده بیشتر قرار می گیرد اما در عمل عواملی مانع تحقق اهداف پیشگیری وضعی از جرایم می شود.

اول اینکه مجرمان سایبر تخصص و مهارت بالا دارند دوّم انواع ابزارهای اتکاب جرم در اختیار همگان است سوّم در مقابل روش های پیشگیری مانند فیلترینگ^۱، فیلتر شکن ها جهت خنثی کردن شبکه های فیلتر شده توسط کاربران استفاده می شود. علاوه بر آن محدودیت های حقوق بشری که در سه اصل آزادی بیان، جریان آزاد اطلاعات و حریم خصوصی می باشد و در قانون اساسی کشور ما نیز از موانع پیشگیری وضعی می باشد یکی از مشکلات سد راه پیشگیری وضعی است.

۳-۲-۱ راههای پیشگیری از جرایم سایبری

۳-۲-۱-۱-۱ حفاظت

حفاظت یا به تعبیر دیگر سد بندی در برابر حملات سایبری به اقدامات فنی گفته می شود که در سامانه ها و شبکه ها در راستای پیشگیری از رخنه گری اتخاذ می شود. نباید پنداشت که حفاظت از سامانه ها و شبکه ها تنها محدود به پیشگیری از نفوذ غیرمجاز یا رخنه گری است بلکه برخی تدابیر پیشگیرانه ناظر به زمانی است که مرتکب موفق به ورود به سامانه یا شبکه شده است؛ ولی هنوز دست به اقدامات خرابکارانه نزده است؛ از این رو حفاظت از سامانه یا شبکه و داده های موجود در آن شامل هر اقدامی است که بتواند در لباس تدابیر امنیتی ظاهر شود. با این حال حفاظت از سامانه یا

^۱. پالایش، معادل فارسی فیلترینگ

سیستم بیشتر با بارو یا دیوار آتشین مشهور شده است ولی باید دانست که نصب بارو آتشین یکی از روش های حفاظت است؛ هرچند که مهمترین و برجسته ترین آنها به شمار می رود.^۱ بارو آتشین یا دیوار آتشین^۲ « یک سیستم امنیتی است که با هدف محافظت شبکه یک سازمان در مقابل تهدیدهای خارجی طراحی شده است؛ مثلاً اشخاص کنجکاوی که بدون مجوز از شبکه های دیگری چون اینترنت وارد یک سیستم می شوند. این سیستم امنیتی که معمولاً ترکیبی از سخت افزار و نرم افزار است، از ارتباط مستقیم کامپیوترهای موجود در شبکه سازمان با کامپیوترهای خارج از شبکه جلوگیری می کند. در عوض تمامی ارتباطات از طریق یک سرویس دهنده پراکسی که خارج از شبکه سازمان است، هدایت شده و همین سرویس دهنده است که درباره امن بودن یا نبودن عبور یک پیام یا فایل از طریق شبکه سازمان تصمیم گیری می کند.»^۳

۳-۲-۱-۲ پالایش

پالایش یا غربال داده ها از یک نظر همان حفاظت است ولی نه حفاظت داده ها و سامانه ها بلکه حفاظت کاربرها و مشترکین اینترنتی. به همین دلیل چون نمی توان همچون حفاظت از داده ها یا سامانه ها، دیوارهایی برای حفاظت کاربران کشید، پس باید اطلاعات را غربال کرد و محتویات مجرمانه و غیر قانونی را با تدابیر فنی پالایش کرد.

پالایش معادل فارسی فیلترینگ است و فیلتر واژه ای است که از زبان های انگلیسی و فرانسوی وارد زبان فارسی شده است و شیوع و کاربرد فیلتر و فیلترینگ برای اینترنت به دلیل سابقه کاربرد آن برای علوم نظیر شیمی است. عموماً فیلتر، صافی، پالایه یا به پارچه یا کاغذ یا آلتی که برای تصفیه کردن آب یا مایع دیگر به کار می رود، معنا می شود^۴ و طبعاً عملی را که فیلتر یا همان وسیله صافی کننده انجام می دهد، فیلترینگ گویند. بنا به انتخاب فرهنگستان ادب فارسی معادل فارسی این اصطلاح پالایش و معادل فارسی فیلتر، پالایه است.

مبنای اصلی فیلترینگ انسداد محتویات مضر و در امنیت گذاشتن کاربران و مشترکین است. در واقع فیلترینگ پرده ای نازک و خدشه پذیر بر چهره زشت و سیاه اینترنت است. اما فیلترینگ در برخی

^۱. پاکزاد، بتول، پیشین، ص ۲۸۱ به بعد

^۲. Firewall

^۳. هیأت مؤلفان و ویراستاران انتشارات مایکروسافت، پیشین، ص ۳۰۴

^۴. عمید، حسن؛ فرهنگ فارسی عمید، موسسه انتشارات امیرکبیر، چاپ سی و یکم، ۱۳۸۴ ص ۹۲۸

موارد فراتر از انسداد محتویات مضر عمل می کند و در خدمت افراد یا دولت هایی قرار می گیرد که در صدد حذف اینترنت یا حداقل کنترل یکجانبه آن هستند.

۳-۲-۱-۳ کنترل

کنترل و نظارت به معنای دیدبانی فضای سایبر است. کنترل بر خلاف دو تدبیر حفاظت و پالایش، صرفاً جنبه فنی ندارد و بلکه می تواند چهره انسانی نیز داشته باشد؛ یعنی برخی افراد همچون پلیس یا ارایه دهندگان خدمات اینترنتی (رساها)^۱ یا حتی اشخاص و سازمانهای غیر دولتی^۲ نظارت و کنترل مبادلات اینترنتی برآیند. بنابراین کنترل و نظارت را می توان پلیس سایبری نیز نام گذاشت. نظارت سایبری نهادهای امنیتی و پلیسی نخستین و مهمترین راهکار کنترل تهدیدات اینترنتی و پیشگیری از حملات سایبری است تا جایی که برخی ارایه دهندگان بزرگ خدمات اینترنتی را به این سمت سوق داده تا همواره از پشتیبانی یک نهاد پلیسی یا امنیتی بهره مند باشند.

۳-۲-۲ چالشهای موجود در فضای سایبر

یکی از چالش های جرایم رایانه ای در این است که مرتکب در بستری جرم را انجام می دهد که از دید همگان دور است و تنها خودش است و وسوسه های ذهنی که از خواست واقعی اش سرچشمه می گیرند. رسوخ به این فضای خلوت و تنها برای پیشگیری از وقوع جرم رایانه ای جز با شکستن حریم خصوصی افراد امکانپذیر نیست و در این صورت آنچه که صورت گرفته خودکامگی خواهد بود نه پیشگیری از وقوع جرم. در واقع توسل به سانسور^۳ یا پالایش فضای سایبر برای پیشگیری از جرم، خود یک جنایت بزرگتری است بر تعداد بیشماری از شهروندان.

۱. برگرفته از حروف اول عبارت «رساننده سرویس اینترنتی» ISP

۲. ان.جی.او. ها (ngo) به سازمان ها و انجمن های غیردولتی گفته می شود که در حوزه عمومی فعالیت دارند.

۳. سانسور در روزگار ما به دو صورت به کار برده می شود: سانسور بازدارنده و سانسور کیفری. سانسور بازدارنده پیش از انتشار به کار می رود و دومی بعد از انتشار. سانسور کیفری که مطابق حکم دادگاه و بر طبق قانون صورت می گیرد، معمولاً در دمکراسی ها انجام می شود. سانسور ممکن است شخصی و بر اساس توافق نیز باشد، چنانکه در مسائل امنیت ملی ناشران با هم توافق کرده باشند که مطلبی را منتشر نکنند. سانسور به طور کلی ویژه جامعه های استبدادی و فراگیر است. اما در جامعه های دمکراتیک نیز سانسور چه شخصی و چه رسمی وجود دارد. .. همچنین در همه کشورها قانون هایی برای جلوگیری از نشر آثاری که خلاف اخلاق و عفت عمومی شناخته می شوند وجود دارد و دامنه کاربرد آن بستگی به عرف جامعه و تفسیر دادگاه از مفهوم خلاف اخلاق و عفت عمومی دارد.» به نقل از آشوری، داریوش؛ **دانشنامه سیاسی**، انتشارات مروارید، چاپ چهاردهم، ۱۳۸۶، ص ۱۹۶

۳-۲-۳ چالشهای حقوق کیفری در فضای سایبر

به اعتقاد بسیاری از اندیشمندان حقوقی، جرایم محیط سایبر چالشهای جدی برای مدل سنتی موجود حقوق کیفری ایجاد کرده است به نحوی که حقوق کیفری کنونی کارایی لازم را در مواجهه با مشکلات حادث در فضای سایبر که به طور کلی سازماندهی متفاوتی از جهان واقعی دارد نخواهد داشت و همین امر نیاز به ایجاد سازمان نوین از حقوق کیفری را برای این فضا ضروری می نماید. یک علت این امر شاید آن است که علی الاصول براساس واقعیات تاریخی، فرهنگی و اجتماعی هر جامعه ای طی اعصار و قرون ایجاد شده و شکل گرفته است و با بروز واقعیات اجتماعی خاصی که در گذر زمان ایجاد می شوند دچار تعارض شده و قادر به حل مشکلات بوجود آمده نمی گردد.

این رویکرد نوین در عرصه حقوق جزای ماهوی سایبر کمتر و در عرصه حقوق جزای شکلی بسیار بیشتر مشهود است. در حقیقت، مشکلاتی که جرایم محیط سایبر در عرصه اجرا بوجود آورده است بسیار بیشتر از آنی است که قابل تصور باشد و در بسیاری اوقات چنین به نظر می رسد که حقوق جزا در مرحله اجرا در برابر این طیف جرایم نوین به استیصال و بن بست جدی رسیده است. این مشکلات بیشتر در راستای ویژگیهای منحصر به فرد محیط سایبر است که سابقاً حقوق جزای کلاسیک با آن برخورد نکرده و در بسیاری اوقات پاسخی برای آن پیش بینی نکرده است. این مشکلات در عمل بر نحوه مسئولیت اشخاص در این فضا نیز بی تأثیر نبوده است در واقع مشکلات اجرایی در این فضاهای مسئولیت اشخاص رانیز به چالش کشیده و نیاز به طراحی یک سازماندهی نوین را در این حوزه باعث گردیده است.^۱

۳-۲-۴ چالشهای تحصیل ادله در فضای سایبر

یکی از چالشهای پی جویی فعالیتهای مجرمانه در حوزه محاسبات، گستره ی تحصیل کلیه ادله است بطور کلی چندین عامل در ایجاد این چالش نقش دارند.

نخست: اینکه ماهیت توزیعی شبکه ها موجب توزیع صحنه های جرم شده مشکلات عملی و صلاحیتی را به وجود آورده است به عنوان مثال در اکثر موارد امکان جمع آوری ادله از رایانه ای واقع در مکانهای مختلف فراهم نیست، حتی اگر تشریفات بین المللی یا داخلی برای تسهیل تبادل ادله دیجیتال مناسب باشد، این کار آن قدر پیچیده است که فقط در جرایم مهم قابل اجرا می باشد.

^۱ فضلای، مهدی، ۱۳۸۸ا، پیشین، ص ۶۳

دوم: اینکه از آنجا که داده های دیجیتال به راحتی قابل حذف و یا تغییرند، لازم است هرچه سریعتر جمع آوری و نگهداری شوند. ترافیک شبکه تنها به مدت یک ثانیه به طول می انجامد، اطلاعات ذخیره شده در حافظه ناپایدار رایانه ها فقط به مدت چند ساعت نگهداری میشوند، و همچنین پوشه های لوگ به خاطر حجم و ظرفیت شان فقط برای چند روز نگهداری می شوند به علاوه اگر مجرمین تخصص و فرصت کافی داشته باشند برای حفاظت از خود ادله را نابود کرده یا آنها را تغییر میدهند. **سومین** عامل که در این فرایند نقش ایفاء میکند حوزه گسترده تخصصی فنی است که در زمان مواجهه شبکه ها به افعال مجرمانه به آن نیاز می شود. از آنجا که هرشبکه متفاوت از دیگری است و فن آوریهای گوناگونی به روشهای منحصر به فرد با یکدیگر ترکیب می شوند هیچ شخصی به تنهایی قادر نیست با همه شرایط آشنا بوده به همه آنها رسیدگی نماید، بنابراین لازم است پیش از جمع آوری ادله افرادی که با فن آوری مربوط آشنائی دارند شناسایی شوند.

چهارم: حجم زیاد داده هایی است که اغلب در یک پی جویی مرتبط با سامانه های رایانه ای وجود دارد. جستجوی ادله مفید در میان حجم عظیمی از داده های دیجیتال میتواند مثل یافتن سوزنی در انبار کاه باشد.

پنجم: مرتبط ساختن یک شخص با فعالیت خاص با داده های موجود در یک رایانه یا شبکه، یکی دیگر از مشکلات است. حتی زمانی که مجرمین برای اخفای خود هیچگونه اقدامی نکرده اند باز هم میتواند از مسؤولیتهای وارده تبری جویند، با توجه به اینکه اخفای هویت در اینترنت تلاش چندانی لازم ندارد، مثلاً ممکن است مرتکب با استفاده از یک رایانه کتابخانه عمومی به راحتی هویت خود را مخفی کند.

فرایند استگانوگرافی که اختفای اطلاعات نیز نامیده میشود چالشهای مشابهی را برای ارزیابی به همراه دارد و کشف داده های دیجیتال را دشوار یا غیر ممکن می سازد.^۱

۳-۲-۵ چالشهای قواعد صلاحیت در فضای سایبر

سوء استفاده های فراوان از فضای سایبر باعث پیش بینی تدابیری شده که از آن جمله جرم انگاری است. آنچه مسلم است اعمال مجازات قانونی دربستر صلاحیت کیفری رخ می دهد در این میان

^۱. زندگی، محمد، پیشین، ص ۷۴ به بعد

ویژگیهای متمایز و منحصر به فرد فضای سایبر نسبت به دنیای فیزیکی باعث شده تادر زمینه صلاحیت کیفری در فضای سایبر مباحثی جدی و اساسی صورت گیرد و آراء مختلفی ابراز شود، بگونه ای که برخی از آن به فضای فاقد حاکمیت یاد می کنند و برخی معتقدند صلاحیت کیفری با جلوه های مختلف آن می تواند در فضای سایبر همانند دنیای فیزیکی حاکمیت داشته باشد. نامعین بودن حیطه های جغرافیایی و ضرورت تعیین محل ارتکاب جرم سایبری از جمله چالشهای اصلی مبحث صلاحیت در فضای سایبر است که به آن می پردازیم .

۳-۲-۵-۱ نامعین بودن حیطه های جغرافیایی

بی تردید قوانین و مقررات حاکم بر بستر عبور و مرور در فضای دادوستدهای اینترنتی با مقررات موجود برای دادوستدهای تجاری در جهان واقعی بسیار متفاوت خواهند بود. بخش عمده ای از این تفاوت ناشی از ویژگیهایی است که زمینه حضور راه دور را در اینترنت فراهم کرده، شبکه را بلحاظ فن آوری از بعد مکانی و فیزیکی متمایز می کند در حقیقت شبکه آنچنان نسبت به موقعیت جغرافیایی بی ربط است که تعیین مکان فیزیکی یک منبع یا کاربر اینترنتی اغلب ناممکن است. آگاهی از این موقعیت مکانی برای عملکرد شبکه و ایجاد کنندگان آن اهمیتی ندارد. آدرسهای اینترنتی جایگاه آنها را در شبکه مشخص می کند نه در مکان و موقعیت زمینی، البته برخی از آدرسهای اینترنتی مشخص کننده ی جغرافیایی یا مشخص کننده هایی را که از نظر جغرافیایی تعیین شده اند در خود دارند برای نمونه یک آدرس اینترنتی دارای پسوند uk در بریتانیای کبیر قرارداد ولی بیشتر آدرسهای اینترنتی فاقد این گونه تعیین کننده های جغرافیایی هستند. مهمتر از آن همه آدرس های اینترنتی به راحتی انتقال پذیرند. در این حالت هماهنگی و همسویی میان فضا و مکان واقعی از یک سو و فضای مجازی رایانه ای وجود ندارد. بر اساس قواعد صلاحیت قضایی^۱ اگر رکن مادی یک جرم درون حوزه قضایی شروع یا کامل شده باشد آن حوزه قضایی صالح به رسیدگی خواهد بود. با توجه به ماهیت جرم های اینترنتی تعیین محل ارتکاب جرم یا محل حصول نتیجه همیشه و به آسانی امکان پذیر نیست.^۲

۳-۲-۵-۲ ضرورت تعیین محل ارتکاب جرم سایبری

جرم سایبری به لحاظ ماهیت مجازی نمود عینی و ملموس شبیه آنچه در جرمهای سنتی مانند ضرب

^۱ صلاحیت قضایی در قبال مجرم

^۲ زندی، محمد، پیشین، ص ۷۸ به بعد

وجرح یا سرقت مشاهده می کنیم از خود به نمایش نمی گذارد بلکه جرم سایر درواقع دربستر دادوستد های الکترونیکی وعلیه داده ها واطلاعات وگاه به ندرت علیه سامانه های فیزیکی وسخت افزاری رخ می دهد. درجایی که جرم سایر بر داده ها ارتکاب یافته تعیین محل ارتکاب جرم، کاری بس دشوار به نظر می رسد. محل وقوع جرم سایر به طور دقیق عبارت است از:محل ومکانی که این داده ها دستخوش حمله های مجرمانه قرار گرفته ودگرگون شده اند. چگونه می توان یک رخداد غیر فیزیکی ومجازی رادردنیای فیزیکی ودربعد مکانی جستجوکرد؟

بااین وصف قوانین دادرسی سنتی که باپارامترهایی همچون محل ارتکاب جرم (صلاحیت سرزمینی) تبیین شده اند کارایی خودرااز دست خواهد داد،چون ما نمی دانیم جرم درکجا واقع شده است.

۳-۲-۵-۳ صلاحیت قضایی در قبال مجرمین

مسائل مربوط به صلاحیت قضایی در قبال جرائم ، تقریباً همیشه با در نظر گرفتن محل ارتکاب آنها بیان می شوند. این بدان دلیل است که صلاحیت قضایی جنایی همواره بر مبنای حضور واقعی و فیزیکی مجرم در درون حوزه استحضاطی و در مقابل میز محاکمه تعیین می شود. براساس قواعد صلاحیت قضایی اگر عنصر مادی یک جرم درون حوزه قضایی شروع یا کامل شده باشد، آن حوزه قضائی صالح برسیدگی خواهد بود. در مورد جرائم چند صلاحیتی، مانند آدم ربایی، تنها کافی است که یک عنصر مادی از جرم، درون یک حوزه قضائی در حال انجام باشد تا آن حوزه صالح برسیدگی شناخته شود.

تعامل و ادغام این قوانین ممکن است کاربران اینترنتی را با احتمال مجرم بودن درهرحوزه ذی صلاحی که با اینترنت در ارتباط است روبرو کند. همچنین ماهیت اینترنت امکان ارتباط متقابل بین چندین حوزه قضایی را فراهم آورده و عناصر یک جرم ممکن است نه تنها در مکان و حوزه ای با حضور فیزیکی مجرم شروع شده، و یا به نتیجه رسیده باشند، بلکه این امکان نیز هست که در تمام حوزه های دیگری که در اثر عملکرد کاربر به صورت الکترونیکی درگیر شده اند نیز بحث وقوع جرم مطرح باشد.^۱

اما مسئله مهم اینجاست که با توجه به ماهیت جرایم اینترنتی تعیین محل وقوع جرم و یا محل حصول نتیجه همیشه و به آسانی مقدور نیست و به فرض شناسایی محل ارتکاب جرم و یا محل

^۱ . زندگی ، محمد ، پیشین ، ص ۷۸ به بعد

حصول نتیجه جرم (در صورت تعدد محل‌های ارتکاب)، کدام حوزه صالح به رسیدگی خواهد بود و اگر چندین کشوردرگیر چنین جرایمی شده باشند، اینکه کدام کشور و مهمتر اینکه داخل هر کشور، کدام یک از حوزه‌های قضایی داخلی، صالح به رسیدگی خواهند بود، موضوع بحث است!

قریب به اتفاق کشورهای پیشرفته (حدود ۴۰ کشور)، با عضویت در کنوانسیون بین‌المللی جرایم محیط‌سایبر، تحت عنوان کنوانسیون بوداپست - ۲۰۰۱، سیستم واحدی را که کنوانسیون در خصوص کلیات، تعاریف، جرایم، مجازات‌ها و دادرسی کیفری جرایم محیط‌سایبر پیشنهاد نموده، بطور متحد پذیرفته‌اند.

۳-۲-۶ کنوانسیون جرایم محیط‌سایبر (بوداپست ۲۰۰۱)

بخش دوم از فصل دوم کنوانسیون، تحت عنوان صلاحیت، به تبیین اصول کلی صلاحیت کشورهای عضو در رسیدگی به جرایم محیط‌سایبر پرداخته.

در این بخش تنها یک ماده (ماده ۲۲) دارای ۵ بند، به این مهم اختصاص یافته. هر چند نقد ماده ۲۲ کنوانسیون، در حوصله این مقال نمی‌گنجد، اما بناچار و به نحو گذرا به بررسی این ماده می‌پردازیم: بند ۱: «هر یک از اعضاء باید به گونه‌ای اقدام به وضع قوانین و مقررات بنماید که در صورت لزوم در زمانی که جرم در موارد ذیل به وقوع می‌پیوندد، صلاحیت رسیدگی به هر یک از جرایم مندرج در مواد ۲ تا ۱۱ کنوانسیون را بوجود آورد:

الف) جرم در قلمروش بوقوع پیوسته باشد. یا:

ب) جرم در کشتی‌ای بوقوع پیوسته که پرچم آن کشور بر فراز آن برافراشته باشد. یا

ج) جرم در هواپیمایی بوقوع پیوسته که مطابق مقررات آن عضو به ثبت رسیده. یا:

د) در جایی که جرم مورد نظر مطابق قوانین جزایی قابل مجازات شناخته شده و توسط تبعه‌اش ارتکاب یافته یا جرم ارتكابی از جمله جرایم واقع در حوزه صلاحیت جهانی حقوق جزا باشد.^۱

صدر بند ۱ ماده ۲۲ به گونه‌ای نگارش یافته که این امید را زنده می‌کند: که کشورهای عضو مجاز شناخته شده‌اند تا قوانین خاص و جدیدی در راستای پیشگیری و مبارزه با جرایم محیط‌سایبر و

۱. جلالی فراهانی، امیر حسین، ۱۳۸۸ب، کنوانسیون جرایم سایبر و پروتکل الحاقی آن، معاونت حقوق و توسعه ی قضایی قوه قضائیه، خرسندی، ص ۹۳

منطبق با ماهیت مجازی شبکه، وضع نمایند. اما بلافاصله با برشمردن شقوق ۴ گانه، این گمان را از ذهن بیرون می‌برد و وضع به حالت دادرسی‌های سنتی برمی‌گردد.

شقوق چهارگانه بند ۱ ماده ۲۲ دقیقاً همان مواردی را دربرمی‌گیرد که در دادرسی‌های کیفری سنتی خوانده‌ایم. حال آنکه ورود آنها در قوانین محیط سایبر نه تنها هیچگونه انطباقی با اوضاع و احوال و شرایط ارتکاب جرایم سایبر ندارد بلکه با آن منافات نیز دارد.

مثلاً در خصوص کشتی صاحب پرچم و یا هواپیما، فرض ارتکاب جرم سایبر، بسیار نادر و حتی در بسیاری موارد غیر ممکن بنظر می‌رسد. حتی اگر عقیده داشته باشیم که: «فرض محال، محال نیست»، باز هم این ماده بسیار ناقص بنظر می‌رسد چون زمانیکه ما درگیر بحث تعیین صلاحیت سرزمینی کشورها در جرایم سایبر هستیم، بحث از جرایم ارتكابی در کشتی و هواپیما، لغو و بیهوده است چرا که این موارد (کشتی، هواپیما و...) تحت شرایط خاص خود، جزئی از قلمرو حاکمیت کشور صاحب پرچم به حساب آمده و ابهام و اجمالی در صلاحیت کشور صاحب پرچم در مورد رسیدگی به جرایم ارتكابی در این گونه ادوات وجود ندارد و فرقی نیست میان جرایم سنتی مثل قتل و یا ضرب و جرح و ... و جرایم سایبری ارتكاب یافته در کشتی و هواپیما.

در خصوص جرایم ارتكابی توسط تبعه و یا جرایم حوزه صلاحیت جهانی، در قوانین دادرسی سنتی هیچ‌یک از کشورها ابهامی در صالح بودن کشور صاحب قلمرو نیست و اصلاً نیازی به دوباره نویسی این موارد در بند ۱ نبوده است.

بحث اصلی، حل این مسئله است که در جرایم سایبر، اصلاً محل وقوع جرم کجاست؟! و مجرم کیست؟!

زمانیکه این سؤالات پاسخ داده نشده چگونه می‌توان به تبیین صلاحیت سرزمینی و یا شخصی برای کشورها پرداخت؟ آیا ابتدا نباید دانست جرم در حوزه کدام کشور توسط چه شخصی ارتكاب یافته و بعد، حوزه ارتكابی را صالح برسدگی دانست؟!

بند ۲ ماده ۲۲ نیز، چون ناظر به شقوق ب تا د بند ۱ است، تبعاً با سؤالات فوق روبروست.^۱
بند ۲: «هریک از اعضاء می‌توانند حق عدم اجرا یا اجرای موضوعات یا شرایط بخصوصی را در محدوده مقررات صلاحیتی مندرج در شقوق ب تا د این ماده یا قسمتی از آن برای خود محفوظ دارند.»

^۱. جلالی فراهانی، امیر حسین، ۱۳۸۸ب، پیشین، ص ۹۴

به صراحت قسمت دوم بند ۳ ماده ۲، این قواعد صلاحیت را در جایی مجری دانسته که متهم در حوزه کشور عضو قرار دارد و کشور عضو آن متهم را با استناد به اصل عدم استرداد تبعه، به کشور تقاضا کننده استرداد، مسترد نمی‌دارد. پس کشور عضوی که متهم در آن قرار دارد را ملزم به احراز صلاحیت کیفری خود و محاکمه و مجازات مرتکب نموده است.

بند ۳: «هر یک از اعضاء باید به گونه‌ای اقدام به وضع قوانین و مقررات نماید که در صورت لزوم امکان وضع صلاحیت درباره جرایم مندرج در پاراگراف ۱ ماده ۲۴ این کنوانسیون وجود داشته باشد. این موارد درجایی است که متهم در قلمرو آن عضو قرار دارد و آن عضو نیز متهم مورد نظر را صرفاً به خاطر تابعیت و پس از دریافت درخواست استرداد از طرف دیگر دولت عضو، مسترد نمی‌کند.» در بند ۴ ماده ۲۲ کنوانسیون را معارض قوانین صلاحیت داخلی کشورها ندانسته و به نوعی خواسته تا کشورها را ترغیب به وضع قواعد صلاحیتی در این باب نماید.

بند ۴: « این کنوانسیون مانع اجرای هرگونه صلاحیت کیفری که مطابق قانون داخلی به مرحله اجرا درمی‌آید نمی‌شود. »

همانطور که ملاحظه میشود بازهم کنوانسیون راه حل عملی و منطقی در راستای حل معضلات صلاحیت ارائه نمی‌کند. از سوی دیگر بدیهی است که کشورهای عضو در هر کنوانسیون، اختیارات داخلی قانونگذاری خود در مسایل مختلف حقوقی، خصوصاً حوزه قانونگذاری حقوق کیفری را ساقط و یا محدود نمی‌کنند و تصریح بند ۴ به این اختیار دولتها، امری راهگشا نخواهد بود.^۱

در بند ۵ ماده ۲۲ بحث تعارض صلاحیت دولتها در جائیکه چند کشور صالح به رسیدگی هستند مطرح گردیده اما تنها راه حلی که ارائه شده به شور نشستن کشورهای صالح و انتخاب یک کشور و تفویض اختیار تعقیب و رسیدگی قضایی به کشور منتخب بوده است. چنانچه گذشت، حتی بند ۵ نیز راه حلی در جهت حل تعارض صلاحیتها ارائه نداده و تنها شور و انتخاب نماینده را برای رسیدگی کیفری پیشنهاد نموده.

مسئله اول - تعیین محل ارتکاب جرم سایبر :

جرم سایبر بلحاظ ماهیت مجازی و غیر واقعی خود، حقیقتاً نمود عینی و ملموسی، شبیه آنچه در جرایم سنتی مثل ضرب و جرح و یاسرقت و ... مشاهده می‌کنیم از خود به نمایش نمی‌گذارد. بلکه

^۱ جلالی فراهانی، امیر حسین، ۱۳۸۸ب، پیشین، ص ۹۴

جرم سایبر در واقع در بستر مبادلات الکترونیکی و بر روی داده‌ها و اطلاعات و بعضاً (بندرت) بر روی سیستم‌های فیزیکی و سخت افزاری ارتکاب می‌یابد.

در جائیکه جرم سایبر بر روی داده‌ها ارتکاب یافته، تعیین محل ارتکاب جرم کاری بس دشوار و در برخی موارد حتی غیر ممکن بنظر می‌رسد. محل وقوع جرم سایبری بطور دقیق یعنی محل و مکانی که این داده‌ها دستخوش حملات مجرمانه قرار گرفته و دگرگون شده‌اند.

چگونه می‌توان یک رخداد غیر فیزیکی و مجازی را در دنیای فیزیکی و در بعد مکانی جستجو کرد؟ حتی اگر جرم سایبری بر روی قطعات فیزیکی و سخت افزاری ارتکاب یافته و باعث بروز اختلالات و یا از کارافتادگی آنها گردد، باز هم بطور قطع نمی‌توان نظر داد که محل وقوع جرم سایبری همان محل وجود قطعات سخت افزاری آسیب دیده خواهد بود. چرا که در قریب باتفاق اینگونه جرایم، عمل مجرمانه در مکانی دیگر انجام گرفته و تنها نتیجه مجرمانه بر روی قطعات سخت افزاری پدیدار گشته است.

در هر صورت، تعیین محل ارتکاب فعل مجرمانه (سایبری) در فضای مجازی مبادلات داده‌ها، براحتی امکان پذیر نبوده و نیست. برای مثال: کاربری در شهر لندن با مخاطب خود در شهر پاریس ارتباط اینترنتی برقرار نموده و در طی این تماس، با نفوذ غیر مجاز به بانک داده‌های شخص مخاطب خود در پاریس اقدام به سرقت اطلاعات مورد نیاز خود از مخاطب نموده و سپس با تخریب اطلاعات باقیمانده، بانک اطلاعات وی را ترک مینماید.

حتی در این مثال ساده نیز نمی‌توان معین نمود محل ارتکاب این جرائم (نفوذ غیرمجاز- سرقت داده - تخریب داده) کجاست!^۱

چرا که شخص مرتکب در لندن با استفاده از برنامه‌های خاص نرم افزاری اقدام به نفوذ غیر مجاز به سیستم‌های مخاطب خود در شهر پاریس نموده و در همین حین مرتکب جرائم دیگری نیز بر روی داده‌های کاربر فرانسوی گردیده و کاربر فرانسوی بر روی رایانه خود نتیجه این افعال مجرمانه را بصورت بروز اختلالات در برنامه‌ها و سیستم‌های خود مشاهده می‌کند. این‌ها همه در حالیست که در واقع پایگاه داده‌ها در شهر تورنتو کانادا واقع است و اگر سرقت، تخریب و هرگونه جرمی بر روی داده‌ها رخ داده

^۱. دولت‌شاهی، شاهپور، ۱۳۸۴ مجموعه مقاله‌های همایش بررسی جنبه‌های حقوقی فناوری اطلاعات، قم سلسبیل

باشد در واقع آن پایگاه داده‌ها مورد حمله قرار گرفته و کاربرفرانسوی فقط نمایشی از آنرا در پاریس مشاهده خواهد کرد.

ملاحظه میشود که جرایم محیط سایبر بر خلاف جرایم سنتی که در مکانهای مشخص و یامحصوری اعم از یک اتاق، یک ساختمان و یا یک منطقه رخ میدهند، ممکن است در چند گوشه کره زمین ارتکاب یابند همچنین با این تفاوت که نه تنها از نقطه نظر فنی و تکنیکی بلکه از نقطه نظر حقوق کیفری نیز نمی‌توان بطور حتم مکان واحدی را بعنوان محل ارتکاب جرم برگزید.

این اوصاف تدابیر قوانین دادرسی سنتی که با پارامترهایی همچون محل ارتکاب جرم (صلاحیت سرزمینی) تبیین شده‌اند، کارائی خود را از دست خواهند داد. زیرا اصلاً در وهله نخست شروع به تعقیب و رسیدگی به این جرائم خاص نمیدانیم جرم در کدام حوزه واقع شده تا بنابه اصل صلاحیت سرزمینی کشور صالح و سپس با توجه به قواعد پیش بینی شده در قوانین دادرسی، حوزه قضایی صالح را شناسایی نمائیم.

مسئله دوم - شناسائی تابعیت شخص مرتکب :

هنگامیکه بحث از تابعیت شخص مرتکب به میان می‌آید بلافاصله مفهوم صلاحیت شخصی در آئین دادرسی کیفری به ذهن متبادر می‌شود. اینکه مرتکب دارای چه تابعیتی است در بسیاری موارد کشور متبوع وی را صالح به رسیدگی به اتهامات وی می‌نماید چنانکه در ماده ۷ قانون مجازات اسلامی نیز رسیدگی به کلیه جرائم ارتكابی توسط ایرانیان در هر کجای جهان را در صلاحیت دادگاههای کیفری داخلی دانسته است.^۱

اما در جرائم سایبری، حتی تابعیت مرتکب نیز ناشناخته است. چرا که در فضای مجازی کاربران باشناسه‌های قرار دادی همچون IP ها (قراردادهای اینترنتی) که تماماً مجازی و غیر قابل مشاهده و لمس هستند، شناسایی میشوند و حتی در صورت شناسایی کاربر مرتکب جرم، در واقع ما، هویت مجازی و قراردادی وی را شناسایی کرده‌ایم نه هویت واقعی او را همچنان که در ادارات تشخیص هویت پلیس کشورها صورت می‌پذیرد.

مسئله سوم - حل تعارض صلاحیت‌ها:

فرضی رادر نظر می‌گیریم که صلاحیت قضایی بیش از یک کشور و یا در سیستم داخلی، بیش از یک

^۱ . دولت‌شاهی، شاهپور، پیشین

حوزه قضایی در رسیدگی به یک جرم و یا اتهام مرتکب احراز گردیده. ظاهراً این تعارض پدید آمده شبیه به تعارضات سنتی و تابع قواعد حل تعارضات سنتی خواهد بود. اما میدانیم در تعارض صلاحیت‌ها در حالت سنتی، ابعاد دامنه جرم یا جرائم، مشخص و محدود است و با توسل به راهکارهای ارائه شده از جمله استرداد و... تا حد قابل توجهی می‌توان به این تعارضات خاتمه داد. اما نظر به دامنه شمول جرایم موضوع این بحث و فراگیر بودن و امکان ورود خسارات و زیانهای غیر قابل تصور (همانند خواباندن شبکه سراسری برق رسانی یک کشور یا چند کشور هم‌جوار) دیگر به سادگی قبل نمی‌توان تعارض پیش آمده در صلاحیت دولتها را حل نمود. چرا که هر دولت آنچنان از این جرایم صدمه دیده که براحتی حاضر نیست از صلاحیت خود صرف نظر نموده و اختیار رسیدگی را به دولتهای دیگر محول نماید.

در یک رویکرد کلی در خصوص جرایم سایبری می‌بایستی فضای ذهنی قانونگذار را از محیط واقعی و فیزیکی خارج نموده و در محیط کاملاً مجازی و غیر واقعی قرارداد. از سوی دیگر ماهیت غیر واقعی جرایم سایبری باعث گردیده تا مرزهای جغرافیایی و مفهوم سرزمینهای مجزا، رنگ باخته و اصطلاحاً عبارت «صلاحیت غیر مبتنی بر مرز» یا «صلاحیت فرامرزی» جایگزین صلاحیت‌های مبتنی بر حیطه بندیهای جغرافیایی سیاسی و طبیعی گردد. چرا که ماهیت جرائم سایبر اصولاً ماهیتی فرامرزی بوده و می‌بایست بدون در نظر گرفتن مکان و موقعیت فیزیکی مرتکب، محل ارتکاب و ... مورد بررسی قرار گیرند.^۱

راه حل پیشنهادی در تعیین دادگاه صالح، تنها عبور از قواعد سنتی و در نظر گرفتن موقعیت بزه دیده است. یعنی چنانچه بزه دیده جرائم سایبر به دادگاه کیفری محل اقامت خود، تقدیم شکوائیه نماید دادگاه، تنها بر مبنای اینکه بزه دیده در حوزه آن دادگاه ساکن است می‌باید خود را صالح بر رسیدگی دانسته و با قبول شکایت، اقدام به تعقیب و رسیدگی قضایی نماید. زیرا تنها محلی که می‌توان تحقیقات مقدماتی را از آنجا آغاز نمود و امکان جمع آوری آثار جرم در آن وجود دارد، محلی است که متهم در آن اقامت داشته و حداقل، نمایشی از وقوع جرم سایبر بر روی داده‌ها و یا سیستمهای او قابل رؤیت می‌باشد.

^۱. دولتشاهی، شاهپور، پیشین

مشکلی که در پی این قضیه پیش خواهد آمد، تعدد بزه دیدگان و در نتیجه تعدد مراجع قضایی صالح به رسیدگی خواهد بود. مثلاً در جرم انتشار ویروسهای مخرب رایانه ای که صدها و یا هزاران کاربر را در سطح یک کشور حتی در سطح جهان، بزه دیده خود واقع می‌سازد، چنانچه هریک از بزه دیدگان به دادگاه محل اقامت خود اعلام جرم و تقدیم شکوائیه نماید، دهها و دهها مرجع قضایی اقدام به پیگیری، تعقیب و رسیدگی نسبت به یک جرم واحد و احتمالاً بامتهم واحد، خواهند نمود. ناگفته پیداست که مهمترین تبعات چنین اقدامی، تراکم پرونده‌های کیفری در دادگاههای متعدد و تهافت و تعارض آراء صادره خواهد بود.

بخش سوم: تدابیر شکلی

تدابیر شکلی ناظر به همان آیین دادرسی کیفری است. با این حال شاید بتوان گفت که تدابیر شکلی برای رویارویی با پدیده مجرمانه، عام‌تر از آیین دادرسی کیفری است و علاوه بر فرآیند رسیدگی به برخی تدابیر شکلی پیشگیرانه یا حتی برخی تدابیری که به ظاهر در مقررات ماهوی به آن اشاره می‌شود مانند آزادی مشروط یا تعلیق اجرای مجازات نیز اشاره دارد. تدابیر شکلی، واپسین و عینی‌ترین پاسخ به اقدامات جاسوسی سایبری است؛ زیرا در این مرحله است که اقدامات جاسوسی سایبری با توسل به ادله خاص کشف و در برابر دیدگان عموم قرار می‌گیرد و در همین مرحله است که جاسوسان سایبری، به خاطر اقدام مجرمانه شان در برابر فرشته عدالت زانو زده و در انتظار حکم عادلانه هستند و بالاخره در همین مرحله است که عنوان‌های پیش بینی شده در مقررات ماهوی بر رفتار مرتکب تطبیق داده شده و کیفرهای پیش بینی شده در این قوانین به اجرا در می‌آید. پس تدابیر شکلی نقطه حساس برخورد مستقیم و سرکوبگر با جاسوسان است.^۱

^۱ پاکزاد، بتول، پیشین، ص ۳۱۴

بخش چهارم : تعقیب و رسیدگی جرایم رایانه ای در ایران

اثبات جرم رایانه ای و محکومیت متهم به مجازات های مقرر قانونی همانند جرایم ، بدون تعقیب و رسیدگی ممکن نیست. مسأله تحقیق جرم رایانه ای مشکلات خاص خود را دارد . از نقطه نظر جرم یابی ، ضرورت دارد که پلیس و مقامات قضایی توانایی تحقیقات در محیط های رایانه ای را بدون همکاری متهمان و کاربران دارا باشند .

پلیس و دیگر عوامل قضایی باید قادر به تحقیق و تعقیب جرایمی که در محیط های رایانه ای رخ می دهد، باشند و قابل قبول نیست که جرایمی بدون مجازات باقی بمانند ، از این رو باید به آموزش این افراد و همچنین وضع مقررات شکلی لازم در زمینه اختیارات مقامات تحقیق مبادرت نمایند.

۳-۴-۱ مشکلات تعقیب و تحقیق و اجرای احکام کیفری جرایم سایبری

کشف ، تحقیق و تعقیب جرایم سایبری بسیار دشوار است . بسیاری از آنها عملاً کشف نمی شوند، لذا رقم سیاه^۱ جرایم در این حوزه بسیار زیاد است. هنوز روش کارآمدی برای نظارت مؤثر بر این فضا ایجاد نشده و عواملی نظیر پلیس گشت سایبر^۲ و حتی روشهای فنی نظارت و کنترل ، نظیر پالایش اطلاعات غیرقانونی کافی نیست. همچنین روشهای تکنولوژیک و فناوری های نوین این امکان را به مجرمین می دهند که آثار جرایم خود را استتار کنند ، بطوریکه راهکارهای جدیدی برای " نمان ساز" جرایم رایانه ای " در این فضا ایجاد شده اند که این امکان را به مجرمین می دهند تا از طریق روش هایی چون رمز نگاری در ظاهری قانونی مرتکب جرم شوند.

ارتکاب جرم در فضای سایبر راحت تر است و امکان دستگیری مجرمین نیز کمتر؛ مجرمین سایبر به این نکته واقفند ، پس بهتر است که به جای ارتکاب سرقت اموال در جهان واقعی که خطرات آن به مراتب بیشتر است، مرتکب کلاهبرداری رایانه ای شوند که ریسک کمتری هم دارد . این امر سبب شده است که ارتکاب جرایم سایبر روز بروز فزونی بیشتری یابد.^۳

^۱.Dark Number

^۲.Cyber patrol

^۳.Brenner.Susan. op.cit

مشکلات شکلی مرحله تحقیقات مقدماتی در جرایم سایبر به همین بسنده نمی شود؛ در بسیاری از موارد حتی پس از کشف جرم، مجرم کیلومترها دور از دسترس مقامات اجرای قانون و مقامات قضایی است و امکان تعقیب و تحقیق از او وجود ندارد و هنوز همکاری بین المللی نیز بدان سطح نرسیده است که برای مبارزه با این جرایم راهکاری قوی و هماهنگ ایجاد شود. حتی سندی بین المللی نیز وجود ندارد که به این جرایم جنبه جهانی بخشیده باشد بطوریکه مجرم در هر نقطه ای از جهان که یافت شد بر اساس قوانین بین المللی مورد رسیدگی و مجازات قرار گیرد. در چنین شرایطی چگونه می توان صحبت از مسؤلیت مرتکب و اجرای قانون کیفری نمود؟ چنین مشکلات اجرایی در حقوق کیفری ناشی از جرایم سایبر عاملی است که سبب می شود بر آن باشیم سیاست و مدل کیفری کنونی در برخورد با جرایم محیط سایبر چندان کارا نیست و باید به ترسیم و تدوین مدل‌های مؤثرتری اقدام کرد. لازم است بدانیم آنهایی که خلاف مصالح بشر از رایانه و اینترنت استفاده می کنند افرادی متخصص، فنی و نسبتاً باهوشی هستند که بارمز و رازهای تخصصی و فنی امور پیچیده رایانه و اینترنت آشنا می باشند؛ به همین دلیل است که متولیان مقابله با این جرایم به سختی و پس از گذشت زمان نسبتاً زیادی آنها را کشف می نمایند.

بنابراین بسیار مشاهده شده است که بعضی از مجرمان، کلاهبرداران و متخلفان رایانه ای از افراد باضریب هوشی بالای فنی سازمان های جاسوسی پیشرفته انتخاب و در باند های جرایم سازمان یافته به کار گرفته شده اند. به این ترتیب باندهای تبهکار توانسته اند توسط اینگونه افراد با استفاده از ابزار پیشرفته رایانه ای از طریق یافتن قربانیان در اینترنت به جرایم متعددی دست زنند. در واقع اینگونه افراد مصداق « دزد چون با چراغ آید، گزیده تربرد کالا» می باشند. بنابراین مجرمان رایانه ای افراد کودن و معمولی نیستند که دست به اعمال مجرمانه ساده بزنند. لذا یافتن ادله و شواهد جرم علیه آنان به مراتب سخت و پیچیده تر و فنی تر از دیگر مجرمان می باشد.^۱

۳-۴-۲ شیوه های افتراقی ناظر به اعمال ضمانت اجراها

فرآیند انجام تحقیقات مقدماتی و رسیدگی در دادگاه ها نسبت به اقدامات جاسوسی سایبری، همچون جاسوسی و جرایم رایانه ای بوده و در این پایان نامه به تکرار این مباحث پرداخته نمی شود.

^۱. فضلی، مهدی، ۱۳۸۸ا، ص ۷۳

یکی از موانع انجام تحقیقات سریع در فضای سایبر این است که « عموماً اطلاعات رایانه ای نسبت به اطلاعات و مدارک کاغذی سنتی کمتر ساماندهی می شوند. معمولاً اسناد کاغذی به صورت پرونده های شماره بندی شده بایگانی می شوند و هر یک دارای کارت شناسایی هستند و نسخه های اضافی نیز در پرونده هایی جداگانه اما مرتبط نگهداری می شوند. ولی در بسیاری موارد، اطلاعاتی که در سیستم های رایانه ای ذخیره می شوند، به خوبی سازماندهی نمی گردند؛ مثلاً ممکن است نام فایل ها دارای اندازه محدودی باشد یا اینکه اطلاعات توضیحی خوبی برای آنها فراهم نشده باشد.»

با وجود چالش های فوق، ولی سرعت انجام تحقیقات باید به مرحله ای برسد که با سرعت انجام جرم سایبری برابری کند یا دست کم نزدیک به آن باشد؛ زیرا در فضای کاملاً سیال و مبادلاتی سایبر، تأخیر در انجام تحقیقات به معنای از دست دادن ادله است؛ یکی دیگر از وجوه تمایز رسیدگی به جاسوسی سایبری، استنادپذیری ادله دیجیتال است. هر ادله دیجیتالی قابل اعتماد و اثبات کننده نیست. استناد پذیری ادله دیجیتال همچنین در راستای حفظ صحت و تمامیت، اعتبار و انکارناپذیری ادله الکترونیکی جمع آوری شده نیز صورت می گیرد. طبق ماده ۵۰ قانون جرایم رایانه ای ایران، چنانچه داده های رایانه ای توسط طرف دعوا یا شخص ثالثی که ازدعوا آگاهی نداشته، ایجاد یا پردازش یا ذخیره یا منتقل شده باشد و سامانه رایانه ای یا مخابراتی مربوط به نحوی درست عمل کند که به صحت و تمامیت، اعتبار و انکارناپذیری داده ها خدشه وارد نشده باشد، قابل استناد خواهد بود.^۱

۳-۴-۳ ادله اثبات دعاوی رایانه ای

یکی از ره آوردهای تکنولوژی رایانه، ادله الکترونیکی یا ادله رایانه ای است. دلایل مذکور بادلایل موجود سنتی دارای تفاوت های اساسی هستند و همین امر سبب بروز مباحث نوین و جالبی در بین حقوقدانان پیرامون این ادله شده است.

باآنکه در حال حاضر بواسطه تازگی این موضوع تنها بخشی از امکانات رایانه فراهم شده با این وجود، در این زمینه مسایل حقوقی متعددی مطرح گردیده است که گاه حس آنها دشوار است. مسایل مربوط به ادله از این جمله اند: آیا می توان پردازش و نگهداری اطلاعات را بصورت مدارک انفورماتیکی، ابزار معتبر برای دلیلی دانست که در صورت بروز اختلال مستند دعوی قرار گیرد و آیا این

^۱ گانتن، آلن، ۱۳۸۳، ادله الکترونیکی، ترجمه مصیب رضائی، شورای عالی توسعه قضایی و دبیرخانه شورای عالی اطلاع رسانی، ص ۱۰۴

شیوه و اسلوب با اقتضائات و الزامات مطابقت دارد؟ آیا معاملات و انتقالاتی که هم اکنون می توان به مدد رایانه به انجام رساند پاسخگوی الزامات و اقتضائات قانونی ادله اعمال حقوقی می باشند؟ بی مناسبت نیست که گفته شود اطلاعاتی که اشخاص به موجب قانون یا به صیغه احتیاط برای مدتی نسبتاً طولانی نگهداری می کنند ، گاه چنان پرشماری شود که حمل و نگهداری آنها مسئله می آفریند و بی شک در هزینه های عمومی اشخاص ، بویژه اشخاص حقوقی نیز تأثیر می گذارد. در امور تجاری از جمله امتیازاتی که برای رایانه می توان برشمرد آن است که به تقلیل حجم مدارک مورد بایگانی و تسهیل دادرسی و استفاده از آنها می انجامد. اکنون دیگر در این باب تردیدی وجود ندارد که مؤسسات اقتصادی باید به ثبت و ضبط رایانه ای روی آورند.

در حال حاضر در برخی از سازمانها مثل بانکها قریب به اتفاق کارها با استفاده از رایانه صورت می گیرد در نتیجه یکی از مواردی که در این زمینه باید توجه نمود دلایل و اسناد برجا مانده رایانه ای است. بنابراین وجود ادله رایانه ای، همانند خود رایانه و دیگر پیامدهای آن، امری فراگیر و توسعه پذیر و اجتناب ناپذیر است.

بدین ترتیب واقعیت موجود این تکلیف را بردوش نظامهای حقوقی قرار میدهد که جایگاه ادله رایانه ای را مشخص سازند، یا آنها را مردود بدانند و یا اینکه به نحو متناسب ادله موصوف را با قواعد و مقررات اصولی خود منطبق گردانیده و محلی شایسته برای آن در نظر بگیرند.

اهمیت قواعد ادله اثبات دعوی چه در امور حقوقی و چه در امور کیفری، به ویژه در مرحله عمل ، بسیار درخور توجه است ، زیرا مراجع قضایی فقط ادعایی را مورد پذیرش قرار می دهند که مدعی و شاکی بتواند حقانیت خود و وجود حق را ثابت کند.

باید گفت قابلیت پذیرش ادله و سوابق رایانه ای با اصول و قواعد بنیادین ادله در امور کیفری ایران منافاتی ندارد.^۱

۳-۴-۴ ضرر و مسئولیت مدنی در فضای سایبر

ضرر عبارت است از نقص در اموال یا ازدست دادن منفعت مسلم یا ظمه به سلامت و حیثیت و عواطف شخص که به طور کلی می توان آنها را به دو دسته ضرر مادی و معنوی تقسیم کرد. همانطور که در دنیای قابل لمس ممکن است کسی به جان یا مال دیگری ضرر وارد کند ، در فضای سایبر نیز این

۱. جلالی فراهانی ، امیر حسین ، ۱۳۸۸ a ، پیشین ، ص ۱۹۷

امکان وجود دارد که به جان یا مال دیگری ضرر وارد و باعث تضرر آنها شود. قواعد مسئولیت مدنی به نوع خاصی از ضرر نظر ندارند و هدف آنها تدارک و جبران تمامی ضررهای وارده است، اعم از اینکه ضرر به جسم یا حیثیت یا مال زیان دیده وارد شده باشد.

ضرری که در فضای سایبر وارد می شود، می تواند هر کدام از انواع ضررهای فوق باشد. اما مطالعه آماری نشان می دهد که بیشترین پرونده های مربوط به مسئولیت مدنی در فضای سایبر، به «نقض مالکیت معنوی» و کمترین میزان ضرر اینترنتی به لطمات جسمانی مربوط می شود. همچنین ایراد خسارت معنوی به اشخاص نیز در فضای سایبر شایع است. توهین به افراد در وب سایت ها و وبلاگ ها و لطمه زدن به شهرت تجاری و نقض حریم خصوصی آنها از مصادیق ضررهای معنوی در فضای سایبر است. نتیجه این مطالعات آماری می تواند راهنمای خوبی برای قانونگذاران باشد تا در تنظیم قواعد مسئولیت مدنی در این حوزه به زمینه های آسیب پذیرتر بیشتر توجه و به ضررهای قابل جبران نیز بپردازد و وسیع تری نگاه کنند. درجایی که با استفاده از اینترنت به حیثیت افراد تعرض می شود، هم قانونگذار و هم رویه قضایی نمی تواند نسبت به عدم جبران آن بی تفاوت باشد.^۱

بخش پنجم: صلاحیت قضایی در محیط مجازی

۳-۵-۱ صلاحیت کیفری در رسیدگی به جرایم سایبری

صلاحیت کیفری سنتی بیشتر بر پایه مکانی استوار است. صلاحیت کیفری در مفهوم سنتی را «می-توان به توانایی و شایستگی قانونی و نیز تکلیف مرجع قضایی به رسیدگی به یک دعوی کیفری تعبیر کرد».^۲ این توانایی و شایستگی با لحاظ محل وقوع جرم (و در برخی موارد استثنایی محل کشف جرم)، نوع و اهمیت جرایم یا درجه دادگاه مشخص می گردد ولی صلاحیت کیفری در فضای سایبر، تقریباً همه معادلات مربوط به صلاحیت سنتی را به هم ریخته است و مشکلاتی را به بار آورده است. اول اینکه در جرائم دنیای واقعی، قربانی و مرتکب لزوماً در منطقه ای یکسان مستقر هستند و از نظر فیزیکی در مجاورت یکدیگر می باشند. یک سارق نمی تواند فردی را مورد سرقت

^۱ جلالی فراهانی، امیر حسین، ۱۳۸۸، پیشین، ص ۱۹۷

^۲ آشوری، محمد، ۱۳۸۲، آیین دادرسی کیفری، انتشارات سمت، جلد دوم، ص ۳۹

قرار دهد مگر آن که هر دو آنها از نظر فیزیکی در مجاورت یکدیگر باشند. مجاورت فیزیکی این امکان را می‌دهد تا بر روی صحنه جرم به عنوان مکان اولیه تحقیقات تمرکز نمود و با توجه به محل وقوع جرم مرجع صلاحیت دار را نیز تعیین نمود. دوّمین ویژگی مقیاس است. جرائم دنیای واقعی گرایش به جرائم یک به یک دارند. سارق قربانی الف را مورد سرقت قرار می‌دهد و سپس به سراغ قربانی ب می‌رود و الی آخر. در حالیکه در جرایم ارتكابی فضای سایبر تعداد قربانیان در خیلی موارد بی شمار و در سراسر جهان پراکنده هستند. (در جرایمی مانند انتشار محتویات مجرمانه، تبلیغ، تأمین مالی، انتشار بدافزارها و حمله های ممانعت از دسترسی و...) به همین دلیل معیارهای تعیین صلاحیت در قوانین سنتی قابل اعمال در مورد این جرایم نمی باشد و به همین دلیل رویه کشورها و حتی کنوانسیون جرایم سایبری توسعه موارد صلاحیت بوده است بدون اینکه درصدا ارائه معیارهایی برای تعیین محل وقوع جرم در چارچوب مقررات سنتی موجود باشند. در کنوانسیون جرایم سایبر قانون پاتریوت آمریکا به منظور حل این مشکل «محدوده صلاحیت دادگاه» را به «هر جایی در درون ایالات متحده» تغییر داد.^۱ این امر حائز اهمیت است زیرا قبل از این اصلاحیه، مأموران اجرای قانون در پیگیری مجرمین با اتلاف زمان و منابع جهت کسب احکام در هر حوزه قضایی روبرو بودند. به طور مثال نمونه‌ای از مشکل صلاحیتی که وجود داشت محدودیت‌های صلاحیتی در دسترسی به محتویات ایمیل ذخیره شده بنابر حکم دادگاه بود.^۲ قبل از اصلاحات انجام شده به وسیله قانون پاتریوت «فقط دادگاه فدرال، ناحیه‌ای که آن ایمیل در آن ذخیره شده بود می‌توانست این حکم را صادر کند. اما اکنون دادگاه‌های فدرال در ناحیه‌ای که جرم تحت رسیدگی وقوع یافته، می‌تواند احکام قابل اجرا را بدون محدودیت جغرافیایی صادر کنند در عین حال دادگاه صادر کننده حکم باید بر اساس محل وقوع جرم دارای صلاحیت باشد.»^۳ بنابراین در زمانی است که یک مأمور تحقیق در شهر الف در جستجوی پست الکترونیکی تروریستی مظنون در یاهو باشد. دیگر لازم نیست ب حکم دادگاه را از دادگاه محل ذخیره ایمیل اخذ نماید بلکه حکم دادگاه محلی که در حال رسیدگی است برای تمام آمریکا قابل اجرا است. بنابراین محدودیت صلاحیتی مانع سرعت عمل لازم نمی شود. این امر به خاطر سهولت

^۱. ۱۱۵ (۱), ۲۱۶(b) USA PATRIOT Act § ۳۱۲۲(a), amended by ۱۱۸ U.S.C. § ۲۷۲, ۲۸۸-۸۹. Stat.

^۲. Ibid, p, ۲۹۱-۹۲

^۳. Schemmelt, Tammy J; www.stopcybercrime.com: How The U.S.A Patriot Act Combats Cyber-Crime William Mitchell Law Review Vol ۲۹/۳, ۲۰۰۳, P. ۹۳۷

جابجایی و سهولت دسترسی به اینترنت، ضروری است. مثلاً، تلفن‌های سلولی را می‌توان با امکان اتصال به اینترنت خریداری کرد.^۱

۳-۵-۲ صلاحیت رسیدگی به جرایم سایبری در ایران

در قانون جرایم رایانه‌ای ایران، صلاحیت رسیدگی کیفری نسبت به جرایم سایبری به قدر قابل توجهی افزایش یافته است. طبق ماده ۲۸ این قانون، علاوه بر موارد پیش‌بینی شده در دیگر قوانین، دادگاه‌های ایران در موارد زیر نیز صالح به رسیدگی خواهند بود:

الف) داده‌های مجرمانه یا داده‌هایی که برای ارتکاب جرم به کار رفته است به هر نحو در سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی یا حامل‌های داده‌ی موجود در قلمرو حاکمیت زمینی، دریایی و هوایی جمهوری اسلامی ایران ذخیره شده باشد.

ب) جرم از طریق تارنماهای (وب‌سایتهای) دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران ارتکاب یافته باشد.

ج) جرم توسط هر ایرانی یا غیرایرانی در خارج از ایران علیه سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی و تارنماهای (وب‌سایتهای) مورد استفاده یا تحت کنترل قوای سه‌گانه یا نهاد رهبری یا نمایندگی‌های رسمی دولت یا هر نهاد یا مؤسسه‌ای که خدمات عمومی ارائه می‌دهد یا علیه تارنماهای (وب‌سایتهای) دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران در سطح گسترده ارتکاب یافته باشد.

د) جرائم رایانه‌ای متضمن سوءاستفاده از اشخاص کمتر از هجده سال، اعم از آنکه مرتکب یا بزه‌دیده ایرانی یا غیرایرانی باشد.

ماده ۲۹ قانون جرایم رایانه‌ای به تأسی از ماده ۵۳ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری^۲ محدوده صلاحیت‌های کیفری سایبری را افزایش داده است. طبق این ماده چنانچه جرم رایانه‌ای در محلی کشف یا گزارش شود، ولی محل وقوع آن معلوم نباشد، دادرسی محل کشف مکلف است تحقیقات مقدماتی را انجام دهد. چنانچه محل وقوع جرم مشخص نشود، دادرسی پس از اتمام تحقیقات مبادرت به صدور قرار می‌کند و دادگاه مربوط نیز رأی مقتضی را صادر خواهد کرد. البته

^۱. Schemmelt, TammyJ; Ibid, p. ۹۳۷

^۲. ماده ۵۳، چنانچه جرمی در محلی کشف شود ولی محل وقوع آن معلوم نباشد دادگاه به تحقیقاتی که شروع کرده ادامه می‌دهد تا وقتی که تحقیقات ختم و یا محل وقوع جرم معلوم شود، چنانچه محل وقوع جرم مشخص نگردد، دادگاه رسیدگی را ادامه داده و اقدام به صدور رای می‌نماید.

این قانون فاقد مقرراتی خاص در مورد تسهیل یا لغو تشریفات نیابت قضایی می باشد و این امر مانع سرعت تحقیقات است.

بخش ششم: بررسی سیاست جنایی در ایران و راه کارهای پیشنهادی

آنچه در سیاست جنایی بررسی شده و شاید باید مورد توجه باشد، پاسخهای کیفی به پدیده مجرمانه است. «نظام تقنینی ایران» در این خصوص با خلأهای جدی روبرو بوده و اکنون نیز این خلأ مشهود است؛ یعنی، در این حوزه اکنون قانونی نیست که به طور دقیق جرم را تعریف کرده، مجازاتهای مختلف را پیش بینی کند و قواعد شکلی و تشریفات دادرسی را به دست دهد. هر چند تلاشهای خوبی صورت گرفته، این قانون هنوز در مجلس تصویب نشده است هنوز هم با این خلأ قانونی روبرو هستیم. طبیعی است که این قانون باید صراحت، شفافیت و جامعیت لازم را داشته باشد.

نخستین نکته ای که در بحث سیاست جنایی باید به آن اشاره کرد، پاسخهای اداری و انضباطی است. نباید صرفاً به دنبال پاسخهای کیفی بود. این پاسخها به منزله آخرین حربه مطرح خواهند بود. نگاه ما نباید صرفاً مجازات گرا و کیفرگرا باشد.

دومین نکته در بحث سیاست جنایی، پیشگیری از جرم بویژه جرمهای رایانه ای است. پیشگیری از جرم می تواند از ضررهای مستقیم اقتصادی و ضررهای مستقیم و نامستقیم جلوگیری کند. ضررهای مستقیمی که معمولاً مورد توجه قرار می گیرد، کشف جرم، تعقیب مجرم، دادرسی و اجرای حکم است که این هزینه ها را پلیس، نظام قضایی و سازمان زندانهای یک کشور متحمل می شوند. از جمله ضررهای نامستقیم نیز بروز عوارض جسمی و روانی بر مجرم و نیز پیامدهای سوء برای خانواده و جامعه در بحثهای اقتصادی و اجتماعی است. متأسفانه، در ایران، بحث پیشگیری در این حوزه کمتر مورد توجه بوده است.

سومین نکته در این خصوص نقش انجمنهای صنفی در این حوزه است. این انجمنها می توانند همکاری جدی تری را با مجموعه نهاد دولت داشته باشند؛ یعنی نهادهای غیر دولتی و نهادهای دولتی می توانند در فضای پیشگیری از جرم همکاری بسیار تنگاتنگ و نزدیکی داشته باشند.

به هر حال، ره آورد سیاست جنایی ما می تواند این باشد که ضمن حمایت از ارزش‌های در قالب چارچوب قوانین و مقررات، از حقوق جزایه منزله آخرین حربه استفاده کرده و توجه و تفکر خود را به طور عمده به بحث‌هایی از قبیل پیشگیری از جرم سوق دهیم.

در حوزه قوانین و مقررات، نقاط ضعف بسیاری هنوز وجود دارد؛ برای نمونه، عدم کفایت قوانین موجود برای پاسخگویی به نیازهای امروز جامعه؛ نبود سیاست جنایی مشخص در خصوص جرم‌های رایانه‌ای؛ کمبود نیروی متخصص فناوری اطلاعات و ارتباطات بویژه در قوه قضائیه و نیروی انتظامی؛ عدم آشنایی جامعه حقوقی بویژه استادان این رشته به مسایل حقوقی، قانونی و امنیتی فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ نبود برنامه، طرح و رشته‌های آموزشی منسجم در سطح ملی برای تربیت نیروی انسانی متخصص؛ نبود تعامل و همکاری‌های دولتی یا کشوری، منطقه‌ای و بین‌المللی در حوزه بحث‌های حقوقی؛ کمبود تجهیزات، امکانات و فناوری‌های پیشرفته رایانه‌ای و الکترونیکی در مراکز مرتبط با حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ و سرانجام، نبود آمار و ارقام دقیق از میزان جرم‌های ارتكابی.

در خصوص مورد اخیر باید توجه کرد که مادر واقع نظام آمار-بویژه در حوزه جرم‌های رایانه‌ای و اینترنت- نداریم که البته بخشی از این مشکلات نیز بدین علت است که بزه دیدگان تمایلی به تسلیم شکوائیه ندارند و ارائه‌کنندگان خدمات رایانه‌ای نیز کمتر تمایل به گزارش دهی دارند.^۱

سیاست جنایی مؤثر برای مبارزه با جرایم کامپیوتری و پیشگیری از آن بایستی مبتنی بر اصول ذیل باشد:
الف: آگاهی دادن به شرکتها و ادارات در خصوص قابلیت خطرپذیری سیستم‌های کامپیوتری و تشویق آنان در خصوص بکارگیری تدابیر امنیتی؛

ب: ارتقاء تدابیر امنیتی استاندارد شده؛

ج: کاهش موقعیتهای جرم‌زا و فرصت‌های استفاده از ابزار فنی در ارتكاب جرم؛

د: تشویق بزه دیدگان به اعلام وقوع جرم؛

ه: تدوین قوانین مناسب و انجام اصلاحات ضروری در مقررات جاری کشورها؛

و: توسل به همکاری‌های همه‌جانبه بین‌المللی در امر کشف جرایم کامپیوتری و شبکه‌ای و تعقیب

مرتکبین این دسته؛^۲

^۱. دولت‌شاهی، شاهپور، پیشین

^۲. باستانی، برومند، پیشین، ص ۱۳۹

۳-۶-۱ راه کارهای پیشنهادی برای حل مشکلات حقوقی در ایران

ایجاد نهادهای ویژه حقوقی برای مطالعات حقوقی سایر، بویژه تأسیس رشته های دانشگاهی و تربیت قضات و بازپرس و نیروهای پلیس که در زمینه جرایم سایبر تخصص داشته باشند.

ایجاد قوانین جدید و سازگار به محیط سایبر، زیرا قوانین سنتی جوابگوی مشکلات نیست.

قانونگذاری در این زمینه نیازمند شناخت مختصات فضای جدید و تفاوت های ماهوی آن با فضای سنتی است.

به منظور قانونگذاری در این فضا باید مفاهیم جدیدی شکل گیرد مانند صحنه جرم سایبر، ادله الکترونیکی، صلاحیت مجازی و مواردی از این قبیل.

مقررات آئین دادرسی کیفری و بین المللی و شبکه ای به گونه ای هماهنگ و منسجم تبیین ، تدوین و سپس تقنین شوند.

فرهنگ همکاری با پلیس در زمینه کشف، شناسایی و تعقیب جرائم سایبری گسترش یابد.

توجه به مقتضیات خاص جامعه ایرانی و ملاحظات مذهبی در تدوین متون قانونی سایبری می تواند در بهبود وضع موجود بسیار مؤثر باشد.

همکاری و تعاون با مجامع بین المللی در زمینه ماهوی ، شکلی و بین المللی .

همکاری با مجامع علمی و دانشگاهی دنیا و تبادل افکار و تجربیات آنان.

۳-۶-۲ راه کارهای پیشنهادی برای مقابله با جاسوسی اینترنتی

ارائه ی تعریف واضح و مشخص از این جرم و رسیدن به توافق بین المللی در مورد تعریف از جاسوسی رایانه ای و اینترنتی .

ایمنی کردن رایانه های اداری و حتی رایانه های شخصی با ابزار و نرم افزار های ضد جاسوسی.

آموزش کاربران کامپیوتر حتی در سطحی ابتدایی برای آگاهی از خطرات جاسوسی و آشنایی اولیه با روش های آن.

تصویب قوانین جزایی برای جرایم کامپیوتری از قبیل جاسوسی رایانه ای و اعلام این قوانین و مصوبات به عموم مردم .

نتیجه گیری

جرم سایبری به دلیل ماهیت فنی خود « جرم فناوری پیشرفته » نیز نامیده می شود. لذا تنظیم مقررات مؤثر برای آن، نسبت به بسیاری از سایر انواع جرایم، وابستگی بسیار بیشتری به راهکارها و دانش فنی کارشناسان دارد. دربرخی از کشورها جامعه قانونگذار ملی هنوز براین دانش اشراف نیافته است . همچنین ، بسیاری از موضوعاتی که درچارچوب جرم سایبری مطرح می شوند ، تنها با راهکارهای فنی استاندارد قابل حل هستند.

ازآنجا که جرم سایبری بر بسیاری از حوزه های حقوقی تأثیری گذارد ، تحلیل فرایند های هماهنگ سازی قانونی درچارچوب جرم سایبری ، پیچیده تر از مطالعه مقایسه ای سایر انواع بزه کاری ها است. درسیاست های جنایی جوامع کنونی ، مسؤولیت کیفری اعتباری باید به عنوان یک «بد ضروری» و به عنوان آخرین راهکار مورد توجه و اعمال قرارگیرد. لذاپیشگیری از جرایم رایانه ای بهترین موضع جهت جلوگیری از این جرایم می باشد.

پیشگیری از جاسوسی رایانه ای درایران نیازمند درک این دو پدیده درکنار سایرپدیده های سایبری است. درک آنها موجب می شود تاجزباحربه قانون مصوب مجلس شورای اسلامی که عاری از شائبه اعمال سلیقه است ، نتوان به برخورد مناسب پدیده های ناامنی درفضای سایبر دل بست . دشمنی با اینترنت یا حذف آن از یک سووپیش بینی مصوبات مقطعی وسلیقه ای از سوی دیگر که درحال حاضر درکشور ما نمود یافته ، چاره کار نیست . این قبیل اقدامات برای محیط تازه متولد شده سایبری همچون توسل به خشونت یا محروم سازی برای تأدیب طفل است . روش صحیح برخورد با ناامنی موجود درفضای سایبر ، پیش بینی قوانین مناسب وکارشناسی شده است که قانون جرایم رایانه ای تا حدود زیادی دراین مسیر عقلانی پای گذاشته است . باید دانست که برای کنترل وضابطه مندی هرچیز جدید ، هم قانون زور دارد وهم سلايق مقطعی ، منتها اولی زور مبتنی برعقل است ،

ولی دوّمی زور مبتنی بر بازو و قدرت . اما اینکه کدام مناسب تر است، سعدی ناصح بزرگ جامعه ایرانی می گوید :

آدمی راعقل باید دریدن ورنه جان در کالبد دارد حمار^۱

و خلاصه اینکه تنها راه مبارزه برای پایان دادن به جاسوسی هایی که تا حد تهدید منافع ملی و دینی ما پیش رفته اند، جدا شدن از شبکه جهانی و تشکیل یک شبکه ملی در گام نخست و سپس گسترش پله ای این شبکه در میان ملت های مسلمان برای نیل به شبکه جهانی اسلام میباشد. در واقع لازم است که ما از شبکه جهانی فعلی جدا شده و تمام مراحل را که مالکان آن شبکه پشت سر گذاردند طی کنیم؛ باشد که بتوانیم شبکه ای ایجاد کنیم که مالک آن مسلمانان باشند و مالک مسلمانان کیست به جز خدا؟

آیا هنوز زمان آن فرارسیده که به مصداق آیه شریفه « یا ایّها الذین آمنوا من یرتدّ منکم عن دینه فسوف یرتدّ یأتی الله بقوم یرحبهم ویرحبونه اذله علی المؤمنین اعزه علی الکافرین یرتدّون فی سبیل الله و لا یخافون لومه لایم ذلک فضل الله یرتدّ من یشاء والله واسع علیم»^۲، ما مسلمانان؛ ما خودیها اختلافات درونی خویش را کنار گذاشته و در برابر جهان کفر قد علم کنیم و جهانی بسازیم سر تا سر امنیت، صلح و آزادی؛ جهانی که نه بر پایه نظم نوین بلکه برای پایه نظم مبتنی بر تقوا استوار باشد؟

۱. سعدی شیرازی، مصلح الدین، ۱۳۷۸، بوستان، حکایت دوم از باب اول: در عدل و تدبیر و رای، انتشارات علمی،

چاپ پنجم

۲. قرآن کریم سوره مبارکه مائده آیه ۵۴

فهرست منابع

منابع فارسی

الف : کتب

۱. قرآن کریم
۲. نهج البلاغه ، ترجمه محمد دشتی ، انتشارات مشهور ، ۱۳۸۰ ، نامه ۵۳
۳. اصلانی ، حمید رضا ، ۱۳۸۴، حقوق فناوری اطلاعات ، تهران ، انتشارات میزان
۴. آشوری، محمد، ۱۳۸۲، آیین دادرسی کیفری، انتشارات سمت، جلد دوم
۵. اولریش ،زبیر، جرایم رایانه ای، ترجمه ی محمد علی نوری و دیگران، ۱۳۸۳، تهران، انتشارات گنج دانش
۶. باستانی ، برومند ، جرائم کامپیوتری و اینترنتی جلوه ای نوین از بزهکاری ، تهران بهنامی ، ۱۳۸۳
۷. پاپ، دانیل. س و آلبرتس. دیوید.س؛ پاییز ۱۳۸۵، امنیت در عصر اطلاعات، الزامات امنیت ملی در عصر اطلاعات ؛ ترجمه علی علی آبادی و رضا نخجوانی، انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی
۸. جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ترمینولوژی حقوق، کتابخانه گنج دانش، ۱۳۷۶
۹. جلالی فراهانی ، امیرحسین ، ۱۳۸۸، حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات (مجموعه مقالات)، تهران، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران
۱۰. جلالی فراهانی، امیر حسین ، کنوانسیون جرایم سایبر و پروتکل الحاقی آن ، معاونت حقوق و توسعه ی قضایی قوه قضائیه
۱۱. حافظ شیرازی، خواجه شمس الدین محمد، ۱۳۷۰، انتشارات حافظ نوین ، مصحح عبدالرحیم خلخالی،

غزلیات

۱۲. حسنوی، رضا، فرسای، داریوش ، فرهنگ تشریحی رایانه ، ص ۱۵۰ و ۱۵۱
۱۳. حسن بیگی ، ابراهیم ، ۱۳۸۴، حقوق و امنیت در فضای سایبر، تهران ، مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرا
۱۴. خداقلی، زهرا ، جرائم کامپیوتری، تهران ، آریان، ۱۳۸۲
۱۵. دولتشاهی ، شاهپور، ۱۳۸۴ مجموعه مقاله های همایش بررسی جنبه های حقوقی فناوری اطلاعات، قم سلسبیل
۱۶. دایره المعارف دموکراسی، زمستان ۱۳۸۳، زیر نظر سیمور مارتین لیپست، ترجمه کامران فانی و دیگران، چاپ مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه
۱۷. روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران شماره ۱۸۷۴۲ شماره ویژه قانون و مقررات ۱۶۳

۱۸. زندی، محمد، تحقیقات مقدماتی در جرایم سایبری، تهران، انتشارات جنگل، جاودانه
۱۹. ساریخانی، عادل، جاسوسی و خیانت به کشور، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۸
۲۰. سعدی شیرازی، مصلح الدین، ۱۳۷۸، بوستان، حکایت دوم از باب اول: در عدل و تدبیر و رای، انتشارات علمی، چاپ پنجم
۲۱. ضمانت اجرایی قانون جرایم رایانه‌ای چیست؟ آفتاب، ۸ آذر ۱۳۸۸ از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد
۲۲. ضیابری، سید ایمان، جرایم و مجرمان اینترنتی را بهتر بشناسیم.
۲۳. عمید، حسن؛ فرهنگ فارسی عمید، موسسه انتشارات امیرکبیر، چاپ سی و یکم، ۱۳۸۴
۲۴. فرهنگ تشریحی اصطلاحات کامپیوتری میکروسافت، هیأت مؤلفان و ویراستاران انتشارات میکروسافت
۲۵. فصلنامه ره آورد نور - شماره ۱۱ تابستان ۱۳۸۴ صفحه ۱۴ تا ۱۷
۲۶. فضل‌ی، مهدی؛ تخریب و اختلال در داده‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای، مجموعه مقالات اولین همایش حقوقی فناوری اطلاعات، مرکز مطالعات راهبردی و توسعه قضایی قوه قضائیه، تهران، ۱۷ و ۱۸ خرداد ۱۳۸۳
۲۷. فضل‌ی، مهدی، ۱۳۸۸، مسئولیت کیفری در فضای سایبر، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، تهران، خرسندی
۲۸. قناد، فاطمه؛ پیشگیری کیفری از جرایم ارتكابی در فضای مجازی، مجموعه مقالات نخستین همایش ملی پیشگیری از جرم: پیشگیری از تکرار جرم و بزه دیدگی، دفتر تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا، ۱۳۸۸
۲۹. گاتن، آلن، ۱۳۸۳، ادله الکترونیکی، ترجمه مصیب رضائی، شورای عالی توسعه قضایی و دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی، چاپ اول، خرداد
۳۰. گلدوزیان، ایرج، ۱۳۸۲، محشای قانون مجازات اسلامی، تهران، مجمع علمی و فرهنگی مجد
۳۱. گلدوزیان، ایرج، ۱۳۸۲، حقوقی جزای اختصاصی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران
۳۲. مجموعه مقاله‌های همایش بررسی جنبه‌های حقوقی، فناوری اطلاعات، خرداد ۱۳۸۳ معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، مرکز مطالعات توسعه قضایی، با همکاری شورای عالی اطلاع‌رسانی کشور، قم، سلسیل
۳۳. محمدقرب، تبیین لغات لتیان الآیات یا فرهنگ لغات قرآن، ج ۱
۳۴. معین، محمد، ۱۳۷۶، فرهنگ فارسی، تهران، انتشارات امیرکبیر، دوره ۶ جلدی
۳۵. معین، محمد، چاپ دوم، ۱۳۸۶، فرهنگ معین، یک جلدی فارسی، انتشارات زرین
۳۶. مهدی پور، میثم، تاریخ اینترنت، ویکی‌پدیا فارسی

۳۷. میرمحمد صادقی، حسین، ۱۳۸۱، جرایم علیه امنیت و آسایش عمومی، تهران، نشر میزان
۳۸. نشریه پیام قانون، بررسی ابعاد جاسوسی رایانه‌ای با توجه به قانون جرایم رایانه‌ای، الیاس بوجار
دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد جزا و جرم شناسی
۳۹. نجفی ابرندآبادی، علی حسین، ۱۳۸۵، تقریرات جرم شناسی (امنیت خصوصی) دانشگاه علوم اسلامی
رضوی، سال تحصیلی ۸۱-۸۲
۴۰. هیأت مؤلفان و ویراستاران انتشارات میکروسافت
۴۱. هیلز گری، کریس، سال ۱۳۸۱، جنگ پست مدرن سیاست نوین درگیری، ترجمه احمد رضا تقاء،
انتشارات، دوره عالی جنگ
۴۲. هیگ، استیون و اف هلیپن، ادوارد و هوسکینز، اسکینز؛ ۱۳۸۶، حقوق بشر و اینترنت، ترجمه زمانی، دکتر
سید قاسم و بهراملو، مهناز، انتشارات خرسندی، چاپ اول

ب: پایان نامه ها

۴۳. بتول، پاکزاد، ۱۳۸۸، تروریسم سایبری، پایان نامه دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه شهید
بهشتی، تهران
۴۴. زرخ، احسان، ۱۳۸۸، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق کیفری و جرم شناسی، مؤسسه غیرانتفاعی اشرفی
اصفهانی
۴۵. شمس ناتری، محمدابراهیم، ۱۳۸۰، بررسی سیاست کیفری ایران در قبال جرایم سازمان یافته با رویکرد
به حقوق جزای بین المللی، رساله دکتری، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
۴۶. عمیدی، مهدی، ۱۳۸۷، مطالعه تطبیقی جرایم رایانه‌ای از دیدگاه فقه و حقوق کیفری ایران، تهران،
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی
۴۷. فضلی، مهدی؛ ۱۳۸۳، مسوولیت کیفری ارایه دهندگان خدمات اینترنتی، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق
جزا و جرم شناسی، دانشگاه پردیس قم
۴۸. بوجار، الیاس، ۱۳۸۸، جرم جاسوسی با توجه به فناوری نوین، تهران، دانشگاه پیام نور مرکز تهران، پایان
نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

۴۹. Brenner, Susan, Toward a Criminal Law for Cyberspace: Distributed Security, University of Dayton School of Law, <http://law.bepress.com/expresso/eps/>, ۱۵, p: ۵۵
۵۰. Carey, Peter, Media Law, Sweet&Maxwell, Second Edition, London, ۱۹۹۹, p ۱۷۶.
۵۱. CRS report for congress, Op.cit , ۲۰۰۸, P. ۱۳
۵۲. David R. Johnson & David G. Post. Law and Borders - The Rise of Law in Cyberspace, ۴۸ STAN. L. REv. ۱۳۶۷, ۱۹۹۶.
۵۳. Declan McCullagh, Wiretapping the Net: Oh, Brother, Wired News, Oct. ۱۲, ۱۹۹۹.
۵۴. F.E Hagan Political Ceim .
۵۵. J.M.Martin and A.T.Romano, Multinational Crime (London: Saga Publications, ۱۹۹۲) P. ۳۹, citing Andrew M .C. Her Majestys Secret Secret Service... (New York: Viking, ۱۹۸۶) P. ۱
۵۶. L. Janczewki, A. Colarik; Op.cit , P. ۹۷
۵۷. Schemmelt, Tammy J; Www.Stopcybercrime.Com: How The Usa Patriot Act Combats Cyber-Crime William Mitchell Law Review Vol ۲۹/۳, ۲۰۰۳, P. ۹۳۷
۵۸. T.R. Sarbin et al Citizen Espionage P. ۳۹
۵۹. William S. Cleveland & Donald X. Sun, Bell Lab; Internet Traffic Data, (paper presented at the University of Michigan) ۲۰۰۰.
۶۰. Majid Yar. (۲۰۰۵), The novelty of cybercrim : An assessment in Light of routine activity theory. European Journal of Criminology.
۶۱. Grabosky, Peter (۲۰۰۰), Computer Crime: A Criminological Overview, p. ۱۹, retrieved
۶۲. Nisbett, C (۲۰۰۲) .New directions in cyber crime .White Paper, QinetiQ

ج: وب سایت

۶۳. [http://www.magiran.com/mpview.asp/ID= ۱۴۴۶۵۳](http://www.magiran.com/mpview.asp/ID=۱۴۴۶۵۳)
۶۴. <http://www.mpirouzi.com/modules.php?name=News&file=article&sid=۳۰>
۶۵. <http://www.wired.com/news/politics/۰.۱۲۸۳.۳۱۸۵۳.۰۰.html>.
۶۶. http://www.imj.ir/index.php?option=com_content&view=article&id=۱۳۸۱:۱۳۸۹-۰۳-۰۱-۲۰-۱۳-۳۸&catid=۵۷:۱۳۸۸-۰۸-۱۹-۰۷-۴۵-۲۶.
۶۷. <http://www.m-pirouzi.com/modules.php?name=News&file=article&sid=۳۰۱>
۶۸. <http://hamidkhanzadeh.blogfa.com/post-۳۰.aspx>
۶۹. <http://www.rasekhoon.net/Article/Show-۵۸۱۲۳.aspx>
۷۰. http://www.cli.org/IX۰۰۲۵_LBFIN.html.
۷۱. <http://www.stat.lsa.urnich.edulgrnichai11stat6oo Foo/traffic.pdf>.
۷۲. <http://fa.wikipedia.org/wiki>
۷۳. <http://www.cyberhosseinifar.blogfa.com>

Payam Noor University
Department of law

Title :
Comparison espionage in real and virtual space

By :
SeedeH Fahimeh Taheriyān

Supervisor :
D. Mehdi naghavi

Advisor :
D. Nariman Fakhery

**Submitted Partial Fulfillment of the requirements for
the Degree of M.A In private law**

August ۲۰۱۱